

Obsah

I Legislativní akty

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva ⁽¹⁾ 1

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) č. 1134/2014 ze dne 23. října 2014, kterým se stanoví zákaz rybolovu tresky jednosvrnné v oblastech VIIb–k, VIII, IX a X a ve vodách Unie oblasti CECAF 34.1.1 plavidly plujícími pod vlajkou Belgie 21
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 1135/2014 ze dne 24. října 2014 o schválení zdravotního tvrzení při označování potravin, jež se týká snížení rizika onemocnění ⁽¹⁾ 23
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 1136/2014 ze dne 24. října 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 283/2013, pokud jde o přechodná opatření použitelná na postupy týkající se přípravků na ochranu rostlin ⁽¹⁾ 26
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 1137/2014 ze dne 27. října 2014, kterým se mění příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, pokud jde o zpracování některých drobů ze zvířat určených k lidské spotřebě ⁽¹⁾ 28
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1138/2014 ze dne 27. října 2014 o povolení přípravku z endo-1,4-beta-xylánázy a endo-1,3(4)-beta-glukanázy z *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 jako doplňkové látky pro prasnice (držitel povolení Adisseo France S.A.S.) ⁽¹⁾ 30

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1139/2014 ze dne 27. října 2014, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011, pokud jde o spouštěcí objemy pro dodatečná cla na artyčoky, cukety, pomeranče, klementinky, mandarinky a satsumy, citrony, jablka a hrušky** 34

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1140/2014 ze dne 27. října 2014 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 36

ROZHODNUTÍ

2014/738/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 9. října 2014, kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích pro rafinaci minerálních olejů a plynů (oznámeno pod číslem C(2014) 7155)⁽¹⁾** 38

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/94/EU

ze dne 22. října 2014

o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 91 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Komise se ve svém sdělení ze dne 3. března 2010 nazvaném „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ zaměřuje na zvyšování konkurenceschopnosti a energetické bezpečnosti účinnějším využíváním zdrojů a energie.
- (2) Bílá kniha Komise ze dne 28. března 2011 nazvaná „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje“ vyzvala ke snížení závislosti dopravy na ropě. Tohoto snížení má být dosaženo řadou politických iniciativ, mimo jiné vypracováním udržitelné strategie alternativních paliv a vytvořením odpovídající infrastruktury. V bílé knize Komise rovněž navrhla snížení emisí skleníkových plynů v dopravě do roku 2050 o 60 % v porovnání s úrovněmi v roce 1990.
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽⁴⁾ stanoví cíl 10 % tržního podílu pohonných hmot z obnovitelných zdrojů.
- (4) Na základě konzultací se zúčastněnými stranami a odborníky z členských států, jakož i odborných analýz zohledněných ve sdělení Komise ze dne 24. ledna 2013 nazvaném „Čisté zdroje energie pro dopravu: Evropská strategie pro alternativní paliva“, byly v současnosti jako hlavní alternativní paliva, která vykazují potenciál pro dlouhodobou náhradu ropy, určeny elektřina, vodík, biopaliva, zemní plyn a zkapalněný ropný plyn (LPG), a to rovněž s ohledem na možnost jejich souběžného a kombinovaného používání, například v systémech technologie dvojího spalování.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 271, 19.9.2013, s. 111.⁽²⁾ Úř. věst. C 280, 27.9.2013, s. 66.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 29. září 2014.⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

- (5) Zdroji energie se rozumějí všechny alternativní zdroje energie pro dopravu, jako je elektřina a vodík, z nichž není energie uvolňována spalováním ani oxidací bez spalování.
- (6) Syntetická paliva nahrazující motorovou naftu, benzin a palivo pro letecké turbínové motory lze vyrábět z různých výchozích surovin přeměnou biomasy, zemního plynu, uhlí nebo plastových odpadů na kapalná paliva, methan a dimethylether (DME). Syntetická parafinická naftová paliva, jako jsou hydrogenačně upravené rostlinné oleje (HVO) a motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou, jsou zastupitelná a mohou být přimíchávána do fosilní motorové nafty ve velmi vysokém poměru nebo mohou být používána čistá ve všech stávajících nebo budoucích vozidlech konstruovaných na pohon motorovou naftou. Proto mohou být tato paliva distribuována, skladována a využívána za pomoci stávající infrastruktury. Syntetická paliva nahrazující benzin, jako jsou methanol a jiné alkoholy, mohou být míchána s benzinem a lze je po menších úpravách technicky využívat současnými technologiemi vozidel. Methanol lze využívat rovněž ve vnitrozemské i pobřežní lodní dopravě. Syntetická a parafinická paliva mohou snížit využívání zdrojů ropy v dodávkách energie pro dopravu.
- (7) LPG je alternativním palivem vyráběným zpracováním zemního plynu a rafinací ropy, s menší uhlíkovou stopou a značně nižšími emisemi znečišťujících látek, než je tomu u konvenčních paliv. Pokud jde o bio-LPG získávaný z různých zdrojů biomasy, očekává se, že se stane ve střednědobém a dlouhodobém horizontu životaschopnou technologií. LPG je možno využít v silniční dopravě (pro osobní a nákladní vozidla) pro všechny vzdálenosti. Lze jej využívat rovněž ve vnitrozemské i pobřežní lodní dopravě. Infrastruktura LPG je poměrně dobře rozvinutá a zahrnuje značné množství již funkčních plnicích stanic v Unii (přibližně 29 000). Rozmístění těchto plnicích stanic však není rovnoměrné a v řadě zemí je jejich počet nízký.
- (8) Aniž je dotčena definice alternativních paliv v této směrnici, je třeba zdůraznit, že existují další druhy čistých paliv, jež představují potenciální alternativy k palivům fosilním. Při výběru nových druhů alternativních paliv by se měly zvažovat slibné výsledky výzkumu a vývoje. Měly by být vytvořeny normy a právní předpisy, které neupřednostňují žádný konkrétní druh technologie, aby v oblasti alternativních paliv a zdrojů energie nebyl předem omezován další vývoj.
- (9) Ve zprávě skupiny na vysoké úrovni CARS 21 ze dne 6. června 2012 se uvádí, že absence celounijní harmonizované infrastruktury pro alternativní paliva brání tržnímu zavedení vozidel využívajících alternativní paliva a opožďuje jejich přínosy pro životní prostředí. Komise ve svém sdělení ze dne 8. listopadu 2012 nazvaném „2020: Akční plán pro konkurenceschopný a udržitelný automobilový průmysl v Evropě“ přijala hlavní doporučení zprávy skupiny na vysoké úrovni CARS 21 a na jejich základě předložila akční plán. Tato směrnice je jedním z klíčových opatření týkajících se infrastruktury pro alternativní paliva oznámených Komisí.
- (10) Mělo by se zamezit tříštění vnitřního trhu plynoucí z nekoordinovaného zavádění alternativních paliv na trh. Koordinované rámce politiky všech členských států by proto měly poskytnout dlouhodobou jistotu nezbytnou pro soukromé i veřejné investice do technologií vozidel a paliv a budování infrastruktury a posloužit tak dvojímu cíli – minimalizaci závislosti dopravy na ropě a omezení dopadu dopravy na životní prostředí. Členské státy by proto měly zřídit vnitrostátní rámce politiky uvádějící jejich vnitrostátní obecné a specifické cíle a podporující akce pro rozvoj trhu s alternativními palivy, včetně zavedení nezbytné infrastruktury, která má být vybudována, a to v úzké spolupráci s regionálními a místními orgány a s dotčeným průmyslovým odvětvím, při zohlednění potřeb malých a středních podniků. Bude-li to zapotřebí, měly by členské státy na regionální nebo makroregionální úrovni spolupracovat s dalšími sousedními členskými státy prostřednictvím konzultací nebo společných rámců politiky, zejména tam, kde je nutná kontinuita pokrytí infrastrukturou pro alternativní paliva přes státní hranice nebo výstavba nové infrastruktury v blízkosti hranic, včetně různých možností nediskriminačního přístupu pro dobýjící a plnicí stanice. Koordinace těchto vnitrostátních rámců politiky a jejich soudržnost na úrovni Unie by měla být podpořena spoluprací mezi členskými státy a posuzováním a podáváním zpráv Komisí. S cílem usnadnit členským státům podávání zpráv obsahujících informace stanovené v příloze I by Komise měla přijmout nezávazné pokyny.
- (11) Je nezbytné přijmout koordinovaný přístup za účelem plnění dlouhodobých energetických potřeb všech druhů dopravy. Politiky by měly vycházet především z využívání alternativních paliv se zaměřením na zvláštní potřeby jednotlivých druhů dopravy. Při vypracovávání vnitrostátních rámců politiky by měly být zohledněny potřeby různých druhů dopravy provozovaných na území dotčeného členského státu, včetně těch, pro něž jsou dostupné jen omezené alternativy fosilních paliv.
- (12) Komise by měla prostřednictvím výměny informací a osvědčených postupů mezi členskými státy usnadnit rozvíjení a provádění vnitrostátních rámců politiky jednotlivých členských států.

- (13) Za účelem podpory alternativních paliv a rozvoje související infrastruktury mohou vnitrostátní rámce politiky zahrnovat více plánů, strategií nebo jiných dokumentů plánování, jež jsou vypracovány samostatně nebo integrovaně či v jiné podobě, a to na správní úrovni určené členskými státy.
- (14) Pro opatření Unie a členských států na podporu infrastruktury pro alternativní paliva by měla být způsobilá paliva zařazená do vnitrostátních rámců politiky, aby se veřejná podpora zaměřila na koordinovaný rozvoj vnitřního trhu k dosažení mobility na úrovni Unie s využitím vozidel a plavidel konstruovaných na pohon alternativními palivy.
- (15) Tato směrnice by neměla vytvořit další finanční zátěž pro členské státy nebo regionální a místní orgány. Členské státy by měly mít možnost tuto směrnici provést využitím široké škály regulačních i jiných pobídek a opatření v úzké spolupráci se subjekty soukromého sektoru, které by měly při podpoře rozvoje infrastruktury pro alternativní paliva plnit klíčovou úlohu.
- (16) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ⁽¹⁾ může být rozvoj nových technologií a inovací, zejména v zájmu dekarbonizace dopravy, financován Unií. Uvedené nařízení rovněž umožňuje, aby na opatření, která využívají synergie mezi alespoň dvěma odvětvími, na něž se vztahuje (tedy doprava, energetika a telekomunikace), byly poskytnuty další finanční prostředky. Komisi je dále nápomocen Koordinační výbor pro Nástroj pro propojení Evropy s cílem koordinovat pracovní programy, aby se ve snaze plně využít výhod možných synergií mezi těmito odvětvími umožnily víceodvětvové výzvy k podávání návrhů. Nástroj pro propojení Evropy by proto přispěl k zavádění infrastruktury pro alternativní paliva.
- (17) Podporu pro výzkum a inovace týkající se vozidel na alternativní pohon a související infrastruktury poskytne také rámcový program Horizont 2020, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ⁽²⁾, zejména prostřednictvím specifické společenské výzvy „Inteligentní, ekologická a integrovaná doprava“. Tento specifický zdroj financování by měl rovněž přispět k rozvíjení infrastruktury alternativních paliv a měl by být plnohodnotně považován za další příležitost pro zajištění udržitelného trhu v oblasti mobility v celé Unii.
- (18) Pro stimulaci investic do udržitelné dopravy a podporu zavádění souvislé sítě infrastruktury pro alternativní paliva v Unii by Komise a členské státy měly podporovat opatření zaměřená na vnitrostátní a regionální rozvoj v této oblasti. Měly by podporovat výměnu osvědčených postupů při zavádění a řízení infrastruktury pro alternativní paliva mezi místními a regionálními iniciativami rozvoje a za tímto účelem by měly podporovat využívání evropských strukturálních a investičních fondů, zejména Evropského fondu pro regionální rozvoj a Fondu soudržnosti.
- (19) Opatření na podporu infrastruktury pro alternativní paliva by měla být prováděna v souladu s pravidly pro státní podporu stanovenými Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Členské státy mohou považovat za nutné podpořit v souladu s platnými pravidly pro státní podporu ty subjekty, kterých se tato směrnice týká. Veškerá vnitrostátní opatření na podporu infrastruktury pro alternativní paliva oznámená Komisi by měla být posouzena bezodkladně.
- (20) Hlavní směry pro transevropské dopravní sítě (TEN-T) uznávají, že alternativní paliva alespoň částečně nahrazují zdroje fosilní ropy v dodávce energie do dopravy, přispívají k její dekarbonizaci a zvyšují environmentální výkonnost odvětví dopravy. Hlavní směry pro TEN-T požadují ohledně nových technologií a inovací, aby TEN-T umožnily dekarbonizaci u všech druhů dopravy prostřednictvím podněcování energetické účinnosti, zaváděním alternativních pohonných systémů a poskytováním odpovídající infrastruktury. Hlavní směry pro TEN-T rovněž požadují, aby vnitrozemské i námořní přístavy, letiště a silnice hlavní sítě zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ⁽³⁾ (dále jen „hlavní síť TEN-T“) zajistily dostupnost alternativních čistých paliv. V rámci Nástroje pro propojení Evropy činí nástroje pro financování TEN-T zavádění těchto nových technologií

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění nařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 1).

a inovací na hlavní síti TEN-T, včetně infrastruktury pro alternativní čistá paliva, způsobilým pro granty. Na zavádění infrastruktury pro alternativní čistá paliva na širší komplexní síti bude možno získat finanční pomoc z Nástroje pro propojení Evropy v podobě zadávání zakázek a finančních nástrojů, jako jsou projektové dluhopisy.

- (21) Biopaliva, jak jsou definována ve směrnici 2009/28/ES, jsou v současnosti nejvýznamnějším druhem alternativních paliv – jejich podíl na celkovém množství paliv spotřebovaném v dopravě Unie v roce 2011 představoval 4,7 %. Pokud jsou vyráběna udržitelným způsobem, mohou rovněž přispět k podstatnému snížení celkového objemu emisí CO₂. Mohla by poskytovat čistou energii všem druhům dopravy.
- (22) Nedostatečný harmonizovaný rozvoj infrastruktury pro alternativní paliva v celé Unii brání vzniku úspor z rozsahu na straně nabídky i mobility v celé Unii na straně poptávky. Je třeba vybudovat nové sítě infrastruktury, například pro elektřinu, zemní plyn (zkapalněný zemní plyn (LNG) a stlačený zemní plyn (CNG)) a případně vodík. Je důležité vzít na vědomí jednotlivé fáze vývoje každé technologie paliv a s ní spojené infrastruktury, včetně vyspělosti obchodních modelů pro soukromé investory, dostupnosti alternativních paliv a jejich přijetí uživateli. Je třeba zajistit technologickou neutralitu a vnitrostátní rámce politiky by měly řádně zohlednit požadavek na podporu komerčního vývoje alternativních paliv. Navíc by při vypracovávání vnitrostátních rámců politiky měla být zohledněna hustota zalidnění a zeměpisné charakteristiky.
- (23) Elektřina nabízí potenciál zvýšit energetickou účinnost silničních vozidel a přispět ke snížení CO₂ v dopravě. Tento zdroj energie je nezbytný pro zavádění elektrických vozidel včetně vozidel kategorie L, jak je uvedena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ⁽¹⁾ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ⁽²⁾, což může přispět ke zlepšení kvality ovzduší a ke snížení hluku v městských a příměstských aglomeracích a v jiných hustě osídlených oblastech. Členské státy by měly zajistit, aby veřejně přístupné dobíjecí stanice byly budovány s příslušným pokrytím, s cílem umožnit elektrickým vozidlům, aby mohla být provozována alespoň v městských a příměstských aglomeracích a v jiných hustě obydlených oblastech a případně v sítích určených členskými státy. Je třeba stanovit počet těchto dobíjecích stanic při zohlednění odhadovaného počtu elektrických vozidel registrovaných v každém členském státě na konci roku 2020. Orientačně by se měl odpovídající průměrný počet dobíjecích stanic rovnat alespoň jedné dobíjecí stanici na 10 automobilů, a to při zohlednění také typu automobilů, technologie dobíjení a dostupných soukromých dobíjecích stanic. Je třeba instalovat odpovídající počet veřejně přístupných dobíjecích stanic, zejména na stanicích veřejné dopravy, jako jsou přístavní terminály pro cestující, letiště či železniční stanice. Soukromí majitelé elektrických vozidel jsou do značné míry závislí na přístupu k dobíjecím stanicím na hromadných parkovištích situovaných například u bytových domů, kanceláří a podniků. Veřejné orgány by měly přijmout opatření, která uživatelům těchto vozidel pomohou tím, že zajistí, aby developeři a správci lokalit poskytli příslušnou infrastrukturu s dostatečným počtem dobíjecích stanic pro elektrická vozidla.
- (24) Členské státy by měly zajistit vybudování veřejně přístupné infrastruktury na dodávku elektřiny pro motorová vozidla. Pro stanovení přiměřeného počtu veřejně přístupných dobíjecích stanic ve svém vnitrostátním rámci politiky by členské státy měly mít možnost zohlednit počet již existujících veřejně přístupných dobíjecích stanic na svém území a jejich specifikace a rozhodnout, zda zaměřit úsilí na zavádění běžných nebo vysoce výkonných dobíjecích stanic.
- (25) Elektromobilita je rychle se rozvíjející oblastí. Současné technologie rozhraní dobíjení zahrnují kabelové přípojky, je však třeba zohlednit rovněž budoucí technologie rozhraní, jako je bezdrátové dobíjení nebo výměna baterií. Právní předpisy musí zajistit, aby byla usnadněna technologická inovace. Tuto směrnici je proto třeba podle potřeby aktualizovat s cílem zohlednit budoucí normy pro technologie, jako je bezdrátové dobíjení a výměna baterií.
- (26) Veřejně přístupnou dobíjecí nebo plnicí stanicí může být například dobíjecí nebo plnicí stanice či vybavení v soukromém vlastnictví přístupné veřejnosti prostřednictvím registračních karet či poplatků, dobíjecí nebo plnicí stanice systémů společného využívání automobilů, které umožňují přístup třetím stranám prostřednictvím předplatného, či dobíjecí nebo plnicí stanice na veřejném parkovišti. Dobíjecí nebo plnicí stanice, které umožňují soukromým uživatelům fyzický přístup na základě povolení nebo předplatného, by měly být považovány za veřejně přístupné dobíjecí nebo plnicí stanice.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. ledna 2013 o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a doзору nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 52).

- (27) Elektřina a vodík jsou zvláště atraktivními zdroji energie pro zavádění elektrických vozidel, vozidel s palivovými články a vozidel kategorie L v městských a příměstských aglomeracích a v jiných hustě obydlených oblastech, což může přispět ke zlepšení kvality ovzduší a ke snížení hluku. Elektromobilita významnou měrou přispívá ke splnění ambiciózních cílů Unie pro rok 2020 v oblasti klimatu a energetiky. Ostatně směrnice 2000/28/ES, provedená členskými státy do 5. prosince 2010, stanoví povinné cíle pro všechny členské státy ohledně podílu energie z obnovitelných zdrojů za účelem dosažení cíle Unie, aby do roku 2020 nejméně 20 % energie pocházelo z obnovitelných zdrojů a aby konkrétně v odvětví dopravy 10 % energie pocházelo z obnovitelných zdrojů.
- (28) Při dobíjení elektrických vozidel na dobíjecích stanicích by se měly používat, je-li to technicky proveditelné a finančně únosné, inteligentní měřicí systémy s cílem přispět ke stabilitě elektrizační soustavy dobíjením baterií ze sítě v období nízké obecné poptávky po elektřině a umožnit bezpečné a pružné zpracování údajů. V dlouhodobém výhledu by to elektrickým vozidlům rovněž mohlo umožnit v době vysoké obecné poptávky po elektřině dodávat energii zpět do sítě. Inteligentní měřicí systémy, jak jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ⁽¹⁾, umožňují poskytování údajů v reálném čase, což je potřebné k zajištění stability sítě a k podpoře rozumného využívání služeb dobíjení. Inteligentní měřicí systémy poskytují přesné a jasné informace o nákladech a dostupnosti služeb dobíjení a tak podporují dobíjení v obdobích „mimo špičku“, tedy v době nízké obecné poptávky po elektřině a nízkých cen elektřiny. Využitím inteligentních měřicích systémů se optimalizuje dobíjení ku prospěchu elektrizační soustavy a spotřebitelů.
- (29) Pokud jde o dobíjecí stanice pro elektrická vozidla, které nejsou veřejně přístupné, měly by se členské státy zaměřit na posouzení technické a finanční proveditelnosti synergií s plány zavádění inteligentních měřicích systémů na základě bodu 2 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ⁽²⁾. Provozovatelé distribuční soustavy plní z hlediska dobíjecích stanic významnou úlohu. Provozovatelé distribuční soustavy, z nichž někteří mohou být součástí vertikálně integrovaného podniku vlastního nebo provozujícího dobíjecí stanice, by měli při plnění svých úkolů spolupracovat nediskriminačním způsobem s dalšími vlastníky a provozovateli dobíjecích stanic, zejména poskytováním informací potřebných pro účinný přístup k systému a jeho používání.
- (30) Při rozvoji infrastruktury pro elektrická vozidla by měla interakce této infrastruktury s elektrizační soustavou a s politikou Unie pro elektřinu dodržovat zásady stanovené podle směrnice 2009/72/ES. Zřizování a provozování dobíjecích stanic pro elektrická vozidla by mělo probíhat na konkurenčním trhu s otevřeným přístupem pro všechny strany se zájmem o zavádění nebo provozování dobíjecí infrastruktury.
- (31) Přístupem dodavatelů elektřiny v Unii k dobíjecím stanicím by neměly být dotčeny výjimky podle článku 44 směrnice 2009/72/ES.
- (32) V roce 2010 pověřila Komise evropské normalizační organizace (mandát M468), aby vydaly nové normy nebo revidovaly stávající normy v zájmu zajištění interoperability a propojitelnosti mezi elektrickými dobíjecími stanicemi a nabíječi elektrických vozidel. CEN/CENELEC zřídil pracovní skupinu, která v říjnu 2011 vydala zprávu. Přestože tato zpráva obsahuje řadu doporučení, nebylo dosaženo shody ohledně výběru jediného normalizovaného rozhraní. Jsou proto třeba další opatření pro dosažení nevlastnického řešení, které zajistí interoperabilitu v celé Unii.
- (33) Rozhraní pro nabíjení elektrických vozidel by mohlo zahrnovat více zásuvek nebo vozidlových zásuvkových přípojek, pokud alespoň jedna z nich je v souladu s technickými specifikacemi stanovenými v této směrnici, s cílem umožnit dobíjení podle různých norem. Avšak volba společné přípojky pro elektrická vozidla pro celou Unii (typu 2 a typu Combo 2) učiněná v této směrnici by neměla mít nepříznivý dopad na členské státy, které již investovaly do zavádění jiných normalizovaných technologií pro dobíjecí stanice, a neměla by mít vliv na stávající dobíjecí stanice zřízené před vstupem této směrnice v platnost. Elektrická vozidla, která jsou v provozu již před vstupem této směrnice v platnost, by mělo být možno dobít, i pokud byla konstruována k dobíjení na dobíjecích stanicích, které neodpovídají technickým specifikacím stanoveným v této směrnici. Volba zařízení pro běžné a vysoce výkonné dobíjecí stanice by měla splňovat zvláštní bezpečnostní požadavky platné na vnitrostátní úrovni.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55).

- (34) Zařízení pro odběr elektřiny z pevniny mohou sloužit námořní a vnitrozemské vodní dopravě jako zdroj čisté energie, zejména v námořních a vnitrozemských přístavech, v nichž je špatná kvalita ovzduší nebo vysoká hladina hluku. Elektřina z pevniny může přispět ke snížení dopadu námořních lodí a plavidel vnitrozemské plavby na životní prostředí.
- (35) Normalizace dodávky elektřiny z pevniny by neměla bránit využívání systémů již vybudovaných před vstupem této směrnice v platnost. Členské státy by zejména měly umožnit údržbu a modernizaci stávajících systémů s cílem zajistit účinné využití během jejich životnosti, aniž by bylo požadováno úplné dodržení technických specifikací stanovených v této směrnici.
- (36) Dodávka elektřiny pro letadla stojící na letištích může snížit spotřebu paliva a hluk, zlepšit kvalitu ovzduší a omezit dopady na změnu klimatu. Členské státy by proto měly zajistit, aby byla potřeba dodávky elektřiny na letištích zohledněna v jejich vnitrostátních rámcích politiky.
- (37) Vozidla na vodíkový pohon, včetně vozidel kategorie L na vodíkový pohon, jsou v současnosti na trhu velmi málo rozšířena, ale vytvoření dostatečné infrastruktury vodíkových plnicích stanic je pro umožnění širšího zavádění vozidel na vodíkový pohon nezbytné.
- (38) Členské státy, které rozhodnou o zahrnutí vodíkových plnicích stanic do svých vnitrostátních rámců politiky, by měly zajistit vybudování veřejně přístupné infrastruktury pro dodávku vodíku pro motorová vozidla, čímž bude zajištěn provoz vozidel na vodíkový pohon v sítích určených členskými státy. Kde je to vhodné, měla by být zohledněna přeshraniční spojení s cílem umožnit vozidlům na vodíkový pohon provoz v celé Unii.
- (39) Pokud jde o vozidla na zemní plyn, je v Unii nyní v provozu přibližně 3 000 plnicích stanic. Mohly by být vybudovány další plnicí stanice, jež by byly zásobovány ze stávajících dobře rozvinutých rozvodných sítí zemního plynu v Unii, pokud je kvalita plynu vhodná pro použití plynovými vozidly využívajícími běžné i pokročilé technologie. Stávající rozvodnou síť zemního plynu by bylo možné doplnit o místní plnicí stanice využívající místně vyráběný biomethan.
- (40) Společná infrastruktura pro zemní plyn vyžaduje společné technické specifikace pro její technická zařízení i pro kvalitu plynu. Kvalita zemního plynu používaného v Unii závisí na jeho původu, jeho složkách, například biomethanu přimíchaném do zemního plynu, a na způsobu, jakým se zemní plyn zpracovává v distribučním řetězci. Proto by rozdílné technické charakteristiky mohly být na překážku optimálnímu využívání motorů a mohly by snížit jejich energetickou účinnost. Technický výbor CEN/TC 408 – Projekční výbor v tomto ohledu pracuje na souboru specifikací kvality pro zemní plyn využívaný v dopravě a pro zavedení biomethanu do rozvodné sítě zemního plynu.
- (41) Členské státy by měly prostřednictvím svých vnitrostátních rámců politiky zajistit vybudování přiměřeného počtu veřejně přístupných plnicích stanic pro dodávku CNG nebo stlačeného biomethanu pro motorová vozidla s cílem zajistit, aby motorová vozidla na CNG mohla být provozována v městských či příměstských aglomeracích a v jiných hustě obydlených oblastech i v celé Unii, a to alespoň ve stávající hlavní síti TEN-T. Při vytváření sítě pro dodávku CNG pro motorová vozidla by členské státy měly zajistit, aby byly vybudovány veřejně přístupné plnicí stanice, při zohlednění minimální délky dojezdu motorových vozidel na CNG. Orientačně by nezbytná průměrná vzdálenost mezi plnicími stanicemi měla být přibližně 150 km. V zájmu zajištění fungování trhu a interoperability by měly veškeré CNG plnicí stanice pro motorová vozidla poskytovat plyn v kvalitě vyžadované pro použití vozidla na CNG využívajícími běžné i pokročilé technologie.
- (42) LNG je atraktivní palivovou alternativou pro plavidla, která mají splnit požadavky na snížení obsahu síry v lodních palivech v kontrolních oblastech emisí SO_x, což se týká poloviny lodí evropské pobřežní plavby, jak stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/33/EU⁽¹⁾. Hlavní síť LNG plnicích stanic by měla být v námořních přístavech k dispozici do konce roku 2025 a ve vnitrozemských přístavech do konce roku 2030. LNG plnicí stanice zahrnují mimo jiné terminály, nádrže, mobilní kontejnery, zásobovací plavidla a čluny na LNG. Počáteční důraz na hlavní síť by neměl vyloučit možnost, aby byl LNG v dlouhodobém výhledu k dispozici také v přístavech mimo hlavní síť, zejména v přístavech významných pro plavidla neprovozující dopravu. Rozhodnutí o umístění LNG plnicích stanic v přístavech by mělo vycházet z analýzy nákladů a přínosů, včetně posouzení přínosu pro

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/33/EU ze dne 21. listopadu 2012, kterou se mění směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivech (Úř. věst. L 327, 27.11.2012, s. 1).

životní prostředí. Rovněž by měly být zohledněny platné bezpečnostní předpisy. Zaváděním infrastruktury pro LNG, které stanoví tato směrnice, by neměl být narušen vývoj jiných perspektivních energeticky účinných alternativních paliv.

- (43) Komise a členské státy by měly usilovat o změnu Evropské dohody o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách (ADN), podepsané v Ženevě 26. května 2000, v platném znění, s cílem umožnit velkoobjemovou přepravu LNG na vnitrozemských vodních cestách. Úpravou oddílu III.1 přílohy III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ⁽¹⁾ by související změny měly být použitelné na veškerou dopravu v oblasti Unie. Je třeba provést nezbytné změny směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ⁽²⁾ s cílem umožnit účinné a bezpečné využívání LNG k pohonu plavidel vnitrozemské plavby. Navrhované změny by neměly být v rozporu s ustanoveními ADN použitelnými na území Unie na základě oddílu III.1 přílohy III směrnice 2008/68/ES.
- (44) Členské státy by měly zajistit vhodnou distribuční soustavu mezi skladovacími stanicemi pro LNG a LNG plnicími stanicemi. Pokud jde o silniční dopravu, má pro rozvoj ekonomicky udržitelné mobility s LNG zásadní význam dostupnost a zeměpisné umístění plnicích stanic pro cisternová vozidla na převoz LNG.
- (45) LNG, včetně zkapalněného biomethanu, by rovněž mohl těžkým nákladním vozidlům poskytnout nákladově efektivní technologii ke splnění přísných mezních hodnot emisí znečišťujících látek norem Euro VI, jak je uvedeno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ⁽³⁾.
- (46) Základem pro zavádění infrastruktury pro LNG by měla být hlavní síť TEN-T, neboť zahrnuje hlavní dopravní toky a umožňuje síťové přínosy. Při vytváření sítě pro dodávku LNG pro těžká nákladní motorová vozidla by členské státy měly zajistit, aby byly alespoň podél stávající hlavní sítě TEN-T vybudovány veřejně přístupné plnicí stanice, a to v odpovídajících vzdálenostech zohledňujících minimální délku dojezdu těžkých nákladních motorových vozidel na LNG. Orientačně by nezbytná průměrná vzdálenost mezi plnicími stanicemi měla být přibližně 400 km.
- (47) Zavádění LNG i CNG plnicích stanic by mělo být odpovídajícím způsobem koordinováno s budováním hlavní sítě TEN-T.
- (48) Do 31. prosince 2025 je třeba vybudovat přiměřený počet veřejně přístupných LNG a CNG plnicích stanic, alespoň podél hlavní sítě TEN-T existující k uvedenému dni, a poté i na dalších úsecích hlavní sítě TEN-T, které jsou zpřístupněny vozidlům.
- (49) Vzhledem k narůstající rozmanitosti druhů paliv pro motorová vozidla a v souvislosti s pokračujícím růstem silniční mobility občanů v celé Unii je třeba poskytnout uživatelům vozidel jasné a snadno srozumitelné informace o palivech dostupných na plnicích stanicích a o kompatibilitě jejich vozidla s různými palivy nebo dobýjecími stanicemi na trhu Unie, aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ⁽⁴⁾. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout o zavedení těchto informačních opatření rovněž pro vozidla, která jsou již v provozu.
- (50) Nebude-li k dispozici evropská norma pro dané alternativní palivo, měly by mít členské státy možnost používat pro účely informování uživatelů a pro označování jiné normy.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. L 260, 30.9.2008, s. 13).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ze dne 12. prosince 2006, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby a zrušuje směrnice Rady 82/714/EHS (Úř. věst. L 389, 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ze dne 18. června 2009 o schvalování typu motorových vozidel a motorů z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a o přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidel, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnic 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzinu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 88).

- (51) Snadné a jednoduché porovnání informací o cenách jednotlivých paliv by mohlo hrát důležitou úlohu, pokud jde o to, umožnit uživatelům vozidel lépe posoudit příslušné náklady na jednotlivá paliva dostupná na trhu. Proto by mělo být možné, aby při uvádění cen paliv na plnicích stanicích, zejména u zemního plynu a vodíku, bylo pro informaci zobrazeno porovnání jednotkových cen s konvenčními palivy, jako například „ekvivalent jednoho litru benzínu“.
- (52) Vzhledem k narůstající rozmanitosti druhů paliv pro motorová vozidla je nezbytné poskytnout uživatelům vozidel údaje o zeměpisném umístění veřejně přístupných plnicích a dobíjecích stanic pro alternativní paliva, na které se vztahuje tato směrnice. Poskytují-li společnosti nebo internetové stránky tyto informace, měly by proto být přístupné otevřeně a nediskriminačně všem uživatelům.
- (53) Pro vytváření politiky založené na faktech je obzvláště důležité na všech úrovních shromažďovat osvědčené postupy a koordinované údaje prostřednictvím činností sledování, jako je portál ekologických vozidel a evropská observatoř elektromobility.
- (54) Klíčové informace týkající se dostupnosti dobíjecích a plnicích stanic a veškeré další informace nezbytné pro mobilitu v celé Unii by měly být případně zahrnuty do informačních služeb o dopravě a cestování jakožto součásti inteligentního dopravního systému.
- (55) Za účelem zajištění toho, aby byla ustanovení této směrnice přizpůsobena vývoji trhu a technickému pokroku, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o technické specifikace plnicích a dobíjecích stanic a příslušné normy. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti postupovala podle svých zvyklostí a vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (56) Mezinárodní námořní organizace (IMO) pracuje na jednotných a mezinárodně uznávaných normách pro oblast bezpečnosti a životního prostředí pro námořní dopravu. S ohledem na globální povahu námořní dopravy je třeba předejít rozporu s mezinárodními normami. Proto by Unie měla zajistit, aby technické specifikace pro námořní dopravu přijaté podle této směrnice byly v souladu s mezinárodními předpisy přijatými IMO.
- (57) Technické specifikace pro interoperabilitu dobíjecích a plnicích stanic by měly být stanoveny v evropských nebo mezinárodních normách. Evropské normalizační organizace by měly přijmout evropské normy podle článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ⁽¹⁾ a tyto normy by měly být založeny na aktuálních mezinárodních normách nebo případně probíhajících mezinárodních normalizačních pracích. Pro dosud nepřijaté normy by práce měla vycházet z vypracovávaných norem: „Pokyny pro systémy a instalace na dodávku LNG jakožto paliva pro lodě“ (ISO/DTS 18683), „Plnicí stanice pro zemní plyn – LNG stanice pro plnění vozidel“ (ISO/DIS 16924) a „Plnicí stanice pro zemní plyn – CNG stanice pro plnění vozidel“ (ISO/DIS 16923). Komise by měla být zmocněna k aktualizaci odkazů na technické specifikace uvedené v evropských nebo mezinárodních normách prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.
- (58) Při uplatňování směrnice by Komise měla konzultovat příslušné odborné skupiny, včetně alespoň evropské skupiny odborníků pro budoucí pohonné hmoty, složené z odborníků z odvětví a občanské společnosti, a společné skupiny odborníků pro dopravu a životní prostředí, v níž se setkávají odborníci z členských států.
- (59) Komise zřídila skupinu odborníků nazvanou Evropské fórum pro udržitelnou lodní dopravu, jež má napomoci Komisi při provádění činností Unie v oblasti udržitelnosti námořní dopravy. V rámci tohoto fóra byla zřízena podskupina pro námořní LNG, která má mandát navrhnout fóru vypracování norem nebo předpisů pro námořní LNG jakožto palivo pro lodě, vztahujících se na aspekty techniky, provozu, bezpečnosti, zabezpečení, odborné přípravy a životního prostředí při čerpání LNG. Byl rovněž zřízen Evropský výbor pro tvorbu technických norem,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES a zrušení rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

jenž by se měl zabývat technickými normami v oblasti vnitrozemské plavby. Je obzvláště důležité, aby Komise postupovala obvyklým způsobem a aby před přijetím aktů v přenesené pravomoci o požadavcích na čerpání LNG, včetně bezpečnostních aspektů s ním souvisejících, vedla konzultace s odborníky včetně Evropského fóra pro udržitelnou lodní dopravu a Evropského výboru pro tvorbu technických norem.

- (60) Ústřední komise pro plavbu na Rýně (CCNR) je mezinárodní organizace, která se zabývá všemi otázkami týkajícími se vnitrozemské plavby. Dunajská komise je mezinárodní mezivládní organizací pro zajištění a rozvoj volné plavby po Dunaji. Je obzvláště důležité, aby Komise postupovala obvyklým způsobem a aby před přijetím aktů v přenesené pravomoci ohledně vnitrozemské plavby vedla konzultace s odborníky včetně CCNR a Dunajské komise.
- (61) Projednávají-li odborníci otázky související s touto směrnicí, jež se netýkají jejího provádění a porušování, čímž plní funkci odborné skupiny, měl by Evropský parlament obdržet úplné informace a dokumentaci a případně i pozvání k účasti na příslušných zasedáních.
- (62) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci ke stanovení společných postupů a specifikací. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (63) S cílem zajistit, aby alternativní paliva pro dopravu byla poskytována v kvalitě požadované pro použití v motorech se současnou i budoucí technologií a poskytovala vysokou úroveň environmentální výkonnosti z hlediska emisí CO₂ a jiných znečišťujících látek, by Komise měla sledovat jejich zavádění na trh. Proto by Komise měla případně navrhnout nezbytná právní opatření s cílem zajistit harmonizovanou vysokou úroveň kvality paliva v celé Unii.
- (64) S cílem dosáhnout nejširšího možného využití alternativních paliv pro dopravu při zajištění technologické neutrality a podporovat udržitelnou elektromobilitu v celé Unii by Komise měla, považuje-li to za vhodné, přijmout vhodná opatření, jako je přijetí akčního plánu k provádění strategie stanovené ve sdělení nazvaném „Čisté zdroje energie pro dopravu: Evropská strategie pro alternativní paliva“. Za tímto účelem by Komise mohla zohlednit potřeby a vývoj jednotlivých trhů v členských státech.
- (65) Jelikož cíle této směrnice, totiž podpory širokého tržního rozvoje alternativních paliv, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy jednotlivě, ale spíše jej, z důvodu potřeby opatření s cílem uspokojit poptávku po kritickém množství vozidel na alternativní paliva a nákladově efektivní vývoj evropského odvětví a umožnit mobilitu vozidel na alternativní paliva v celé Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Touto směrnicí se zřizuje společný rámec opatření pro zavádění infrastruktury pro alternativní paliva v Unii s cílem minimalizovat závislost dopravy na ropě a omezit její dopad na životní prostředí. Tato směrnice stanoví minimální požadavky na vytvoření infrastruktury pro alternativní paliva, včetně dobýjecích stanic pro elektrická vozidla a plnicích stanic se zemním plynem (LNG a CNG) a vodíkem, které mají být naplněny prostřednictvím vnitrostátních rámců politiky členských států, a rovněž společné technické specifikace pro tyto dobýjecí a plnicí stanice a požadavky na informace pro uživatele.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „alternativními palivy“ paliva nebo zdroje energie, které slouží alespoň zčásti jako náhrada zdrojů fosilní ropy v dodávkách energie pro dopravu a které mají potenciál přispět k její dekarbonizaci a zvýšit environmentální výkonnost odvětví dopravy. Patří mezi ně mimo jiné:
 - elektřina,
 - vodík,
 - biopaliva ve smyslu čl. 2 bodu i) směrnice 2009/28/ES,
 - syntetická a parafinická paliva,
 - zemní plyn, včetně biometanu, v plynné formě (stlačený zemní plyn (CNG)) a ve zkapalněné formě (zkapalněný zemní plyn (LNG)), a
 - zkapalněný ropný plyn (LPG);
- 2) „elektrickým vozidlem“ motorové vozidlo s pohonem zahrnujícím alespoň jedno neperiferní elektrické zařízení jakožto měnič energie s elektricky dobíjeným systémem ukládání energie, který je možno dobít externě;
- 3) „dobíjecí stanicí“ rozhraní schopné dobít v určitém okamžiku jedno elektrické vozidlo nebo u něhož je možno provést výměnu baterie v určitém okamžiku u jednoho elektrického vozidla;
- 4) „běžnou dobíjecí stanicí“ dobíjecí stanice, která umožňuje přenos elektřiny do elektrického vozidla s výkonem 22 kW nebo nižším, s výjimkou zařízení o výkonu 3,7 kW nebo nižším, jež jsou umístěna v domácnostech nebo jejichž hlavním účelem není dobít elektrická vozidla a jež nejsou veřejně přístupná;
- 5) „vysoce výkonnou dobíjecí stanicí“ dobíjecí stanice, která umožňuje přenos elektřiny do elektrického vozidla s výkonem vyšším než 22 kW;
- 6) „dodávkami elektřiny z pevniny“ poskytování elektřiny na pobřeží pro kotvící námořní lodě nebo plavidla vnitrozemské plavby prostřednictvím normalizovaného rozhraní;
- 7) „veřejně přístupnou dobíjecí nebo plnicí stanicí“ dobíjecí nebo plnicí stanice na dodávku alternativního paliva, která uživatelům poskytuje nediskriminační přístup v celé Unii. Nediskriminační přístup může zahrnovat různé podmínky ověření, použití a platby;
- 8) „plnicí stanicí“ plnicí zařízení pro poskytování jakéhokoli paliva s výjimkou LNG prostřednictvím pevného nebo mobilního zařízení;
- 9) „LNG plnicí stanicí“ plnicí zařízení pro poskytování LNG sestávající z pevného či mobilního zařízení, pobřežního zařízení nebo jiných systémů.

Článek 3

Vnitrostátní rámce politiky

1. Každý členský stát přijme vnitrostátní rámec politiky pro rozvoj trhu, pokud jde o alternativní paliva v odvětví dopravy a zavádění příslušné infrastruktury. Rámec obsahuje alespoň:
 - posouzení současného stavu a budoucího rozvoje trhu, pokud jde o alternativní paliva v odvětví dopravy, a to i s ohledem na jejich možné souběžné a kombinované používání, a rozvoje infrastruktury pro alternativní paliva, při zohlednění přeshraniční kontinuity, je-li to relevantní,

- vnitrostátní obecné a specifické cíle pro zavádění infrastruktury pro alternativní paliva podle čl. 4 odst. 1, 3 a 5, čl. 6 odst. 1, 2, 3, 4, 6, 7 a 8 a případně čl. 5 odst. 1. Tyto vnitrostátní cíle jsou stanoveny a je možno je revidovat na základě posouzení vnitrostátní, regionální nebo celounijní poptávky, při zajištění souladu s minimálními požadavky na infrastrukturu stanovenými v této směrnici,
 - opatření nezbytná k zajištění dosažení vnitrostátních obecných a specifických cílů obsažených ve vnitrostátním rámci politiky,
 - opatření, jež mohou napomoci při zavádění infrastruktury pro alternativní paliva ve službách veřejné dopravy,
 - určení městských a příměstských aglomerací, jiných hustě osídlených oblastí a sítí, které mají být v závislosti na potřebách trhu vybaveny veřejně přístupnými dobíjecími stanicemi v souladu s čl. 4 odst. 1,
 - určení městských a příměstských aglomerací, jiných hustě obydlených oblastí a sítí, které mají být v závislosti na potřebách trhu vybaveny CNG plnicími stanicemi v souladu s čl. 6 odst. 7,
 - posouzení potřeby nainstalovat LNG plnicí stanice v přístavech mimo hlavní síť TEN-T,
 - zvážení potřeby nainstalovat dodávku elektřiny na letištích pro použití letadly stojícími na letištích.
2. Členské státy zajistí, aby se ve vnitrostátních rámcích politiky zohlednily potřeby různých druhů dopravy provozovaných na jejich území, včetně těch, pro něž jsou dostupné jen omezené alternativy fosilních paliv.
3. Ve vnitrostátních rámcích politiky se zohlední případné zájmy regionálních a místních orgánů a dotčených zúčastněných stran.
4. V případě potřeby členské státy prostřednictvím konzultací nebo společných rámců politiky spolupracují s cílem zajistit, aby opatření nezbytná k dosažení cílů této směrnice byla soudržná a koordinovaná.
5. Opatření na podporu infrastruktury pro alternativní paliva musí být prováděna v souladu s pravidly pro státní podporu obsaženými ve Smlouvě o fungování EU.
6. Vnitrostátní rámce politiky musí být v souladu s platnými právními předpisy Unie v oblasti životního prostředí a ochrany klimatu.
7. Členské státy oznámí své vnitrostátní rámce politiky Komisi do 18. listopadu 2016.
8. Na základě vnitrostátních rámců politiky Komise zveřejní a pravidelně aktualizuje informace o vnitrostátních obecných a specifických cílech předložených jednotlivými členskými státy, pokud jde o:
- počet veřejně přístupných dobíjecích stanic,
 - LNG plnicí stanice v námořních a vnitrozemských přístavech,
 - veřejně přístupné LNG plnicí stanice pro motorová vozidla,
 - veřejně přístupné CNG plnicí stanice pro motorová vozidla.
- V příslušných případech zveřejní rovněž informace o:
- veřejně přístupných vodíkových plnicích stanicích,
 - infrastruktuře pro dodávky elektřiny z pevniny v námořních a vnitrozemských přístavech,
 - infrastruktuře pro dodávky elektřiny pro letadla stojící na letištích.
9. Komise je nápomocna členským státům při podávání zpráv o jejich vnitrostátních rámcích politiky prostřednictvím pokynů uvedených v čl. 10 odst. 4, posuzuje soudržnost vnitrostátních rámců politiky na úrovni Unie a napomáhá členským státům při spolupráci stanovené v odstavci 4 tohoto článku.

Článek 4

Dodávky elektřiny pro dopravu

1. Členské státy zajistí prostřednictvím svých vnitrostátních rámců politiky, aby byl do 31. prosince 2020 vybudován přiměřený počet veřejně přístupných dobíjecích stanic, s cílem umožnit provoz elektrických vozidel alespoň v městských a příměstských aglomeracích a v jiných hustě obydlených oblastech a případně v sítích určených členskými státy. Počet takových dobíjecích stanic se stanoví mimo jiné se zřetelem k odhadovanému počtu registrovaných elektrických vozidel na konci roku 2020, jenž je uveden v jejich vnitrostátních rámcích politiky, jakož i k osvědčeným postupům a doporučením vydaným Komisí. Je-li to vhodné, zohlední se zvláštní potřeby týkající se instalace veřejně přístupných dobíjecích stanic na stanicích veřejné dopravy.

2. Komise posoudí uplatňování požadavků uvedených v odstavci 1 a případně předloží návrh na změnu této směrnice, přičemž zohlední vývoj na trhu s elektrickými vozidly, s cílem zajistit, aby byl do 31. prosince 2025 v každém členském státě vybudován další počet veřejně přístupných dobíjecích stanic, a to alespoň na hlavní síti TEN-T, v městských a příměstských aglomeracích a v jiných hustě obydlených oblastech.

3. Členské státy rovněž přijmou opatření v rámci svých vnitrostátních rámců politiky s cílem podpořit a usnadnit zavádění veřejně nepřístupných dobíjecích stanic.

4. Členské státy zajistí, aby běžné dobíjecí stanice pro elektrická vozidla, s výjimkou bezdrátových či indukčních jednotek, zavedené nebo obnovené od 18. listopadu 2017 splňovaly alespoň technické specifikace stanovené v bodě 1.1 přílohy II a zvláštní bezpečnostní požadavky platné na vnitrostátní úrovni.

Členské státy zajistí, aby vysoce výkonné dobíjecí stanice pro elektrická vozidla, s výjimkou bezdrátových či indukčních jednotek, zavedené nebo obnovené od 18. listopadu 2017 splňovaly alespoň technické specifikace stanovené v bodě 1.2 přílohy II.

5. Členské státy zajistí, aby byla v jejich vnitrostátních rámcích politiky posouzena potřeba dodávky elektřiny z pevniny pro plavidla vnitrozemské plavby a námořní lodě v námořních a vnitrozemských přístavech. Tato dodávka elektřiny z pevniny musí být přednostně nainstalována v přístavech hlavní sítě TEN-T a v dalších přístavech do 31. prosince 2025, ledaže není žádná poptávka a náklady neodpovídají přínosům, včetně přínosů pro životní prostředí.

6. Členské státy zajistí, aby instalace pro dodávku elektřiny z pevniny pro námořní dopravu zavedené nebo obnovené od 18. listopadu 2017 splňovaly technické specifikace stanovené v bodě 1.7 přílohy II.

7. Při dobíjení elektrických vozidel na veřejně přístupných dobíjecích stanicích se používají, je-li to technicky proveditelné a ekonomicky přiměřené, inteligentní měřicí systémy ve smyslu čl. 2 bodu 28 směrnice 2012/27/EU, které splňují požadavky stanovené v čl. 9 odst. 2 uvedené směrnice.

8. Členské státy zajistí, aby provozovatelé veřejně přístupných dobíjecích stanic mohli volně nakupovat elektřinu od kteréhokoliv dodavatele elektřiny z Unie, pokud s tím dodavatel souhlasí. Provozovatelům dobíjecích stanic je povoleno poskytovat na smluvním základě zákazníkům služby dobíjení elektrických vozidel, a to i jménem a na účet jiných poskytovatelů služeb.

9. Všechny veřejně přístupné dobíjecí stanice poskytnou uživatelům elektrických vozidel rovněž možnost jednorázového dobití bez uzavření smlouvy s dotčeným dodavatelem elektřiny nebo provozovatelem.

10. Členské státy zajistí, aby ceny účtované provozovateli veřejně přístupných dobíjecích stanic byly přiměřené, snadno a jasně porovnatelné, transparentní a nediskriminační.

11. Členské státy zajistí, aby provozovatelé distribučních soustav spolupracovali na nediskriminačním základě se všemi osobami, které zřizují nebo provozují veřejně přístupné dobíjecí stanice.

12. Členské státy zajistí, aby právní úprava umožňovala uzavřít smlouvu na dodávky elektřiny pro dobíjecí stanice i s jiným dodavatelem, než je dodavatel elektřiny do domácnosti nebo prostor, kde je tato dobíjecí stanice umístěna.

13. Aniž je dotčeno nařízení (EU) č. 1025/2012, sleduje Unie vývoj u příslušných evropských normalizačních orgánů ohledně evropských norem obsahujících podrobné technické specifikace pro bezdrátové dobíjecí stanice a výměnu baterií pro motorová vozidla a pro dobíjecí stanice pro motorová vozidla kategorie L a pro elektrické autobusy.

14. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 8 za účelem:

- a) doplnění tohoto článku a bodů 1.3, 1.4, 1.5, 1.6 a 1.8 přílohy II s cílem požadovat soulad infrastruktury, která má být zavedena nebo obnovena, s technickými specifikacemi obsaženými v evropských normách, které mají být vypracovány podle odstavce 13 tohoto článku, v případech, kdy příslušné evropské normalizační organizace doporučily pouze jedno technické řešení s technickými specifikacemi, jak je uvedeno v příslušné evropské normě;
- b) aktualizace odkazů na normy uvedené v technických specifikacích stanovených v bodě 1 přílohy II, jsou-li tyto normy nahrazeny svými novými zněními přijatými příslušnými normalizačními organizacemi.

Je obzvláště důležité, aby Komise postupovala obvyklým způsobem a před přijetím aktů v přenesené pravomoci vedla konzultace s odborníky, včetně odborníků členských států.

V těchto aktech v přenesené pravomoci se stanoví přechodná období v délce nejméně 24 měsíců před tím, než se technické specifikace v nich obsažené nebo jejich změny stanou pro infrastrukturu, která má být zavedena či obnovena, závaznými.

Článek 5

Dodávky vodíku pro silniční dopravu

1. Členské státy, které se rozhodnou do svého vnitrostátního rámce politiky zahrnout veřejně přístupné vodíkové plnicí stanice, zajistí, aby byl do 31. prosince 2025 dostupný přiměřený počet takových stanic s cílem umožnit provoz motorových vozidel na vodíkový pohon, včetně vozidel s palivovými články, v sítích určených těmito členskými státy, případně včetně přeshraničních spojení.

2. Členské státy zajistí, aby veřejně přístupné vodíkové plnicí stanice zavedené nebo obnovené od 18. listopadu 2017 splňovaly technické specifikace stanovené v bodě 2 přílohy II.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 8 s cílem aktualizovat odkazy na normy uvedené v technických specifikacích stanovených v bodě 2 přílohy II, jsou-li tyto normy nahrazeny svými novými zněními přijatými příslušnými normalizačními organizacemi.

Je obzvláště důležité, aby Komise postupovala obvyklým způsobem a před přijetím aktů v přenesené pravomoci vedla konzultace s odborníky, včetně odborníků členských států.

V těchto aktech v přenesené pravomoci se stanoví přechodná období v délce nejméně 24 měsíců před tím, než se technické specifikace v nich obsažené nebo jejich změny stanou pro infrastrukturu, která má být zavedena či obnovena, závaznými.

Článek 6

Dodávky zemního plynu pro dopravu

1. Členské státy zajistí prostřednictvím svých vnitrostátních rámců politiky, aby byl do 31. prosince 2025 vybudován přiměřený počet LNG plnicích stanic v námořních přístavech s cílem umožnit provoz plavidel pro vnitrozemskou plavbu či námořních lodí na LNG po celé hlavní síti TEN-T. Členské státy v případě nutnosti spolupracují se sousedními členskými státy s cílem zajistit přiměřené pokrytí hlavní sítě TEN-T.

2. Členské státy zajistí prostřednictvím svých vnitrostátních rámců politiky, aby byl do 31. prosince 2030 vybudován přiměřený počet LNG plnicích stanic ve vnitrozemských přístavech s cílem umožnit provoz plavidel pro vnitrozemskou plavbu či námořních lodí na LNG po celé hlavní síti TEN-T. Členské státy v případě nutnosti spolupracují se sousedními členskými státy s cílem zajistit přiměřené pokrytí hlavní sítě TEN-T.

3. Členské státy ve svých vnitrostátních rámcích politiky určí námořní a vnitrozemské přístavy, které mají poskytovat přístup k LNG plnicím stanicím uvedeným v odstavcích 1 a 2; přitom zváží skutečné potřeby trhu.

4. Členské státy zajistí prostřednictvím svých vnitrostátních rámců politiky, aby byl do 31. prosince 2025 vybudován přiměřený počet veřejně přístupných LNG plnicích stanic, a to alespoň ve stávající hlavní síti TEN-T, s cílem umožnit provoz těžkých nákladních motorových vozidel na LNG v celé Unii, je-li po tom poptávka, ledaže náklady neodpovídají přínosům, včetně přínosů pro životní prostředí.

5. Komise posoudí uplatňování požadavku uvedeného v odstavci 4 a do 31. prosince 2027 podle potřeby předloží návrh na změnu této směrnice, v němž zohlední trh s těžkými nákladními motorovými vozidly na LNG, s cílem zajistit, aby byl v každém členském státě vybudován přiměřený počet veřejně přístupných LNG plnicích stanic.

6. Členské státy zajistí, aby byla na jejich území dostupná náležitá distribuční soustava LNG, včetně nakládacích zařízení pro cisternová vozidla na převoz LNG, pro dodávky plnicím stanicím uvedeným v odstavcích 1, 2 a 4. Odchylně od výše uvedeného mohou sousedící členské státy v rámci svých vnitrostátních rámců politiky pro účely plnění tohoto požadavku sdílet své zdroje. Na dohody o sdílení zdrojů se vztahují povinnosti podávání zpráv členských států podle této směrnice.

7. Členské státy zajistí prostřednictvím svých vnitrostátních rámců politiky, aby byl do 31. prosince 2020 vybudován přiměřený počet veřejně přístupných CNG plnicích stanic, s cílem umožnit, v souladu s čl. 3 odst. 1 šestou odrážkou, provoz motorových vozidel na CNG v městských a příměstských aglomeracích a v jiných hustě obydlených oblastech a případně v sítích určených členskými státy.

8. Členské státy zajistí prostřednictvím svých vnitrostátních rámců politiky, aby byl do 31. prosince 2025 vybudován přiměřený počet veřejně přístupných CNG plnicích stanic, a to alespoň podél stávající hlavní sítě TEN-T, s cílem umožnit provoz motorových vozidel na CNG v celé Unii.

9. Členské státy zajistí, aby CNG plnicí stanice pro motorová vozidla zavedené nebo obnovené od 18. listopadu 2017 splňovaly technické specifikace stanovené v bodě 3.4 přílohy II.

10. Aniž je dotčeno nařízení (EU) č. 1025/2012, sleduje Unie vývoj u příslušných evropských či mezinárodních normalizačních organizací ohledně norem, včetně podrobných technických specifikací, pro:

a) LNG plnicí stanice pro námořní a vnitrozemskou vodní dopravu;

b) LNG a CNG plnicí stanice pro motorová vozidla.

11. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 8 za účelem:

a) doplnění tohoto článku a bodů 3.1, 3.2 a 3.4 přílohy II s cílem požadovat soulad infrastruktury, která má být zavedena nebo obnovena, s technickými specifikacemi obsaženými v normách, které mají být vypracovány podle odst. 10 písm. a) a b) tohoto článku, v případech, kdy příslušné evropské normalizační organizace doporučily pouze jedno technické řešení s technickými specifikacemi, jak je uvedeno v příslušné evropské normě, v souladu s případnými příslušnými mezinárodními normami;

b) aktualizace odkazů na normy uvedené v technických specifikacích stanovených v bodě 3 přílohy II, jsou-li tyto normy nahrazeny svými novými zněními přijatými příslušnými evropskými nebo mezinárodními normalizačními organizacemi.

Je obzvláště důležité, aby Komise postupovala obvyklým způsobem a před přijetím aktů v přenesené pravomoci vedla konzultace s odborníky, včetně odborníků členských států.

V těchto aktech v přenesené pravomoci se stanoví přechodná období v délce nejméně 24 měsíců před tím, než se technické specifikace v nich obsažené nebo jejich změny stanou pro infrastrukturu, která má být zavedena či obnovena, závaznými.

12. Neexistuje-li norma obsahující podrobné technické specifikace LNG plnicích stanic pro námořní a vnitrozemskou vodní dopravu uvedená v odst. 10 písm. a), a zejména neexistují-li specifikace týkající se čerpání LNG, je Komise při zohlednění prací probíhajících v IMO, v Ústřední komisi pro plavbu na Rýně, v Dunajské komisi a na dalších příslušných mezinárodních fórech oprávněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 8 s cílem stanovit:

- požadavky na rozhraní související s přepravou LNG v palivových zásobnících v námořní a vnitrozemské vodní dopravě,
- požadavky týkající se bezpečnostních aspektů skladování LNG na pevnině a postupu při jeho čerpání v námořní a vnitrozemské vodní dopravě.

Je obzvláště důležité, aby Komise postupovala obvyklým způsobem a aby před přijetím těchto aktů v přenesené pravomoci vedla konzultace s příslušnými skupinami odborníků na námořní dopravu a na vnitrozemskou vodní dopravu, včetně odborníků z vnitrostátních orgánů v oblasti námořní a vnitrozemské vodní dopravy.

Článek 7

Informace pro uživatele

1. Aniž je dotčena směrnice 2009/30/ES, zajistí členské státy, aby byly poskytovány relevantní, soudržné a jasné informace, pokud jde o motorová vozidla, do kterých je možné pravidelně čerpat jednotlivá paliva uvedená na trh nebo která je možné pravidelně dobít na dobíjecích stanicích. Tyto informace se zpřístupní v příručkách pro motorová vozidla, na plnicích a dobíjecích stanicích, na motorových vozidlech a u prodejců motorových vozidel na jejich území. Tento požadavek se vztahuje na všechna motorová vozidla, jakož i příručky pro ně, uvedená na trh po 18. listopadu 2016.

2. Poskytování informací podle odstavce 1 vychází z ustanovení o označování ohledně slučitelnosti paliv podle norem evropských normalizačních organizací stanovujících technické specifikace paliv. Odkazují-li takové normy ke grafickému vyjádření, včetně systému barevného kódování, musí být grafické vyjádření jednoduché a snadno srozumitelné a být umístěno jasně viditelným způsobem:

- a) na příslušných čerpadlech a jejich výdejních pistolích na všech plnicích stanicích ode dne uvedení paliv na trh;
- b) na všech víčkách palivových nádrží u doporučených motorových vozidel slučitelných s tímto palivem nebo v jejich těsné blízkosti a v příručkách pro motorová vozidla, jsou-li tato motorová vozidla uvedena na trh po 18. listopadu 2016.

3. Při uvádění cen paliv na plnicích stanicích se ve vhodných případech, zejména u zemního plynu a vodíku, pro informaci zobrazí porovnání jednotkových cen. Zobrazení těchto informací nesmí uživatele uvádět v omyl ani vést k nejasnostem.

S cílem zvýšit informovanost spotřebitelů a zajistit transparentnost cen paliv způsobem jednotným v celé Unii je Komise oprávněna přijmout prostřednictvím prováděcích aktů společnou metodiku srovnávání jednotkových cen alternativních paliv.

4. Pokud normy evropských normalizačních organizací stanoví technické specifikace paliva neobsahují ustanovení o označování pro účely souladu s dotčenými normami nebo pokud ustanovení o označování neodkazují ke grafickému vyjádření, včetně systému barevného kódování, nebo pokud ustanovení o označování nejsou vhodná pro dosažení cílů této směrnice, může Komise pro účely jednotného provádění odstavců 1 a 2 pověřit evropské normalizační organizace vypracováním specifikací označování slučitelnosti nebo přijmout prováděcí akty stanovující grafické vyjádření slučitelnosti, včetně systému barevného kódování, pro paliva uvedená na trh Unie, která dle posouzení Komise dosahují úrovně 1 % celkového objemu prodeje ve více než v jednom členském státě.

5. Jsou-li aktualizována ustanovení o označování v příslušných normách evropských normalizačních organizací, jsou-li přijaty prováděcí akty týkající se označování nebo jsou-li podle potřeby vypracovány nové normy evropských normalizačních organizací pro alternativní paliva, vztahují se odpovídající požadavky na označování na všechny plnicí a dobíjecí stanice a na motorová vozidla registrovaná na území členských států 24 měsíců po jejich aktualizaci nebo přijetí.

6. Prováděcí akty uvedené v tomto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 9 odst. 2.

7. Členské státy zajistí, aby případné údaje o zeměpisném umístění veřejně přístupných plnicích a dobýjecích stanic pro alternativní paliva, na něž se vztahuje tato směrnice, byly přístupné všem uživatelům na otevřeném a nediskriminačním základě. U dobýjecích stanic mohou tyto údaje zahrnovat data o dostupnosti v reálném čase a historická data o dobíjení i data o dobíjení v reálném čase.

Článek 8

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článcích 4, 5 a 6 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 17. listopadu 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 4, 5 a 6 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 4, 5 a 6 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 9

Postup ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Má-li být o stanovisku výboru rozhodnuto písemným postupem, ukončuje se tento postup bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá prostá většina členů výboru.

Článek 10

Zprávy a přezkum

1. Každý členský stát předloží Komisi zprávu o provádění vnitrostátního rámce politiky do 18. listopadu 2019 a každé tři následující roky. Tyto zprávy obsahují informace uvedené v příloze I a případně obsahují příslušné zdůvodnění úrovně dosažení vnitrostátních obecných a specifických cílů uvedených v čl. 3 odst. 1.

2. Do 18. listopadu 2017 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o posouzení vnitrostátních rámců politiky a jejich soudržnosti na úrovni Unie, včetně posouzení úrovně dosažení vnitrostátních obecných a specifických cílů uvedených v čl. 3 odst. 1.

3. Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice každé tři roky počínaje 18. listopadem 2020.

Zpráva Komise obsahuje:

- posouzení opatření přijatých členskými státy,
- posouzení účinků této směrnice na vývoj trhu, pokud jde o infrastrukturu pro alternativní paliva, a jejího přispění k trhu s alternativními palivy pro dopravu, jakož i jejího dopadu na hospodářství a životní prostředí,
- informace o technickém pokroku a vývoji trhu, pokud jde o alternativní paliva v odvětví dopravy a příslušnou infrastrukturu, na něž se vztahuje tato směrnice, a veškerá další alternativní paliva.

Komise může uvést příklady osvědčených postupů a učinit odpovídající doporučení.

Zpráva Komise rovněž posoudí požadavky a lhůty stanovené v této směrnici, pokud jde o vytvoření infrastruktury a provádění specifikací, s ohledem na technický, hospodářský a tržní vývoj příslušných alternativních paliv, a podle potřeby se k ní připojí legislativní návrh.

4. Komise přijme pokyny týkající se podávání zpráv ze strany členských států o prvcích uvedených v příloze I.

5. Komise do 31. prosince 2020 přezkoumá provádění této směrnice a podle potřeby předloží návrh na její změnu stanovením nových společných technických specifikací pro infrastrukturu pro alternativní paliva v oblasti působnosti této směrnice.

6. Komise do 31. prosince 2018 přijme, považuje-li to za vhodné, akční plán pro provádění strategie stanovené ve sdělení nazvaném „Čisté zdroje energie pro dopravu: Evropská strategie pro alternativní paliva“ s cílem dosáhnout nejširšího možného využití alternativních paliv pro dopravu při zajištění technologické neutrality a podpořit udržitelnou elektromobilitu v celé Unii. Za tímto účelem může rovněž zohlednit potřeby a vývoj jednotlivých trhů v členských státech.

Článek 11

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18. listopadu 2016. Jejich znění sdělí neprodleně Komisi.

2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 12

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

*Článek 13***Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 22. října 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
B. DELLA VEDOVA

PŘÍLOHA I

ZPRÁVA

Zpráva obsahuje popis opatření přijatých v členském státě na podporu vytvoření infrastruktury pro alternativní paliva. Zpráva obsahuje alespoň tyto prvky.

1. Právní opatření

Informace o právních opatřeních, která mohou sestávat z právních předpisů a správních opatření na podporu vytvoření infrastruktury pro alternativní paliva, mezi něž patří stavební povolení, povolení na parkovací místa, certifikace environmentálního profilu podniků a koncese na plnicí stanice.

2. Politická opatření na podporu provádění vnitrostátního rámce politiky

Informace o těchto opatřeních zahrnují následující prvky:

- přímé pobídky k nákupu dopravních prostředků využívajících alternativní paliva nebo k budování infrastruktury,
- dostupnost daňových pobídek na podporu dopravních prostředků využívajících alternativní paliva a příslušné infrastruktury,
- využívání veřejných zakázek k podpoře alternativních paliv, včetně společného zadávání zakázek,
- nefinanční pobídky na straně poptávky, například přednostní přístup do oblastí s omezeným přístupem, předpisy o parkování a vyhrazené dopravní pruhy,
- posouzení potřeby plnicích stanic s palivem z obnovitelných zdrojů pro letecké turbínové motory na letištích náležejících k hlavní síti TEN-T,
- technické a správní postupy a právní předpisy týkající se povolení dodávek alternativních paliv s cílem usnadnit povolovací postup.

3. Podpora zavádění a výroby

Veřejné finanční prostředky každoročně přidělené na zavádění infrastruktury pro alternativní paliva, rozlišené podle druhu alternativního paliva a dopravy (silniční, železniční, vodní a letecká).

Veřejné finanční prostředky každoročně přidělené na podporu výrobních závodů pro technologie alternativních paliv, rozlišené podle druhu alternativního paliva a dopravy.

Posouzení jakýchkoliv zvláštních potřeb během počáteční fáze zavádění infrastruktur pro alternativní paliva.

4. Výzkum, technologický vývoj a demonstrace

Veřejné finanční prostředky každoročně přidělené na podporu výzkumu, technologického vývoje a demonstrací alternativních paliv, rozlišené podle druhu paliva a dopravy.

5. Obecné a specifické cíle

- Odhad počtu vozidel na alternativní paliva předpokládaný do roku 2020, 2025 a 2030,
- úroveň dosažení vnitrostátních specifických cílů pro zavádění alternativních paliv u různých druhů dopravy (silniční, železniční, vodní a letecká),
- úroveň dosažení vnitrostátních obecných cílů pro každý rok při zavádění infrastruktury pro alternativní paliva u různých druhů dopravy,
- informace o použité metodice pro zohlednění účinnosti dobíjení na vysoce výkonných dobíjecích stanicích.

6. Rozvoj infrastruktury pro alternativní paliva

Změny v nabídce (další kapacita infrastruktury) a poptávce (skutečně využívaná kapacita).

PŘÍLOHA II

TECHNICKÉ SPECIFIKACE

1. Technické specifikace pro dobíjecí stanice**1.1 Běžné dobíjecí stanice pro motorová vozidla**

Běžné dobíjecí stanice na střídavý proud pro elektrická vozidla musí být pro účely interoperability vybaveny alespoň zásuvkami nebo vozidlovými zásuvkovými přípojkami typu 2, jak je popsáno v normě EN 62196-2. Při zachování kompatibility s typem 2 mohou být tyto zásuvky vybaveny prvky, jako jsou mechanické záklopky.

1.2 Vysoce výkonné dobíjecí stanice pro motorová vozidla

Vysoce výkonné dobíjecí stanice na střídavý proud pro elektrická vozidla musí být pro účely interoperability vybaveny alespoň zásuvkovými přípojkami typu 2, jak je popsáno v normě EN 62196-2.

Vysoce výkonné dobíjecí stanice na stejnosměrný proud pro elektrická vozidla musí být pro účely interoperability vybaveny alespoň zásuvkovými přípojkami kombinovaného nabíjecího systému typu Combo 2, jak je popsáno v normě EN 62196-3.

1.3 Bezdrátové dobíjecí stanice pro motorová vozidla**1.4 Výměna baterií pro motorová vozidla****1.5 Dobíjecí stanice pro motorová vozidla kategorie L****1.6 Dobíjecí stanice pro elektrické autobusy****1.7 Dodávka elektřiny z pevniny pro námořní lodě**

Dodávka elektřiny z pevniny pro námořní lodě, včetně návrhu, instalace a zkoušení systémů, musí splňovat technické specifikace normy IEC/ISO/IEEE 80005-1.

1.8 Dodávka elektřiny z pevniny pro plavidla vnitrozemské plavby**2. Technické specifikace pro vodíkové plnicí stanice pro motorová vozidla**

2.1 Venkovní vodíkové plnicí stanice vydávající plyný vodík používaný jako palivo v motorových vozidlech musí splňovat technické specifikace normy ISO/TS 20100 pro dodávky plyného vodíku jako paliva.

2.2 Čistota vodíku vydávaného vodíkovými plnicími stanicemi musí splňovat technické specifikace uvedené v normě ISO 14687-2.

2.3 Vodíkové plnicí stanice musí používat algoritmy plnění paliva a vybavení, které splňují příslušné specifikace normy ISO/TS 20100 pro dodávky plyného vodíku jako paliva.

2.4 Přípojky pro motorová vozidla pro účely plnění plyného vodíku musí splňovat normu ISO 17268 pro propojovací zařízení pro plnění plyného vodíku do motorových vozidel.

3. Technické specifikace pro plnicí stanice se zemním plynem

3.1 Technické specifikace pro LNG plnicí stanice pro plavidla vnitrozemské plavby nebo námořní lodě

3.2 Technické specifikace pro LNG plnicí stanice pro motorová vozidla

3.3 Technické specifikace pro přípojky a nádoby pro CNG

Přípojky a nádoby pro CNG musí splňovat požadavky předpisu EHK OSN č. 110 (odkazujícího na ISO 14469 části I a II).

3.4 Technické specifikace pro CNG plnicí stanice pro motorová vozidla

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1134/2014

ze dne 23. října 2014,

kterým se stanoví zákaz rybolovu tresky jednoskvrnné v oblastech VIIb–k, VIII, IX a X a ve vodách Unie oblasti CECAF 34.1.1 plavidly plujícími pod vlajkou Belgie

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky ⁽¹⁾, a zejména na čl. 36 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (EU) č. 43/2014 ⁽²⁾ stanoví kvóty na rok 2014.
- (2) Podle informací, jež Komise obdržela, úlovky populace uvedené v příloze tohoto nařízení, které byly odloveny plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými, vyčerpaly kvótu přidělenou na rok 2014.
- (3) Rybolov uvedené populace je proto nutné zakázat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Vyčerpání kvóty

Rybolovná kvóta přidělená na rok 2014 členskému státu uvedenému v příloze tohoto nařízení pro populaci uvedenou ve zmíněné příloze se považuje za vyčerpanou od data stanoveného v uvedené příloze.

Článek 2

Zákazy

Rybolov populace uvedené v příloze tohoto nařízení plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými se zakazuje od data stanoveného v uvedené příloze. Po tomto datu se zejména zakazuje úlovky z uvedené populace odlovené těmito plavidly uchovávat na palubě, přemísťovat, překládat nebo vykládat.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1.⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 43/2014 ze dne 20. ledna 2014, kterým se pro rok 2014 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací (Úř. věst. L 24, 28.1.2014, s. 1).

Článek 3

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. října 2014.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Lowri EVANS
generální ředitelka pro námořní záležitosti a rybolov*

PŘÍLOHA

č.	21/TQ43
Členský stát	Belgie
Populace	HAD/7X7A34
Druh	Treska jednoskvrnná (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
Oblast	VIIb–k, VIII, IX a X; vody Unie oblasti CECAF 34.1.1
Datum ukončení	30.7.2014

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1135/2014**ze dne 24. října 2014****o schválení zdravotního tvrzení při označování potravin, jež se týká snížení rizika onemocnění****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 17 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení (ES) č. 1924/2006 jsou zdravotní tvrzení při označování potravin zakázána, pokud je Komise v souladu s uvedeným nařízením neschválí a nezařadí na seznam schválených tvrzení.
- (2) Nařízení (ES) č. 1924/2006 rovněž stanoví, že provozovatelé potravinářských podniků mohou podávat žádosti o schválení zdravotních tvrzení u příslušného vnitrostátního orgánu členského státu. Příslušný vnitrostátní orgán postoupí platné žádosti Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA, dále jen „úřad“).
- (3) Jakmile úřad žádost obdrží, neprodleně o tom uvědomí ostatní členské státy a Komisi a k dotčenému zdravotnímu tvrzení vydá své stanovisko.
- (4) Komise rozhodne o schválení zdravotních tvrzení, přičemž zohlední stanovisko úřadu.
- (5) V návaznosti na žádost společnosti Rank Nutrition Ltd, předloženou podle čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1924/2006, byl úřad požádán o vydání stanoviska ke zdravotnímu tvrzení týkajícímu se „zvýšení hladiny folátu u těhotných žen doplňkovým příjmem folátu a snížení rizika vad neurální trubice“ (Otázka č. EFSA-Q-2013-00265) ⁽²⁾. Navrhované tvrzení zformuloval žadatel takto: „Doplňkový příjem kyseliny listové zvyšuje u těhotných žen hladinu folátu v červených krvinkách. Nízká hladina folátu v červených krvinkách je rizikovým faktorem pro vznik vad neurální trubice u vyvíjejícího se plodu“.
- (6) Na základě předložených údajů dospěl úřad ve svém stanovisku, jež Komise a členské státy obdržely dne 26. července 2013, k závěru, že byla zjištěna příčinná souvislost mezi zvýšením hladiny folátu u těhotných žen doplňkovým příjmem folátu a snížením rizika vad neurální trubice (NTD). Zdravotní tvrzení formulované ve smyslu těchto závěrů by proto mělo být považováno za vyhovující požadavkům nařízení (ES) č. 1924/2006 a mělo by být zařazeno na seznam schválených tvrzení platných pro Unii.
- (7) V čl. 16 odst. 4 nařízení (ES) č. 1924/2006 je stanoveno, že stanovisko doporučující schválení zdravotního tvrzení má obsahovat určité údaje. Tyto údaje týkající se schváleného tvrzení by proto měly být uvedeny v příloze tohoto nařízení a případně by v souladu s pravidly stanovenými v nařízení (ES) č. 1924/2006 a příslušným stanoviskem úřadu měly zahrnovat revidovanou formulaci tvrzení, zvláštní podmínky používání tvrzení a případně podmínky používání nebo omezení používání dané potraviny a/nebo doplňující sdělení nebo varování.
- (8) Jedním z cílů nařízení (ES) č. 1924/2006 je zajistit, aby zdravotní tvrzení byla pravdivá, srozumitelná, spolehlivá a užitečná pro spotřebitele, a v tomto kontextu je také třeba uvážit formulaci a prezentaci tvrzení. Je-li tedy tvrzení formulováno tak, že má pro spotřebitele stejný význam jako schválené zdravotní tvrzení, neboť obě vykazují stejný vztah mezi kategorií potravin, potravinou nebo jednou její složkou a zdravím, měly by se na ně vztahovat tytéž podmínky použití uvedené v příloze tohoto nařízení.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.⁽²⁾ EFSA Journal 2013; 11(7):3328.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Zdravotní tvrzení uvedené v příloze tohoto nařízení může při dodržení podmínek stanovených v uvedené příloze označovat potraviny uváděné na trh Unie.
2. Zdravotní tvrzení zmíněné v odstavci 1 se zařadí na seznam schválených tvrzení platných pro Unii podle čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 1924/2006.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. října 2014.

Za Komisi
předseda
José Manuel BARROSO

PŘÍLOHA

SCHVÁLENÉ ZDRAVOTNÍ TVRZENÍ

Žádost – příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 1924/2006	Žadatel – adresa	Živina, látka, potravina nebo kategorie potravin	Tvrzení	Podmínky používání tvrzení	Podmínky používání a/nebo omezení používání potraviny a/nebo doplňující sdělení nebo varování	Referenční číslo stanoviska EFSA
Zdravotní tvrzení o snížení rizika onemocnění podle čl. 14 odst. 1 písm. a)	Rank Nutrition Ltd, Long Barn, Etchden Court, Bethersden, Kent TN26 3DP, United Kingdom.	Kyselina listová	Doplňkový příjem kyseliny listové zvyšuje u těhotných žen hladinu folátu. Nízká hladina folátu u těhotných žen je rizikovým faktorem pro vznik vad neurální trubice u vyvíjejícího se plodu.	Tvrzení lze použít pouze u doplňků stravy, které obsahují alespoň 400 µg kyseliny listové v denní dávce. Spotřebiteli se poskytne informace, že cílovou populací jsou ženy v reprodukčním věku a že příznivého účinku se dosáhne při doplňkovém denním příjmu kyseliny listové 400 µg v době nejméně od jednoho měsíce před početím a do tří měsíců po početí.		Q-2013-00265

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1136/2014**ze dne 24. října 2014,****kterým se mění nařízení (EU) č. 283/2013, pokud jde o přechodná opatření použitelná na postupy týkající se přípravků na ochranu rostlin****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS ⁽¹⁾, a zejména na čl. 78 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (EU) č. 283/2013 ⁽²⁾ zrušilo nařízení Komise (EU) č. 544/2011 ⁽³⁾ a stanovilo nové požadavky na údaje o účinných látkách.
- (2) Aby se členským státům a zúčastněným stranám umožnilo připravit se na plnění těchto nových požadavků, stanoví nařízení (EU) č. 283/2013 přechodná opatření týkající se jak předkládání údajů pro účely žádostí o schválení, obnovení schválení nebo změnu podmínek schválení účinných látek, tak pro předkládání údajů pro účely žádostí o povolení, obnovení povolení a změnu povolení přípravků na ochranu rostlin.
- (3) Aby se v některých případech umožnilo předkládání údajů týkajících se účinných látek v žádostech o povolení nebo změnu povolení přípravků na ochranu rostlin v souladu s platnými požadavky na údaje v době jejich schválení nebo obnovení jejich schválení, měla by se přechodná opatření, pokud jde o postupy týkající se schválení přípravků na ochranu rostlin změnit. Účelem této změny je předejít výskytu nesrovnalostí v posuzování údajů, které v souladu s novými požadavky na údaje získaly členské státy náležející do různých zón, a zachovat jednotný a harmonizovaný přístup k posuzování těchto údajů prostřednictvím jejich hodnocení na úrovni Unie.
- (4) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 4 nařízení (EU) č. 283/2013 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pokud jde o žádosti o povolení, jak je uvedeno v článku 28 nařízení (ES) č. 1107/2009, které se týkají přípravků na ochranu rostlin obsahujících alespoň jednu účinnou látku, v souvislosti se kterou byla předložena dokumentace v souladu s článkem 3 nebo pro kterou nebylo obnoveno schválení v souladu s článkem 14 nařízení (ES) č. 1107/2009 a v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 844/2012 ^(*), na předkládání údajů týkajících se této účinné látky/těchto účinných látek se nadále použije nařízení (EU) č. 544/2011.

^(*) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 844/2012 ze dne 18. září 2012, kterým se stanoví ustanovení nezbytná k provedení postupu obnovení schválení účinných látek podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009, pokud jde o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 252, 19.9.2012, s. 26).“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 283/2013 ze dne 1. března 2013, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh stanoví požadavky na údaje o účinných látkách (Úř. věst. L 93, 3.4.2013, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 544/2011 ze dne 10. června 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009, pokud jde o požadavky na údaje o účinných látkách (Úř. věst. L 155, 11.6.2011, s. 1).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. října 2014.

Za Komisi

předseda

José Manuel BARROSO

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1137/2014**ze dne 27. října 2014,****kterým se mění příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, pokud jde o zpracování některých drobů ze zvířat určených k lidské spotřebě****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 853/2004 stanoví zvláštní pravidla pro hygienu potravin živočišného původu vztahující se na provozovatele potravinářských podniků. Uvedené nařízení stanoví, že provozovatelé potravinářských podniků musí zajistit dodržování zvláštních požadavků pro další zpracování drobů, jako jsou žaludky přežvýkavců a končetiny kopytníků.
- (2) V souladu s přílohou III uvedeného nařízení musí být končetiny kopytníků určené pro další zpracování před přepravou do jiného zařízení na jatkách staženy nebo spařeny a zbaveny štětín a žaludky přežvýkavců musí být spařeny nebo vyčištěny.
- (3) Vybavení nutné ke stahování z kůže nebo spařování a zbavování štětín vyžaduje velkou investici. Proto zejména malá a střední jatka nejsou schopna končetiny určené k lidské spotřebě zpracovávat sama nákladově efektivním způsobem.
- (4) Technologický vývoj sice umožňuje zhodnotit končetiny kopytníků v potravinách, a tím omezit plýtvání potravinami, ale zejména malá a střední jatka trpí praktickými důsledky, které jim brání takové zhodnocení provést.
- (5) Syřidlo se rafinuje k výrobě sýra a získává se ze žaludků mladých přežvýkavců ve vyhrazených zařízeních. Spařování nebo čištění žaludků podstatně snižuje množství syřidla získaného z těchto žaludků a zároveň nepřispívá k bezpečnosti syřidla, jelikož to je poté vysoce rafinováno.
- (6) Za účelem dosažení lepší právní úpravy a konkurenceschopnosti musí být zachována vysoká úroveň bezpečnosti potravin a zároveň je třeba zajistit rovné podmínky pro provozovatele, které budou udržitelné i pro malá a střední jatka.
- (7) Žaludky přežvýkavců a končetiny kopytníků jsou zahrnuty do definice drobů v příloze I nařízení (ES) č. 853/2004. Požadavky na zpracování drobů stanovené v uvedeném nařízení, včetně požadavků na teplotu během skladování a přepravy, zajišťují, že s těmito produkty může být bezpečně nakládáno a mohou být bezpečně přepravovány do zařízení mimo jatka, shromažďovány z jiných jatek a zhodnocovány. Příslušný orgán by proto měl povolit přepravu nestážených nebo nespářených a štětín nezbavených končetin kopytníků do jiného zařízení.
- (8) Příloha III nařízení (ES) č. 853/2004 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V příloze III oddíle I kapitole IV nařízení (ES) č. 853/2004 se bod 18 nahrazuje tímto:

„18. Pokud jsou určeny pro další zpracování:

- a) žaludky musí být spařeny nebo vyčištěny, avšak u žaludků mladých přežvýkavců určených pro produkci syřidla stačí, když jsou vyprázdněny;
- b) střeva musí být vyprázdněna a vyčištěna;
- c) hlavy a končetiny musí být staženy nebo spařeny a zbaveny štětín, avšak na základě povolení příslušného orgánu mohou být viditelně čisté končetiny přepraveny do schváleného zařízení, které dále zpracovává končetiny pro účely výroby potravin, kde budou končetiny staženy nebo spařeny a zbaveny štětín.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. října 2014.

Za Komisi

předseda

José Manuel BARROSO

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1138/2014**ze dne 27. října 2014****o povolení přípravku z endo-1,4-beta-xylanázy a endo-1,3(4)-beta-glukanázy z *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 jako doplňkové látky pro prasnice (držitel povolení Adisseo France S.A.S.)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1831/2003 byla podána žádost o povolení přípravku z endo-1,4-beta-xylanázy a endo-1,3(4)-beta-glukanázy z *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536. Tato žádost byla podána spolu s údaji a dokumenty požadovanými podle čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1831/2003.
- (2) Žádost se týká povolení přípravku z endo-1,4-beta-xylanázy a endo-1,3(4)-beta-glukanázy z *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 jako doplňkové látky se zařazením do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky“.
- (3) Přípravek z endo-1,4-beta-xylanázy a endo-1,3(4)-beta-glukanázy z *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 byl povolen prováděcím nařízením Komise (EU) č. 290/2014 ⁽²⁾ na deset let pro drůbež, odstavená selata a výkrm prasat.
- (4) Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) dospěl ve svém stanovisku ze dne 20. května 2014 ⁽³⁾ k závěru, že přípravek z endo-1,4-beta-xylanázy EC 3.2.1.8 a endo-1,3(4)-beta-glukanázy EC 3.2.1.6 z *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 nemá za navržených podmínek použití nepříznivé účinky na zdraví zvířat, lidské zdraví nebo na životní prostředí. Úřad zvláštní požadavky na monitorování po uvedení na trh nepovažuje za nutné. Úřad také ověřil zprávu o metodě analýzy doplňkové látky přidané do krmiv, kterou předložila referenční laboratoř zřízená nařízením (ES) č. 1831/2003.
- (5) Úřad rovněž dospěl k závěru, že z výsledků metaanalýzy vyplývá, že přidání doplňkové látky v doporučené dávce do krmné dávky prasnic mělo za následek statisticky významné snížení ztráty živé hmotnosti prasnic v průběhu laktace, aniž by byly ovlivněny ostatní hodnocené parametry. Vzhledem k tomu, že nízká úroveň ztráty hmotnosti, kterou úřad zpochybnil pro nedostatečný význam z biologického/fyziologického hlediska, je považována za důležitý zootechnický parametr, usoudilo se, že předložené studie *in vivo* splňují podmínky k prokázání účinnosti u kojících prasnic.
- (6) Posouzení přípravku z endo-1,4-beta-xylanázy EC 3.2.1.8 a endo-1,3(4)-beta-glukanázy EC 3.2.1.6 z *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 prokazuje, že podmínky pro povolení stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 1831/2003 jsou splněny. Proto by používání uvedeného přípravku mělo být povoleno podle přílohy tohoto nařízení.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 290/2014 ze dne 21. března 2014 týkající se povolení přípravku z endo-1,4-beta-xylanázy a endo-1,3(4)-beta-glukanázy z *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 jako doplňkové látky pro drůbež, odstavená selata a výkrm prasat, kterým se mění nařízení (ES) č. 1259/2004, (ES) č. 943/2005, (ES) č. 1206/2005 a (ES) č. 322/2009 (držitel povolení Adisseo France S.A.S.). (Úř. věst. L 87, 22.3.2014, s. 84).⁽³⁾ EFSA Journal 2014; 12(6):3722.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Povolení

Přípravek uvedený v příloze, náležející do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky“ a funkční skupiny „látky zvyšující stravitelnost“, se povoluje jako doplňková látka ve výživě zvířat podle podmínek stanovených v uvedené příloze.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. října 2014.

Za Komisi

předseda

José Manuel BARROSO

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
						Jednotky aktivity/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			

Kategorie: zootechnické doplňkové látky. Funkční skupina: látky zvyšující stravitelnost

4a1604i	Adisseo France S.A.S.	Endo-1,3(4)-beta-glukanáza EC 3.2.1.6 Endo-1,4-beta-xylanáza EC 3.2.1.8	<i>Složení doplňkové látky:</i> Přípravek z endo-1,3(4)-beta-glukanázy a endo-1,4-beta-xylanázy z <i>Talaromyces versatilis</i> sp. nov. IMI CC 378536 s minimální aktivitou: — pevná forma: endo-1,3(4)-beta-glukanáza 30 000 VU/g ⁽¹⁾ a endo-1,4-beta-xylanáza 22 000 VU/g, — kapalná forma: aktivita endo-1,3(4)-beta-glukanázy 7 500 VU/ml a aktivita endo-1,4-beta-xylanázy 5 500 VU/ml. <i>Charakteristika účinné látky:</i> endo-1,4-beta-xylanáza a endo-1,3(4)-beta-glukanáza z <i>Talaromyces versatilis</i> sp. nov. IMI CC 378536. <i>Analytická metoda ⁽²⁾</i> Pro účely stanovitelnosti aktivity endo-1,3(4)-beta-glukanázy: — viskozimetrická metoda založená na poklesu viskozity vyvolaném působením endo-1,3(4)-beta-glukanázy na glukanový substrát (ječný betaglukan) při pH = 5,5 a teplotě 30 °C.	Prasnice	—	endo-1,3(4)-beta-glukanáza 1 500 VU endo-1,4-beta-xylanáza 1 100 VU	—	1. V návodu pro použití doplňkové látky a premixu musí být uvedeny podmínky skladování a stabilita při peletování. 2. Pro použití u prasnic od jednoho týdne před porodem po celé období laktace. 3. Bezpečnost: během manipulace se musí používat prostředky k ochraně dýchacích cest, bezpečnostní brýle a rukavice.	17. listopadu 2024
---------	-----------------------	--	--	----------	---	--	---	---	--------------------

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
						Jednotky aktivity/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			
			Pro účely stanovitelnosti aktivity endo-1,4-beta-xylanázy: — viskozimetrická metoda založená na poklesu viskozity vyvolaném působením endo-1,4-beta-xylanázy na substrát obsahující xylan (pšeničný arabinoxylan).						

(¹) 1 VU (jednotka viskozimetrie) je množství enzymu, které hydrolyzuje substrát (ječný betaglukan, resp. pšeničný arabinoxylan) a snižuje viskozitu roztoku za účelem změny v relativní tekutosti ve výši 1 (bezrozměrná jednotka)/min při teplotě 30 °C a pH 5,5.

(²) Podrobné informace o analytických metodách lze získat na internetové stránce referenční laboratoře: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1139/2014**ze dne 27. října 2014,****kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011, pokud jde o spouštěcí objemy pro dodatečná cla na artyčoky, cukety, pomeranče, klementinky, mandarinky a satsumy, citrony, jablka a hrušky**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zruší nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 183 písm. b) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ⁽²⁾ stanoví dohled nad dovozem produktů uvedených v příloze XVIII uvedeného nařízení. Tento dohled se vykonává v souladu s pravidly stanovenými v článku 308d nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ⁽³⁾.
- (2) Pro účely čl. 5 odst. 4 dohody o zemědělství ⁽⁴⁾ uzavřené během Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání a vzhledem k nejnovějším údajům za roky 2011, 2012 a 2013 je třeba přizpůsobit spouštěcí objemy pro účely uplatnění dodatečných cel na artyčoky, klementinky, mandarinky a satsumy od 1. listopadu 2014, na pomeranče od 1. prosince 2014 a na cukety, citrony, jablka a hrušky od 1. ledna 2015.
- (3) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno. Z důvodů přehlednosti by měla být nahrazena celá příloha XVIII uvedeného nařízení.
- (4) Vzhledem k tomu, že je nutné začít uplatňovat uvedené opatření co nejdříve poté, co budou k dispozici aktualizované údaje, je třeba, aby toto nařízení vstoupilo v platnost dnem vyhlášení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V příloze XVIII prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 se spouštěcí hodnoty pro artyčoky, cukety, pomeranče, klementinky, mandarinky a satsumy, citrony, jablka a hrušky nahrazují hodnotami uvedenými v příslušném sloupci uvedené přílohy ve znění přílohy tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. října 2014.

*Za Komisi**předseda*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 22.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA XVIII

DODATEČNÁ DOVOZNÍ CLA: HLAVA IV KAPITOLA I ODDÍL 2

Aniž jsou dotčena pravidla pro výklad kombinované nomenklatury, popis produktů se chápe pouze jako orientační. Působnost dodatečných cel je pro účely této přílohy určena působností kódů KN tak, jak existují v době přijetí tohoto nařízení.

Pořadové číslo	Kód KN	Popis produktů	Období uplatnění	Spouštěcí objemy (v tunách)
78.0015	0702 00 00	Rajčata	od 1. října do 31. května	445 127
78.0020			od 1. června do 30. září	27 287
78.0065	0707 00 05	Okurky salátové	od 1. května do 31. října	12 678
78.0075			od 1. listopadu do 30. dubna	12 677
78.0085	0709 91 00	Artyčoky	od 1. listopadu do 30. června	7 421
78.0100	0709 93 10	Cukety	od 1. ledna do 31. prosince	263 359
78.0110	0805 10 20	Pomeranče	od 1. prosince do 31. května	251 798
78.0120	0805 20 10	Klementinky	od 1. listopadu do konce února	81 399
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarinky (včetně tangerinek a satsum), wilkingy a podobné citrusové hybridy	od 1. listopadu do konce února	101 160
78.0155	0805 50 10	Citrony	od 1. června do 31. prosince	302 950
78.0160			od 1. ledna do 31. května	41 410
78.0170	0806 10 10	Stolní hrozny	od 21. července do 20. listopadu	69 907
78.0175	0808 10 80	Jablka	od 1. ledna do 31. srpna	558 203
78.0180			od 1. září do 31. prosince	464 902
78.0220	0808 30 90	Hrušky	od 1. ledna do 30. dubna	184 269
78.0235			od 1. července do 31. prosince	235 468
78.0250	0809 10 00	Meruňky	od 1. června do 31. července	5 630
78.0265	0809 29 00	Třešně, s výjimkou višní	od 21. května do 10. srpna	32 371
78.0270	0809 30	Broskve, včetně nektarinek	od 11. června do 30. září	3 146
78.0280	0809 40 05	Švestky	od 11. června do 30. září	16 404“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1140/2014**ze dne 27. října 2014****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. října 2014.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	55,3
	MA	105,2
	MK	84,3
	ZZ	81,6
0707 00 05	AL	59,9
	MK	80,7
	TR	133,3
	ZZ	91,3
0709 93 10	MA	99,6
	TR	108,6
	ZZ	104,1
0805 50 10	AR	78,7
	TR	99,7
	UY	86,1
	ZA	84,3
	ZZ	87,2
0806 10 10	BR	278,9
	MD	39,0
	PE	350,2
	TR	147,0
	ZZ	203,8
0808 10 80	BR	53,3
	CL	86,3
	CN	117,7
	MD	27,7
	NZ	148,8
	US	191,0
	ZA	157,5
	ZZ	111,8
0808 30 90	CN	106,3
	TR	114,2
	ZZ	110,3

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 9. října 2014,

kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích pro rafinaci minerálních olejů a plynů

(oznámeno pod číslem C(2014) 7155)

(Text s významem pro EHP)

(2014/738/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 5 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 13 odst. 1 směrnice 2010/75/EU vyžaduje, aby Komise pořádala výměnu informací o průmyslových emisích mezi Komisí a členskými státy, dotčenými průmyslovými odvětvími a nevládními organizacemi, které podporují ochranu životního prostředí, za účelem usnadnění vypracování referenčních dokumentů o nejlepších dostupných technikách (BAT) definovaných v čl. 3 odst. 11 uvedené směrnice.
- (2) V souladu s čl. 13 odst. 2 směrnice 2010/75/EU se výměna informací týká zejména výkonnosti zařízení a technik z hlediska emisí, vyjádřených případně jako krátkodobé a dlouhodobé průměry, a souvisejících referenčních podmínek, spotřeby a povahy surovin, spotřeby vody, využívání energie a vzniku odpadů a používaných technik, souvisejícího monitorování, mezisložkových vlivů, ekonomické a technické přijatelnosti a rozvoje v těchto oblastech a nejlepších dostupných technik a nově vznikajících technik zjištěných v návaznosti na posouzení otázek uvedených v čl. 13 odst. 2 písmenech a) a b) uvedené směrnice.
- (3) „Závěry o BAT“ definované v čl. 3 odst. 12 směrnice 2010/75/EU jsou hlavním prvkem referenčních dokumentů o BAT a stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách, jejich popis, informace k hodnocení jejich použitelnosti, úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami, související monitorování, související úrovně spotřeby a případně příslušná sanační opatření.
- (4) V souladu s čl. 14 odst. 3 směrnice 2010/75/EU se závěry o BAT použijí jako reference při stanovení podmínek povolení pro zařízení, na která se vztahuje kapitola II uvedené směrnice.
- (5) Ustanovení čl. 15 odst. 3 směrnice 2010/75/EU vyžaduje, aby příslušný orgán stanovil mezní hodnoty emisí, které zajišťují, že za běžných provozních podmínek emise nepřekročí úroveň emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami, jak jsou stanoveny v rozhodnutích o závěrech o BAT uvedených v čl. 13 odst. 5 směrnice 2010/75/EU.
- (6) Ustanovení čl. 15 odst. 4 směrnice 2010/75/EU stanoví odchylky od požadavku stanoveného v čl. 15 odst. 3 pouze v případě, kdy by dosažení úrovně emisí spojených s BAT vedlo k nákladům, jejichž výše by nebyla přiměřená přínosům pro životní prostředí z důvodu zeměpisné polohy daného zařízení, jeho místních environmentálních podmínek nebo jeho technické charakteristiky.
- (7) Ustanovení čl. 16 odst. 1 směrnice 2010/75/EU stanoví, že požadavky na monitorování uvedené v čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice vycházejí ze závěrů týkajících se monitorování, které jsou popsány v závěrech o BAT.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17.

- (8) V souladu s čl. 21 odst. 3 směrnice 2010/75/EU musí příslušný orgán do čtyř let od zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT přezkoumat a v případě nutnosti aktualizovat všechny podmínky povolení a zajistit, aby zařízení tyto podmínky povolení dodržovalo.
- (9) Rozhodnutím Komise ze dne 16. května 2011, kterým se zřizuje fórum pro výměnu informací v souladu s článkem 13 směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích ⁽¹⁾, Komise zřídila fórum složené ze zástupců členských států, dotčených průmyslových odvětví a nevládních organizací, které podporují ochranu životního prostředí.
- (10) V souladu s čl. 13 odst. 4 směrnice 2010/75/EU Komise dne 20. září 2013 obdržela stanovisko uvedeného fóra zřízeného rozhodnutím ze dne 16. května 2011 k navrhovanému obsahu referenčního dokumentu o BAT pro rafinaci minerálních olejů a plynů a zveřejnila je.
- (11) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 75 odst. 1 směrnice 2010/75/EU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přijímají se závěry o BAT pro rafinaci minerálních olejů a plynů stanovené v příloze.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 9. října 2014.

Za Komisi
Janez POTOČNIK
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 17.5.2011, s. 3.

PŘÍLOHA

ZÁVĚRY O NEJLEPŠÍCH DOSTUPNÝCH TECHNIKÁCH (BAT) PRO RAFINACI MINERÁLNÍCH OLEJŮ A PLYNŮ

OBLAST PŮSOBNOSTI	41
OBEČNÉ ÚVAHY	43
Doby zprůměrování a referenční podmínky pro emise do ovzduší	43
Přepočet emisních koncentrací na referenční koncentraci kyslíku	44
Doby zprůměrování a referenční podmínky pro emise do vody	44
DEFINICE	44
1.1. Obecné závěry o nejlepších dostupných technikách pro rafinaci minerálních olejů a plynů	46
1.1.1. Systémy environmentálního řízení	46
1.1.2. Energetická účinnost	47
1.1.3. Skladování pevných materiálů a manipulace s nimi	48
1.1.4. Monitorování emisí do ovzduší a klíčových provozních ukazatelů	48
1.1.5. Provoz systémů na čištění odpadních plynů	49
1.1.6. Monitorování emisí do vody	50
1.1.7. Emise do vody	50
1.1.8. Vznik odpadu a nakládání s ním	52
1.1.9. Hluk	53
1.1.10. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro integrované řízení rafinerie	53
1.2. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces alkylace	54
1.2.1. Proces alkylace s kyselinou fluorovodíkovou	54
1.2.2. Proces alkylace s kyselinou sírovou	54
1.3. Nejlepší dostupné techniky pro procesy výroby základových olejů	54
1.4. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces výroby asfaltu	55
1.5. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces fluidního katalytického krakování	55
1.6. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces katalytického reformování	59
1.7. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro procesy koksování	60
1.8. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces odsolování	62
1.9. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro spalovací jednotky	62
1.10. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces eterifikace	68
1.11. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces izomerizace	69
1.12. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro rafinerii zemního plynu	69
1.13. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces destilace	69
1.14. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces úpravy produktů	69

1.15.	Závěry o nejlepších dostupných technikách pro procesy skladování a manipulace	70
1.16.	Závěry o nejlepších dostupných technikách pro visbreaking a jiné termické procesy	71
1.17.	Závěry o nejlepších dostupných technikách pro odstranění síry z odpadních plynů	72
1.18.	Závěry o nejlepších dostupných technikách pro fléry	72
1.19.	Závěry o nejlepších dostupných technikách pro integrované řízení emisí	73
SLOVNÍK POJMŮ		75
1.20.	Popis technik pro prevenci a regulaci emisí do ovzduší	75
1.20.1.	Prach	75
1.20.2.	Oxidy dusíku (NO _x)	76
1.20.3.	Oxidy síry (SO _x)	77
1.20.4.	Kombinované techniky (SO _x , NO _x a prach)	79
1.20.5.	Oxid uhelnatý (CO)	79
1.20.6.	Těkavé organické sloučeniny (VOC)	79
1.20.7.	Jiné techniky	81
1.21.	Popis technik, které brání emisím do vody nebo je regulují	82
1.21.1.	Předčištění odpadních vod	82
1.21.2.	Čištění odpadních vod	82

OBLAST PŮSOBNOSTI

Tyto závěry o nejlepších dostupných technikách se týkají určitých průmyslových činností uvedených v oddílu 1.2 přílohy I směrnice 2010/75/EU, a to „1.2 Rafinace minerálních olejů a plynů.“

Tyto závěry o BAT se vztahují zejména na následující postupy a činnosti:

Činnost	Dílčí činnosti nebo procesy zahrnuté do činnosti
Alkylace	Všechny alkylační procesy: kyselina fluorovodíková (HF), kyselina sírová (H ₂ SO ₄) a pevná látka–kyselina
Výroba základového oleje	Odasfaltování, extrakce aromátů, zpracování parafinů a hydrogenační úprava mazacího oleje
Výroba asfaltu	Všechny technologie od skladování po přísady v konečných výrobcích
Katalytické krakování	Všechny druhy jednotek pro katalytické krakování, např. fluidní katalytické krakování
Katalytický reforming	Kontinuální, cyklický a semiregenerativní katalytický reforming
Koksování	Procesy zpožděného a fluidního koksování, kalcinace koksu
Chlazení	Metody chlazení používané v rafineriích
Odsolování	Odsolování ropy
Spalovací jednotky pro výrobu energie	Spalovací jednotky spalující rafinérská paliva kromě jednotek, které využívají pouze konvenční či komerční paliva

Činnost	Dílčí činnosti nebo procesy zahrnuté do činnosti
Eterifikace	Výroba chemických látek (např. alkoholů a éterů jako MTBE, ETBE a TAME), které se používají jako přísady do motorových paliv
Separace plynu	Separace lehkých frakcí ropy, např. rafinérského topného plynu (RFG), zkapalněného ropného plynu (LPG)
Procesy využívající vodík	Procesy hydrokrakování, hydrogenační rafinace, hydrogenační úpravy, hydrokonverze, hydrogenační zpracování a hydrogenační procesy
Výroba vodíku	Částečná (parciální) oxidace, parní reforming, parní reforming s vnitřním vyhříváním suroviny a čištění vodíku
Izomerizace	Izomerizace uhlovodíkových sloučenin C ₄ , C ₅ a C ₆
Zařízení pro zemní plyn	Zpracování zemního plynu včetně jeho zkapalňování
Polymerizace	Polymerizace, dimerizace a kondenzace
Primární destilace	Atmosférická a vakuová destilace
Úprava výrobků	Slazení a úprava konečných výrobků
Skladování rafinérských materiálů a manipulace s nimi	Skladování, mísení, plnění a stáčení rafinérských materiálů
Visbreaking a jiné termické štěpení	Tepelné úpravy, např. termické krakování – visbreaking nebo tepelné procesy týkající se plynového oleje
Čištění odpadních plynů	Techniky ke snížení či omezení emisí do ovzduší
Čištění odpadních vod	Techniky čištění odpadních vod před vypuštěním
Nakládání s odpady	Techniky k předcházení či omezení tvorby odpadu

Tyto závěry o BAT se netýkají následujících činností nebo postupů:

- průzkumu a těžby ropy a zemního plynu;
- přepravy ropy a zemního plynu;
- uvádění výrobků na trh a jejich distribuce.

Další referenční dokumenty, které mohou souviset s činnostmi, na něž se vztahují tyto závěry o BAT, jsou uvedeny níže:

Referenční dokument	Předmět
Běžné čištění odpadních vod a odpadních plynů/systémy managementu v chemickém průmyslu (CWW)	Nakládání s odpadními vodami a techniky jejich čištění
Průmyslové chladicí systémy (ICS)	Chladicí procesy
Ekonomické a mezisložkové vlivy (ECM)	Ekonomické a mezisložkové vlivy technik

Referenční dokument	Předmět
Emise ze skladování (EFS)	Skladování, mísení, plnění a stáčení rafinérských materiálů
Energetická účinnost (ENE)	Energetická účinnost a integrované řízení rafinerie
Velká spalovací zařízení (LCP)	Spalování konvenčních a komerčních paliv
Velkoobjemová výroba anorganických chemikálií – amoniaku, kyselin a průmyslových hnojiv (LVIC-AAF)	Parní reforming a čištění vodíku
Velkoobjemová výroba organických chemikálií (LVOC)	Proces eterifikace (výroba MTBE, ETBE a TAME)
Spalování odpadu (WI)	Spalování odpadu
Zpracování odpadu (WT)	Zpracování odpadu
Obecné principy monitorování (MON)	Monitorování emisí do ovzduší a vody

OBECNÉ ÚVAHY

Výčet technik, které jsou uvedeny a popsány v těchto závěrech o BAT, není normativní ani úplný. Mohou být použity i jiné techniky, které zajistí přinejmenším stejnou úroveň ochrany životního prostředí.

Pokud není uvedeno jinak, jsou závěry o BAT obecně použitelné.

Doby zprůměrování a referenční podmínky pro emise do ovzduší

Pokud není uvedeno jinak, úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami (BAT-AEL) pro emise do ovzduší uvedené v těchto závěrech o BAT odkazují na koncentrace, které jsou vyjádřeny jako množství emitované látky na jednotku objemu odpadního plynu za těchto standardních podmínek: suchý plyn, teplota 273,15 K, tlak 101,3 kPa.

U nepřetržitých měření	Nejlepší dostupné techniky (BAT-AEL) odkazují na průměrné měsíční hodnoty, které představují průměry všech platných průměrných hodinových hodnot naměřených během období jednoho měsíce.
U pravidelných měření	Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami představují průměrnou hodnotu ze tří místních měření, z nichž každé trvalo alespoň 30 minut.

Pro spalovací jednotky, procesy katalytického krakování a jednotky výroby síry z odpadních plynů jsou referenční podmínky pro kyslík uvedeny v tabulce 1.

Tabulka 1

Referenční podmínky pro úrovně emisí do ovzduší související s nejlepšími dostupnými technikami

Činnosti	Jednotka	Referenční podmínky pro kyslík
Spalovací jednotky využívající kapalná či plynná paliva s výjimkou plynových turbín či motorů	mg/Nm ³	3 obj. % kyslíku
Spalovací jednotky využívající tuhá paliva	mg/Nm ³	6 obj. % kyslíku

Činnosti	Jednotka	Referenční podmínky pro kyslík
Plynové turbíny (včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem) a motorů	mg/Nm ³	15 obj. % kyslíku
Procesy katalytického krakování (regenerátor)	mg/Nm ³	3 obj. % kyslíku
Jednotka výroby síry z odpadních plynů ⁽¹⁾	mg/Nm ³	3 obj. % kyslíku

⁽¹⁾ V případě použití BAT 58.

Přepočet emisních koncentrací na referenční koncentraci kyslíku

Níže je uveden vzorec pro výpočet koncentrace emisí při referenční koncentraci kyslíku (viz tabulka 1).

$$E_R = \frac{21 - O_R}{21 - O_M} \times E_M$$

kde:

E_R (mg/Nm³): je emisní koncentrace vztažená k referenční koncentraci kyslíku O_R

O_R (obj. %): je referenční koncentrace kyslíku

E_M (mg/Nm³): je koncentrace emisí vztažená k měřené koncentraci kyslíku O_M

O_M (obj. %): je měřená koncentrace kyslíku.

Doby zprůměrování a referenční podmínky pro emise do vody

Pokud není uvedeno jinak, úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami (BAT-AEL) pro emise do vody uvedené v těchto závěrech o BAT odkazují na hodnoty koncentrace (množství emitované látky na jednotku objemu vody) vyjádřené v mg/l.

Pokud není uvedeno jinak, doby pro zprůměrování spojené s BAT-AEL jsou definovány takto:

Denní průměr	Průměr za období odběru vzorků o délce 24 hodin; jde o kompozitní vzorek úměrný toku, nebo pokud je prokázána dostatečná stabilita toku, vzorek úměrný době.
Roční/měsíční průměr	Průměr všech denních průměrů získaných v průběhu roku/měsíce vážený podle denních toků

DEFINICE

Pro účely těchto závěrů o nejlepších dostupných technikách se použijí tyto definice:

Použitý termín	Definice
Jednotka	Segment/dílčí část zařízení, v němž se provádí specifická zpracovatelská operace.
Nová jednotka	Jednotka, jejíž umístění je poprvé povoleno v daném místě po zveřejnění těchto závěrů o nejlepších dostupných technikách, nebo úplná náhrada jednotky na základech původního zařízení po zveřejnění těchto závěrů o nejlepších dostupných technikách.
Stávající jednotka	Jednotka, které není nová.

Použitý termín	Definice
Provozní odpadní plyn	Shromážděný plyn vzniklý během provozu, který musí být vyčištěn, např. v jednotce zpracování kyselých plynů nebo v jednotce výroby síry (SRU)
Kouřový plyn	Výfukový plyn vystupující z jednotky po oxidaci, zpravidla spalování (např. regenerátor, Clausova jednotka)
Koncový plyn	Společný název pro výfukové plyny z SRU (obecně Clausův proces)
Těkavé organické sloučeniny	Těkavé organické sloučeniny definované v čl. 3 odst. 45 směrnice 2010/75/EU
Nemetanové těkávé organické sloučeniny (NMVOC)	Těkavé organické sloučeniny kromě methanu
Difuzní emise těkavých organických sloučenin	Neřízeně vypouštěné emise těkavých organických sloučenin, které nejsou uvolňovány prostřednictvím specifických emisních bodů, např. komínů. Mohou vznikat z „plošných“ zdrojů (např. nádrže) nebo „bodových“ zdrojů (např. potrubní příruby).
NO _x vyjádřený jako NO ₂	Úhrnné množství oxidu dusnatého (NO) a oxidu dusičitého (NO ₂) vyjádřené jako NO ₂ .
SO _x vyjádřený jako SO ₂	Úhrnné množství oxidu siřičitého (SO ₂) a oxidu sírového (SO ₃) vyjádřené jako SO ₂ .
H ₂ S	Sirovodík. Nezahrnuje karbonylsulfid a merkaptan.
Chlorovodík vyjádřený jako HCl	Všechny plynné chloridy vyjádřené jako HCl.
Fluorovodík vyjádřený jako HF	Všechny plynné fluoridy vyjádřené jako HF.
Jednotka fluidního katalytického krakování	Fluidní katalytické krakování: proces přeměny za účelem zlepšení vlastností těžkých uhlovodíků za použití tepla a katalyzátorů, při němž se štěpí velké molekuly uhlovodíku na molekuly lehčí
SRU	Jednotka výroby síry. Viz definici v oddíle 1.20.3.
Rafinérské palivo	Pevný, kapalný či plynný hořlavý materiál z destilace či přeměny v rámci rafinace ropy. Příklady jsou rafinérský topný plyn (RFG), syntézní plyn a rafinérské oleje, ropný koks
Rafinérský topný plyn (RFG)	Rafinérský topný plyn: odpadní plyny z destilačních či konverzních jednotek použité jako palivo
Spalovací jednotka	Jednotka spalující rafinérská paliva buď samostatně, nebo s jinými palivy za účelem výroby energie v rafinerii, např. kotle (kromě kotlů na CO), pece a plynové turbíny.
Nepřetržité měření	Měření pomocí „automatizovaného měřicího systému“ (AMS) nebo „systému pro nepřetržité měření emisí“ CEMS, které jsou trvale nainstalované na místě.
Periodické měření	Určení měřené veličiny ve specifických intervalech pomocí ručních či automatických referenčních metod
Nepřímé monitorování emisí do ovzduší	Odhad koncentrací emisí v kouřovém plynu ze znečišťující látky získaný pomocí vhodné kombinace měření náhradních parametrů (např. obsahu O ₂ , síry či dusíku ve vstupní surovině/palivu), výpočtů a pravidelných měření v komínu. Jedním z příkladů nepřímého monitorování je využití emisních poměrů založených na obsahu síry v palivu. Jiným příkladem nepřímého monitorování je využití prediktivního systému měření emisí (PEMS).

Použitý termín	Definice
Prediktivní systém měření emisí (PEMS)	Systém pro určení koncentrace emisí ve znečišťující látce na základě jejího vztahu k řadě charakteristických, soustavně monitorovaných provozních ukazatelů (např. spotřeba paliva-plynu, poměr vzduchu/paliva) a údajů o kvalitě paliva nebo vstupního materiálu (např. obsah síry) ve zdroji emisí.
Těkavé kapalné uhlovodíkové sloučeniny	Ropné deriváty s Reidovým tlakem par vyšším než 4 kPa, např. nafta a aromáty
Míra zpětného využití	Procentní podíl NMVOC využitý z toků přenášených do jednotky pro rekuperaci par (VRU).

1.1. Obecné závěry o nejlepších dostupných technikách pro rafinaci minerálních olejů a plynů

Kromě obecných závěrů o nejlepších dostupných technikách uvedených v tomto oddíle platí i závěry o nejlepších dostupných technikách pro konkrétní procesy, které jsou shrnuty v oddílech 1.2 až 1.19.

1.1.1. Systémy environmentálního řízení

BAT 1. Má-li se zlepšit celková environmentální výkonnost zařízení pro rafinaci minerálních olejů a plynů, nejlepší dostupnou technikou je provést a dodržovat systém environmentálního řízení, který obsahuje všechny následující prvky:

- i. angažovanost vedoucích pracovníků včetně nejvyššího vedení;
- ii. vedením stanovenou politiku v oblasti životního prostředí, jejíž součástí je neustálé zdokonalování zařízení;
- iii. plánování a zavádění nezbytných postupů, hlavních a dílčích cílů ve spojení s finančním plánováním a investicemi;
- iv. zavádění postupů se zvláštním zaměřením na:
 - a) strukturu a odpovědnost
 - b) školení, zvyšování povědomí a způsobilost
 - c) komunikaci
 - d) zapojení zaměstnanců
 - e) dokumentaci
 - f) účinné řízení procesů
 - g) programy údržby
 - h) připravenost a reakci na mimořádné situace
 - i) zajištění souladu s právními předpisy v oblasti životního prostředí;
- v. kontrolu výkonnosti a přijímání nápravných opatření se zvláštním důrazem na:
 - a) monitorování a měření (viz také referenční dokument Obecné zásady monitorování)
 - b) nápravná a preventivní opatření
 - c) vedení záznamů
 - d) nezávislý (pokud možno) vnitřní a vnější audit, kterým se zjistí, zda EMS odpovídá plánovaným opatřením a zda je řádně prováděn a dodržován;

- vi. přezkoumání EMS a jeho další vhodnosti, přiměřenosti a účinnosti nejvyšším vedením;
- vii. sledování vývoje čistších technologií;
- viii. zohlednění environmentálních dopadů případného vyřazení zařízení z provozu ve fázi návrhu nového provozu a po dobu jeho fungování;
- ix. pravidelné porovnávání s odvětvovými referenčními hodnotami.

Použitelnost

Rozsah (např. míra podrobností) a charakter EMS (např. standardizovaný nebo nestandardizovaný) se budou obecně vztahovat k povaze, rozsahu a složitosti zařízení a k rozsahu dopadů, které může mít na životní prostředí.

1.1.2. Energetická účinnost

BAT 2. Pro účinné využívání energie je nejlepší dostupnou technikou vhodná kombinace technik, které jsou uvedeny níže.

Technika	Popis
i. Techniky týkající se konstrukcí	
a. Analýza metodou pinč	Metodika založená na systematickém výpočtu termodynamických cílů pro minimalizaci spotřeby energie v procesech. Využívá se jako nástroj pro hodnocení celkových konstrukcí systémů.
b. Tepelná integrace	Tepelná integrace procesních systémů zaručuje, že je značná část tepla požadovaného v různých procesech zajištěna výměnou tepla mezi proudy, které mají být ohřáty, a proudy, které mají být ochlazeny.
c. Rekuperace tepla a energie	Využití zařízení pro rekuperaci energie, např.: — spalinových kotlů — expandérů/rekuperace energie v jednotce fluidního katalytického krakování — využití odpadního tepla v dálkovém vytápění
ii. Techniky týkající se provozní kontroly a údržby	
a. Optimalizace procesů	Automatická kontrola spalování s cílem snížit spotřebu paliva na tunu zpracovaného vstupního materiálu, často v kombinaci s integrací tepla za účelem zvýšení účinnosti pece
b. Řízení a snížení spotřeby páry	Systematické mapování systémů vypouštěcích ventilů s cílem snížit spotřebu páry a optimalizovat její využití
c. Využití energetických kritérií	Účast v hodnotících a srovnávacích činnostech s cílem dosáhnout soustavného zlepšování na základě poznatků z osvědčených postupů
iii. Techniky v oblasti energeticky účinné výroby	
a. Využití kombinované výroby tepla a elektřiny	Systém navržený pro kombinovanou výrobu tepla (např. páry) a elektřiny (neboli kogeneraci) z téhož paliva
b. Kombinovaný cyklus s integrovaným zplyňováním (IGCC)	Technika, která má vyrábět páru, vodík (volitelně) a elektrickou energii z řady různých druhů paliva (např. těžkého topného oleje či koksu), a to s vysokou účinností přeměny.

1.1.3. Skladování pevných materiálů a manipulace s nimi

BAT 3. Aby se zabránilo vzniku emisí prachu, nebo pokud to není možné, aby se emise prachu ze skladování pevných materiálů a manipulace s nimi snížily, nejlepší dostupnou technikou je jedna z následujících technik nebo jejich kombinace:

- i. skladování volně ložených práškových materiálů v uzavřených silech vybavených systémem na zachycování prachu (např. tkaninový filtr);
- ii. skladování jemných materiálů v uzavřených kontejnerech nebo utěsněných pytlích;
- iii. udržování hromad hrubých práškových materiálů v navlhčeném stavu, stabilizování povrchu pomocí poločinných činidel nebo skladování v zakrytých hromadách;
- iv. používání čistících vozů na cestách.

1.1.4. Monitorování emisí do ovzduší a klíčových provozních ukazatelů

BAT 4. Nejlepší dostupná technika spočívá v monitorování emisí do ovzduší pomocí monitorovacích technik, a to alespoň s minimální četností uvedenou níže a v souladu s normami EN. Pokud nejsou normy EN k dispozici, je nejlepší dostupnou technikou použití norem ISO nebo jiných mezinárodních či vnitrostátních norem, jejichž použitím se získají údaje srovnatelné odborné kvality.

Popis	Jednotka	Minimální četnost	Technika monitorování
i. Emise SO _x , NO _x , a prachu	katalytické krakování	nepřetržitě ⁽¹⁾ ⁽²⁾	přímé měření
	spalovací jednotky ≥ 100 MW ⁽³⁾ a kalcinační jednotky	nepřetržitě ⁽¹⁾ ⁽²⁾	přímé měření ⁽⁴⁾
	spalovací jednotky od 50 do 100 MW ⁽³⁾	nepřetržitě ⁽¹⁾ ⁽²⁾	přímé měření nebo nepřímé monitorování
	spalovací jednotky < 50 MW ⁽³⁾	jednou ročně a po významných změnách paliva ⁽⁵⁾	přímé měření nebo nepřímé monitorování
	jednotky výroby síry (SRU)	nepřetržitě pouze v případě SO ₂	přímé měření nebo nepřímé monitorování ⁽⁶⁾
ii. Emise NH ₃	všechny jednotky vybavené SCR nebo SNCR	nepřetržitě	přímé měření
iii. Emise CO	katalytické krakování a spalovací jednotky ≥ 100 MW ⁽³⁾	nepřetržitě	přímé měření
	ostatní spalovací jednotky	jednou za 6 měsíců ⁽⁵⁾	přímé měření
iv. Emise kovů: nikl (Ni), antimon (Sb) ⁽⁷⁾ , vanad (V)	katalytické krakování	jednou za 6 měsíců a po významných změnách jednotky ⁽⁵⁾	přímé měření nebo analýza založená na obsahu kovů v katalyzátoru a v palivu
	spalovací jednotky ⁽⁸⁾		

Popis	Jednotka	Minimální četnost	Technika monitorování
v. Emise polychlorovaných dibenzodioxinů/furanů (PCDD/F)	katalytický reformátor	jednou za rok nebo jednou po regeneraci podle toho, které období je delší	přímé měření

- (1) Nepřetržitě měření emisí SO_2 lze nahradit výpočty založenými na měření obsahu síry v palivu nebo vstupním materiálu, lze-li prokázat, že je tak zaručena rovnocenná úroveň přesnosti.
- (2) Pokud jde o SO_x , nepřetržitě se měří pouze SO_2 , zatímco SO_3 je měřen pouze periodicky (např. při kalibraci systému pro monitorování SO_2).
- (3) Odkazuje na celkový jmenovitý tepelný příkon všech spalovacích jednotek připojených ke společnému komínu, vzniknou-li emise.
- (4) Nebo nepřímé monitorování SO_x .
- (5) Četnost monitorování lze upravit, pokud je z řady údajů po jednom roce jasné patrná dostatečná stabilita.
- (6) Měření emisí SO_2 ze SRU lze nahradit nepřetržitým monitorováním materiálové bilance či jiných relevantních provozních ukazatelů, pokud jsou odpovídající měření účinnosti SRU založena na pravidelných (např. jednou za 2 roky) zkouškách výkonnosti zařízení.
- (7) Antimon (Sb) se monitoruje pouze v jednotkách katalytického krakování, je-li v procesu použit vstřík Sb (např. pro pasivaci kovů).
- (8) S výjimkou spalovacích jednotek spalujících pouze plynná paliva.

BAT 5. Nejlepší dostupnou technikou je monitorování příslušných provozních ukazatelů souvisejících s emisemi znečišťujících látek v jednotkách katalytického krakování a spalovacích jednotkách, a to pomocí vhodných technik a alespoň s níže uvedenou četností.

Popis	Minimální četnost
Monitorování parametrů souvisejících s emisemi znečišťujících látek, např. obsahu O_2 v kouřovém plynu, obsahu N a S v palivu či vstupním materiálu ⁽¹⁾	Nepřetržitě u obsahu O_2 . U obsahu N a S pravidelně s četností podle významných změn v palivu/vstupním materiálu

(1) Monitorování N a S v palivu či vstupním materiálu nemusí být nutné, pokud jsou v komíně prováděna nepřetržitá měření emisí NO_x a SO_2 .

BAT 6. Nejlepší dostupnou technikou je monitorování difuzních emisí těkavých organických sloučenin do ovzduší z celého zařízení, a to pomocí všech těchto technik:

- metody pachové kontroly související s korelačními křivkami u klíčového zařízení;
- techniky optického zobrazování plynu;
- výpočty chronických emisí na základě emisních faktorů, které jsou pravidelně (např. jednou za dva roky) potvrzovány měřením.

Užitečnou doplňkovou technikou je screening a kvantifikace emisí v místě prostřednictvím pravidelných měření za využití optických technik založených na absorpci, např. diferenční detekce absorpce světla a měření vzdálenosti (DIAL) nebo měření toku slunečního záření při zákrytu (SOF).

Popis

Viz oddíl 1.20.6.

1.1.5. Provoz systémů na čištění odpadních plynů

BAT 7. Nejlepší dostupná technika, jíž lze zabránit emisím do ovzduší nebo je snížit, spočívá v provozování jednotek zpracování kyselých plynů, jednotek výroby síry a všech ostatních systémů na čištění odpadních plynů s vysokou dostupností a při optimální kapacitě.

Popis

Pro mimořádné provozní podmínky lze určit zvláštní postupy, a to především:

- i. při spouštění a ukončování provozu;
- ii. za jiných zvláštních okolností, které by mohly ovlivnit správné fungování systémů (např. pravidelná a mimořádná údržba a čištění jednotek a/nebo systému na čištění odpadních plynů);
- iii. v případě nedostatečného proudění odpadních plynů nebo teploty, které brání využití celé kapacity systému na čištění odpadních plynů.

BAT 8. Aby se zabránilo emisím amoniaku (NH_3) do ovzduší při uplatňování technik selektivní katalytické redukce (SCR) nebo selektivní nekatalytické redukce (SNCR) a aby se tyto emise snížily, je nejlepší dostupnou technikou udržování vhodných provozních podmínek systémů na čištění odpadních plynů se SCR nebo SNCR s cílem omezit emise nezreagovaného NH_3 .

Úrovně emisí související s BAT: Viz tabulka 2.

Tabulka 2

Úrovně emisí amoniaku (NH_3) do ovzduší související s BAT pro spalovací či zpracovatelské jednotky, v nichž se používají techniky SCR nebo SNCR

Parametr	Úroveň emisí související s BAT (měsíční průměr) mg/Nm^3
Amoniak vyjádřený jako NH_3	< 5 – 15 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Horní mez rozpětí se pojí k vyšší koncentraci NO_x na vstupu, vyšší míře redukce NO_x a stárnutí katalyzátoru.

⁽²⁾ Spodní mez rozpětí se váže na využití techniky SCR.

BAT 9. Aby se zabránilo emisím do ovzduší při používání jednotky pro stripování kyselé vody parou a aby se tyto emise snížily, nejlepší dostupnou technikou je odvést kyselý odpadní plyn z této jednotky do SRU nebo jakéhokoli jiného rovnocenného systému na čištění plynů.

Nejedná se o nejlepší dostupnou techniku pro přímé spalování neošetřených plynů ze stripování kyselé vody.

1.1.6. Monitorování emisí do vody

BAT 10. Nejlepší dostupná technika spočívá v monitorování emisí do vody pomocí monitorovacích technik s minimální četností uvedenou v tabulce 3 a v souladu s normami EN. Pokud nejsou normy EN k dispozici, nejlepší dostupnou technikou je použití norem ISO nebo jiných mezinárodních či vnitrostátních norem, jejichž použitím se získají údaje srovnatelné odborné kvality.

1.1.7. Emise do vody

BAT 11. Aby se snížila spotřeba vody a objem kontaminované vody, nejlepší dostupnou technikou je využití všech níže popsanych technik.

Technika	Popis	Použitelnost
i. Integrace vodního proudu	Omezení objemu procesní vody vyrobené na úrovni jednotky před vypuštěním, a to interním opětovným využitím vodních proudů např. z chlazení, kondenzace, zejména pro využití při odsolování ropu.	Obecně použitelná pro nové jednotky. U stávajících jednotek může použitelnost vyžadovat úplnou přestavbu jednotky či zařízení.

Technika	Popis	Použitelnost
ii. Vodní a kanalizační systém pro oddělení proudů kontaminované vody	Navržení průmyslové lokality tak, aby se optimalizovalo hospodaření s vodou, přičemž každý proud je ošetřen odpovídajícím způsobem, např. nasměrováním vzniklé kyselé vody (z destilačních, krakovacích, koksovacích jednotek atd.) k odpovídajícímu předběžnému čištění, např. ve stripovací jednotce.	Obecně použitelná pro nové jednotky. U stávajících jednotek může použitelnost vyžadovat úplnou přestavbu jednotky či zařízení.
iii. Oddělení nekontaminovaných proudů vody (např. vody, která jednou prošla chlazením, dešťové vody)	Navržení průmyslové lokality tak, aby se zamezilo odtoku nekontaminované vody do obecného systému čištění odpadních vod a aby došlo k samostatnému vypouštění této vody po možném opětovném využití tohoto druhu proudů.	Obecně použitelná pro nové jednotky. U stávajících jednotek může použitelnost vyžadovat úplnou přestavbu jednotky či zařízení.
iv. Prevence úniků a netěsností	Metody, které v nezbytných případech zahrnují využití zvláštních postupů a/ nebo dočasného vybavení k udržení výkonnosti, aby se zvládly zvláštní okolnosti, např. úniky, ztráta těsnosti atd.	obecně použitelná

BAT 12. Aby se snížilo emisní zatížení odpadních vod vypouštěných do vodního recipientu znečišťujícími látkami, nejlepší dostupnou technikou je odstranění nerozpustných i rozpustných znečišťujících látek pomocí všech níže uvedených technik.

Technika	Popis	Použitelnost
i. Odstranění nerozpustných látek zpětným získáním oleje	Viz oddíl 1.21.2	obecně použitelná
ii. Odstranění nerozpustných látek zpětným získáním suspendovaných tuhých látek a disperzního oleje	Viz oddíl 1.21.2	obecně použitelná
iii. Odstranění rozpustných látek včetně biologické úpravy a čištění	Viz oddíl 1.21.2	obecně použitelná

Úrovně emisí související s BAT: viz tabulka 3.

BAT 13. Je-li nutné další odstranění organických látek či dusíku, nejlepší dostupná technika spočívá v dodatečném ošetření popsaném v oddíle 1.21.2.

Tabulka 3

Úrovně emisí související s BAT pro přímé vypouštění odpadní vody z rafinace minerálních olejů a plynů a četnost monitorování související s BAT ⁽¹⁾

Parametr	Jednotka	Úroveň emisí související s BAT (roční průměr)	Četnost monitorování ⁽²⁾ a analytická metoda (norma)
Index ropných uhlovodíků (HOI)	mg/l	0,1 – 2,5	denně EN 9377- 2 ⁽³⁾
Celkové množství suspendovaných tuhých látek (TSS)	mg/l	5 – 25	denně
chemická spotřeba kyslíku (COD) ⁽⁴⁾	mg/l	30 – 125	denně

Parametr	Jednotka	Úroveň emisí související s BAT (roční průměr)	Četnost monitorování ⁽²⁾ a analytická metoda (norma)
biochemická spotřeba kyslíku ₅	mg/l	žádná úroveň emisí související s BAT	týdně
Celkové množství dusíku ⁽⁵⁾ vyjádřené jako N	mg/l	1 – 25 ⁽⁶⁾	denně
olovo vyjádřené jako Pb	mg/l	0,005– 0,030	čtvrtletně
kadmium vyjádřené jako Cd	mg/l	0,002 – 0,008	čtvrtletně
nikl vyjádřený jako Ni	mg/l	0,005 – 0,100	čtvrtletně
rtuť vyjádřená jako Hg	mg/l	0,000 1 – 0,001	čtvrtletně
vanad	mg/l	žádná úroveň emisí související s BAT	čtvrtletně
fenolový index	mg/l	žádná úroveň emisí související s BAT	měsíčně EN 14402
benzen, toluen, ethylbenzen, xylen (BTEX)	mg/l	benzen: 0,001 – 0,050 žádná úroveň emisí související s BAT pro T, E, X	měsíčně

⁽¹⁾ Ne všechny parametry a četnosti odběru vzorků jsou použitelné na odtok z rafinerií plynů.

⁽²⁾ Odkazuje na kompozitní vzorek úměrný toku odebraný v průběhu 24 hodin, nebo pokud je prokázána dostatečná stabilita toku, vzorek úměrný době.

⁽³⁾ Přejít od stávající metody na normu EN 9377-2 může vyžadovat určité adaptační období.

⁽⁴⁾ Není-li k dispozici korelace na místě, lze chemickou spotřebu kyslíku (COD) nahradit celkovým obsahem organického uhlíku (TOC). Korelace mezi COD a TOC by měla být vypracována pro jednotlivé případy zvlášť. Monitorování TOC by bylo upřednostňováno, jelikož se nespolehá na využití vysoce toxických sloučenin.

⁽⁵⁾ Celkové množství dusíku je součtem dusíku stanoveného Kjeldahlovou metodou (TKN) a obsahem dusíku ve formě dusičnanů a dusitanů.

⁽⁶⁾ Použije-li se nitrifikace/denitrifikace, lze dosáhnout úrovní pod 15 mg/l.

1.1.8. Vznik odpadu a nakládání s ním

BAT 14. Aby se zabránilo vzniku odpadu nebo se, tam kde to není proveditelné, omezilo jeho množství, nejlepší dostupná technika spočívá v přijetí a provedení plánu pro nakládání s odpadem, jenž podle pořadí priorit zaručuje, že je odpad připraven pro opětovné použití, recyklaci, využití či zneškodnění.

BAT 15. Nejlepší dostupná technika (BAT) ke snížení množství kalu, který má být vyčištěn nebo odstraněn, spočívá v použití jedné z níže uvedených technik nebo jejich kombinaci.

Technika	Popis	Použitelnost
i. Předběžné čištění kalu	Před konečným zpracováním (např. ve spalovně s fluidním ložem) jsou kaly zbaveny vody a/nebo oleje (např. v odstředivých odlučovačích nebo parních sušičích), aby se snížil jejich objem a zpracoval olej ze zařízení slopu.	obecně použitelná
ii. Opětovné využití kalu v provozních jednotkách	Určité druhy kalu (např. ropný kal) lze zpracovat v jednotkách (např. koksovacích) jako součást vstupního materiálu, a to vzhledem k jejich obsahu oleje.	Použitelnost je omezena na kaly, které mohou splnit požadavky pro zpracování v jednotkách s odpovídajícím ošetřením.

BAT 16. Nejlepší dostupná technika (BAT) ke snížení množství odpadu tvořeného vyčerpanými pevnými katalyzátory spočívá v použití jedné z níže uvedených technik nebo jejich kombinace.

Technika	Popis
i. Nakládání s vyčerpaným pevným katalyzátorem	Naplánovaná a bezpečná manipulace s materiály použitými jako katalyzátor (např. ze strany dodavatelů), aby je bylo možno zpětně získat nebo využít v zařízeních mimo danou lokalitu. Tyto operace závisí na druhu katalyzátoru a procesu.
ii. Odstranění katalyzátoru z dekantovaného slurry oleje	Ropný dekantovaný kal z provozních jednotek (např. jednotky fluidního katalytického krakování) může obsahovat značné koncentrace katalytických složek. Tyto složky je třeba oddělit před opětovným využitím dekantovaného ropného oleje jako vstupní suroviny pro další proces.

1.1.9. Hluk

BAT 17. Aby se zabránilo hluku nebo aby se hluk snížil, je nejlepší dostupnou technikou jedna z níže uvedených technik nebo jejich kombinace:

- i. vypracování posouzení hluku v životním prostředí a vytvoření plánu snižování hluku vhodného pro místní prostředí;
- ii. uzavření hlučného vybavení/provozu do samostatné konstrukce/jednotky;
- iii. používání valů na odstínění zdroje hluku;
- iv. používání protihlukových stěn.

1.1.10. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro integrované řízení rafinerie

BAT 18. Aby se zabránilo vzniku difuzních emisí těkavých organických sloučenin nebo aby se takovéto emise snížily, nejlepší dostupnou technikou je uplatňování technik, které jsou popsány níže.

Technika	Popis	Použitelnost
I. Techniky týkající se konstrukce zařízení	i. omezení počtu potenciálních zdrojů emisí ii. maximalizace prvků kontroly vnitřních procesů iii. výběr vybavení s vysokou integritou iv. usnadnění monitorování a údržby zaručením přístupu ke složkám, u nichž může docházet k úniku	Použitelnost může být omezena na stávající jednotky.
II. Techniky týkající se montáže zařízení a jeho uvedení do provozu	i. řádně definované postupy konstrukce a montáže ii. podrobné postupy uvedení do provozu a předávání, aby se zaručilo, že je montáž závodu prováděna v souladu s konstrukčními požadavky	Použitelnost může být omezena na stávající jednotky.
III. Techniky týkající se provozu zařízení	Využití programu pro zjišťování a opravy netěsností založeného na riziku (LDAR) s cílem určit netěsné složky a tyto netěsnosti odstranit. Viz oddíl 1.20.6	obecně použitelné

1.2. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces alkylace

1.2.1. Proces alkylace s kyselinou fluorovodíkovou

BAT 19. Aby se zabránilo emisím kyseliny fluorovodíkové do ovzduší z procesu alkylace katalyzované kyselinou fluorovodíkovou, nejlepší dostupnou technikou je využití mokré vypírky zásaditým roztokem k čištění nekon-
denzovatelných proudů plynu před jejich odvětráním do fléry.

Popis

Viz oddíl 1.20.3.

Použitelnost:

Tato technika je všeobecně použitelná. Vzhledem k nebezpečnému charakteru kyseliny fluorovodíkové (HF) je třeba vzít v úvahu bezpečnostní požadavky.

BAT 20. Aby se snížily emise do vody z procesu alkylace katalyzované kyselinou fluorovodíkovou, nejlepší dostupnou technikou je kombinace technik, které jsou popsány níže.

Technika	Popis	Použitelnost
i. Srážení/neutralizace	Srážení (např. s přísadami na bázi vápníku či hliníku) nebo neutralizace (je-li odtok nepřímou neutralizován hydroxidem draselným (KOH))	Obecně použitelné. Vzhledem k nebezpečnému charakteru kyseliny fluorovodíkové (HF) je třeba vzít v úvahu bezpečnostní požadavky.
ii. Separace	Nerozpustné sloučeniny vzniklé v první fázi (např. CaF_2 nebo AlF_3) se separují např. v sedimentační nádrži.	obecně použitelná

1.2.2. Proces alkylace s kyselinou sírovou

BAT 21. Aby se snížily emise do vody z procesu alkylace katalyzované kyselinou sírovou, nejlepší dostupnou technikou je snížit množství použité kyseliny sírové prostřednictvím regenerace upotřebené kyseliny a neutralizace odpadní vody vzniklé při tomto procesu dříve, než je odvedena do čističky odpadních vod.

1.3. Nejlepší dostupné techniky pro procesy výroby základových olejů

BAT 22. Aby se zabránilo emisím nebezpečných látek do ovzduší a vody z procesů výroby základových olejů nebo aby se tyto emise snížily, nejlepší dostupnou technikou je jedna z následujících technik nebo jejich kombinace.

Technika	Popis	Použitelnost
i. Uzavřený proces s regenerací rozpouštědel	Proces, v němž je rozpouštědlo poté, co bylo použito při výrobě základového oleje (např. v jednotkách extrakce, odpařování), regenerováno destilací a stripováním. Viz oddíl 1.20.7	obecně použitelná
ii. Proces extrakce pomocí rozpouštědla s vícenásobným účinkem	Proces extrakce kapalným rozpouštědlem včetně několika fází vypařování (např. dvojitý nebo trojitý účinek) pro snížení úniku emisí	Obecně použitelná pro nové jednotky. Využití procesu s trojitým účinkem může být omezeno na neznečišťující vstupní suroviny.

Technika	Popis	Použitelnost
iii. Procesy v jednotce extrakce za využití méně nebezpečných látek	Návrh (nových zařízení) nebo provedení změn (ve stávajících), aby se v zařízení prováděly procesy extrakce rozpouštědlem za využití méně nebezpečných rozpouštědel: např. záměna extrakce furfurem nebo fenolem za proces využívající N-methylpyrolidon.	Obecně použitelná pro nové jednotky. Přeměna stávajících jednotek na jednotky využívající procesy na bázi jiných rozpouštědel s jinými fyzikálně-chemickými vlastnostmi může vyžadovat zásadní úpravy.
iv. Katalytické procesy na bázi hydrogenace	Procesy založené na přeměně nežádoucích sloučenin katalytickou hydrogenací obdobnou hydrorafinaci. Viz oddíl 1.20.3 (hydrorafinace)	Obecně použitelné pro nové jednotky.

1.4. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces výroby asfaltu

BAT 23. Aby se zabránilo emisím z výroby asfaltu do ovzduší nebo aby se tyto emise snížily, nejlepší dostupnou technikou je čištění plynného hlavového destilátu pomocí jedné z níže uvedených technik.

Technika	Popis	Použitelnost
i. Tepelná oxidace plynného hlavového destilátu při teplotě nad 800 °C	Viz oddíl 1.20.6	obecně použitelná pro jednotku oxidace asfaltu
ii. Mokrá vypírka plynného hlavového destilátu	Viz oddíl 1.20.3	obecně použitelná pro jednotku oxidace asfaltu

1.5. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces fluidního katalytického krakování

BAT 24. Aby se zabránilo emisím NO_x do ovzduší z procesu katalytického krakování (regenerátoru) nebo aby se tyto emise snížily, nejlepší dostupnou technikou je jedna z následujících technik nebo jejich kombinace.

I. Primární techniky nebo techniky týkající se procesu, např.:

Technika	Popis	Použitelnost
Proces optimalizace a využití promotorů nebo přísad		
i. Optimalizace procesů	Kombinace provozních podmínek nebo postupů, které mají snížit tvorbu NO_x , např. snížení přebytku kyslíku v kouřovém plynu v režimu úplného spalování, postupné zavádění vzduchu do kotle na CO v režimu neúplného spalování za předpokladu, že je kotel na CO vhodně navržen.	obecně použitelná
ii. Promotory oxidace CO s nízkým obsahem NO_x	Využití látky, která selektivně podporuje pouze spalování CO a brání oxidaci dusíku, který obsahuje meziproducty NO_x ; např. neplatinové promotory	Použitelné pouze v režimu úplného spalování pro náhradu promotorů CO na bázi platiny. Může být vyžadována odpovídající distribuce vzduchu v regenerátoru, aby bylo dosaženo co nejlepších výsledků.

Technika	Popis	Použitelnost
iii. Zvláštní přísady pro redukci NO _x	Využití specifických katalytických přísad k posílení redukce NO prostřednictvím CO	Použitelné pouze v režimu úplného spalování ve vhodné konstrukci s dosažitelným přebytkem kyslíku. Použitelnost přísad pro redukci NO _x na bázi mědi může být omezena kapacitou plynového kompresoru.

II. Sekundární techniky nebo koncové techniky, např.:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Selektivní katalytická redukce (SCR)	Viz oddíl 1.20.2	Aby se zabránilo potenciálnímu zanášení v dolní části proudu, může horní část SCR vyžadovat dodatečné filtrování. U stávajících jednotek může být použitelnost omezena prostorem, který je k dispozici.
ii. Selektivní nekatalytická redukce (SNCR)	Viz oddíl 1.20.2	Pro jednotky fluidního katalytického krakování s neúplným spalováním s kotlem na CO je vyžadován dostatečný čas zdržení při odpovídající teplotě. Pro jednotky fluidního katalytického krakování s úplným spalováním bez pomocných kotlů může být vyžadován vstřík dodatečného paliva (např. vodíku) s cílem přizpůsobit se nižšímu teplotnímu intervalu.
iii. Oxidace při nízké teplotě	Viz oddíl 1.20.2	Potřeba dodatečné kapacity mokrého čištění. Je třeba se náležitě zabývat tvorbou ozonu a řízením souvisejících rizik. Použitelnost může být omezena potřebou dodatečného čištění odpadní vody a souvisejícími mezisložkovými vlivy (např. emisemi dusičnanů) a nedostačující dodávkou kapalného kyslíku (pro výrobu ozonu). Použitelnost techniky může být omezena prostorem, který je k dispozici.

Úrovně emisí související s BAT: Viz tabulka 4.

Tabulka 4

Úrovně emisí související s BAT, pokud jde o emise NO_x do ovzduší z regenerátoru v procesu katalytického krakování

Parametr	Typ jednotky/režim spalování	Úroveň emisí související s BAT (měsíční průměr) mg/Nm ³
NO _x vyjádřený jako NO ₂	nová jednotka/všechny režimy spalování	< 30 – 100
	stávající jednotka/režim úplného spalování	< 100 – 300 ⁽¹⁾
	stávající jednotka/režim neúplného spalování	100 – 400 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Pokud se použije vstřík antimonu (Sb) k pasivaci kovů, mohou vzniknout úrovně NO_x až do 700 mg/Nm³. Spodní meze rozpětí lze dosáhnout pomocí techniky SCR.

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

BAT 25. Aby se snížily emise prachu a kovů do ovzduší z procesu katalytického krakování (regenerátoru), nejlepší dostupnou technikou je jedna z následujících technik nebo jejich kombinace.

I. Primární techniky nebo techniky týkající se procesu, např.:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Využití katalyzátoru odolného proti ohrusu	Výběr katalytické látky, která dokáže odolat oděru a třštění, aby se snížily emise prachu.	Obecně použitelná, pokud jsou činnost a selektivita katalyzátoru dostačující.
ii. Využití vstupní suroviny s nízkým obsahem síry (např. výběrem vstupní suroviny nebo hydrorafinací suroviny)	Výběr vstupní suroviny upřednostňuje mezi možnými zdroji, které mají být v jednotce zpracovávány, suroviny s nízkým obsahem síry. Hydrorafinace má snížit obsah síry, dusíku a kovů ve vstupní surovině. Viz oddíl 1.20.3	Vyžaduje dostatečnou dostupnost surovin s nízkým obsahem síry, kapacitu pro výrobu vodíku a úpravu sirovodíku (H ₂ S) (např. aminové jednotky a Clausovy jednotky).

II. Sekundární techniky nebo koncové techniky, např.:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Elektrostatický odlučovač (ESP)	Viz oddíl 1.20.1	U stávajících jednotek může být použitelnost omezena prostorem, který je k dispozici.
ii. Vícetupňové cyklónové odlučovače	Viz oddíl 1.20.1	obecně použitelná
iii. Třístupňový zpětný filtr	Viz oddíl 1.20.1	Použitelnost může být omezena.
iv. Mokrá vypírka	Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost může být omezena v suchých oblastech a v případě, kdy není možné vedlejší produkty čištění (včetně např. odpadní vody s vysokým obsahem solí) znovu použít nebo řádně odstranit. U stávajících jednotek může být použitelnost omezena prostorem, který je k dispozici.

Úrovně emisí související s BAT: Viz tabulka 5.

Tabulka 5

Úrovně emisí související s BAT, pokud jde o emise prachu do ovzduší z regenerátoru v procesu katalytického krakování

Parametr	Typ jednotky	Úroveň emisí související s BAT (měsíční průměr) ⁽¹⁾ mg/Nm ³
Prach	nová jednotka	10 – 25
	stávající jednotka	10 – 50 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Je vyloučeno odstraňování sazí v kotli na CO a odstraňování sazí prostřednictvím chladiče plynu.

⁽²⁾ Spodní meze rozpětí lze dosáhnout pomocí elektrostatického odlučovače o 4 polích.

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

BAT 26. Aby se zabránilo emisím SO_x do ovzduší z procesu katalytického krakování (regenerátoru) nebo aby se tyto emise snížily, nejlepší dostupnou technikou je jedna z následujících technik nebo jejich kombinace.

I. Primární techniky nebo techniky týkající se procesu, např.:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Využití katalytických přísad snižujících obsah SO_x .	Využití látky, která převádí síru související s koksem z regenerátoru zpět do reaktoru. Viz popis v bodě 1.20.3	Použitelnost může být omezena strukturou podmínek v regenerátoru. Vyžaduje odpovídající kapacitu pro snížení obsahu sirovodíku (např. SRU).
ii. Využití vstupní suroviny s nízkým obsahem síry (např. výběrem vstupní suroviny nebo hydrorafinační suroviny)	Výběr vstupní suroviny upřednostňuje mezi možnými zdroji, které mají být v jednotce zpracovány, suroviny s nízkým obsahem síry. Hydrorafinace má snížit obsah síry, dusíku a kovů ve vstupní surovině. Viz popis v bodě 1.20.3	Vyžaduje dostatečnou dostupnost surovin s nízkým obsahem síry, kapacitu pro výrobu vodíku a úpravu sirovodíku (H_2S) (např. aminové jednotky a Clausovy jednotky).

II. Sekundární techniky nebo koncové techniky, např.:

Techniky	Popis	Použitelnost
i. Neregenerativní vypírka	Mokrý vypírka nebo vypírka slanou vodou Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost může být omezena v suchých oblastech a v případě, kdy není možné vedlejší produkty čištění (včetně např. odpadní vody s vysokým obsahem solí) znovu použít nebo řádně odstranit. U stávajících jednotek může být použitelnost omezena prostorem, který je k dispozici.
ii. Regenerativní vypírka	Využití zvláštního činidla, které absorbuje SO_x (např. absorpční roztok), což zpravidla umožňuje využít síru jako vedlejší produkt v regeneračním cyklu, v němž je činidlo znovu použito. Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost je omezena na případ, kdy lze regenerovaný vedlejší produkt prodat. U stávajících jednotek může být použitelnost omezena stávající kapacitou pro výrobu síry a prostorem, který je k dispozici.

Úrovně emisí související s BAT: Viz tabulka 6.

Tabulka 6

Úrovně emisí související s BAT, pokud jde o emise SO₂ do ovzduší z regenerátoru v procesu katalytického krakování

Parametr	Typ jednotky/režim spalování	Úroveň emisí související s BAT (měsíční průměr) mg/Nm ³
SO ₂	nové jednotky	≤ 300
	stávající jednotky/režim úplného spalování	< 100 – 800 ⁽¹⁾
	stávající jednotky/režim neúplného spalování	100 – 1 200 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Lze-li vybrat vstupní suroviny s nízkým obsahem síry (např. < 0,5 % hmotnostních) (nebo hydrorafinaci) a/nebo použít vypírku, pro všechny režimy spalování platí: horní mez rozpětí úrovní emisí související s nejlepšími dostupnými technikami je ≤ 600 mg/Nm³.

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

BAT 27. Aby se snížily emise oxidu uhelnatého (CO) do ovzduší z procesu katalytického krakování (regenerátoru), nejlepší dostupnou technikou je jedna z následujících technik nebo jejich kombinace.

Technika	Popis	Použitelnost
i. Regulace spalování	Viz oddíl 1.20.5	obecně použitelná
ii. Katalyzátory s promotory oxidace oxidu uhelnatého (CO)	Viz oddíl 1.20.5	obecně použitelná pouze pro režim úplného spalování
iii. Kotel využívající oxid uhelnatý (CO)	Viz oddíl 1.20.5	obecně použitelná pouze pro režim neúplného spalování

Úrovně emisí související s BAT: Viz tabulka 7.

Tabulka 7

Úrovně emisí související s BAT, pokud jde o emise oxidu uhelnatého do ovzduší z regenerátoru v procesu katalytického krakování v režimu neúplného spalování

Parametr	Režim spalování	Úroveň emisí související s BAT (měsíční průměr) mg/Nm ³
Oxid uhelnatý vyjádřený jako CO	Režim neúplného spalování	≤ 100 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Těto hodnoty nemusí být dosaženo, pokud kotel na CO není provozován při plném zatížení.

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

1.6. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces katalytického reformování

BAT 28. Aby se snížily emise polychlorovaných dibenzodioxinů/furanů (PCDD/F) do ovzduší z jednotky katalytického reformování, nejlepší dostupnou technikou je jedna z následujících technik nebo jejich kombinace.

Technika	Popis	Použitelnost
i. Výběr katalytického promotoru	Použití katalytického promotoru s cílem minimalizovat tvorbu polychlorovaných dibenzodioxinů/furanů (PCDD/F) během regenerace. Viz oddíl 1.20.7	obecně použitelná
ii. Čištění kouřového plynu po regeneraci		
a. Recyklační smyčka s adsorpčním ložem pro plyn po regeneraci	Odpadní plyn z procesu regenerace je podroben čištění, aby se odstranily chlorované sloučeniny (např. dioxiny).	Obecně použitelné pro nové jednotky. U stávajících jednotek může použitelnost záviset na konstrukci stávající regenerační jednotky.
b. Mokrá vypírka	Viz oddíl 1.20.3	nepoužitelná na semiregenerativní reformátory
c. Elektrostatický odlučovač (ESP)	Viz oddíl 1.20.1	nepoužitelná na semiregenerativní reformátory

1.7. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro procesy koksování

BAT 29. Aby se snížily emise do ovzduší z procesů koksování, nejlepší dostupnou technikou je jedna z technik, které jsou popsány níže, nebo jejich kombinace:

Primární techniky nebo techniky týkající se procesu, např.:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Shromažďování a recyklace koksového hrášku	Systematické shromažďování a recyklace koksového hrášku vyrobeného v průběhu celého procesu koksování (vrtání, manipulace, drcení, chlazení atd.)	obecně použitelná
ii. Manipulace a skladování koksu podle BAT č. 3	Viz BAT č. 3	obecně použitelná
iii. Použití uzavřeného systému odkalování	uzavřený systém pro uvolnění tlaku z koksových bubnů	obecně použitelná
iv. Recyklace plynu (včetně odvětrání dříve, než je buben otevřen do ovzduší) jako složky rafinérského topného plynu	Odvětrání koksového bubnu do plynového kompresoru s cílem využít plyn jako rafinérský topný plyn, a ne pro flérování. U procesu fluidního koksování se zplynováním je před čištěním plynu z koksovací jednotky nutné provést konverzi plynu (konverze karbonylsulfidu (COS) na H ₂ S).	U stávajících jednotek může být použitelnost technik omezena prostorem, který je k dispozici.

BAT 30. Aby se snížily emise NO_x do ovzduší z procesu kalcinace koksu, nejlepší dostupnou technikou je selektivní nekatalytická redukce (SNCR).

Popis

Viz oddíl 1.20.2.

Použitelnost

Použitelnost techniky SNCR (zejména pokud jde o dobu zdržení a teplotní interval) může být omezena specifickou povahou procesu kalcinace.

BAT 31. Aby se snížily emise SO_x do ovzduší z procesu kalcinace koksu, nejlepší dostupnou technikou je jedna z technik, které jsou popsány níže, nebo jejich kombinace:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Neregenerativní vypírka	Mokrý vypírka nebo vypírka slanou vodou Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost může být omezena v suchých oblastech a v případě, kdy není možné vedlejší produkty čištění (včetně např. odpadní vody s vysokým obsahem solí) znovu použít nebo řádně odstranit. U stávajících jednotek může být použitelnost omezena prostorem, který je k dispozici.
ii. Regenerativní vypírka	Využití zvláštního činidla, které absorbuje SO_x (např. absorpční roztok), což zpravidla umožňuje využít síru jako vedlejší produkt v regeneračním cyklu, v němž je činidlo znovu použito. Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost je omezena na případ, kdy lze regenerovaný vedlejší produkt prodat. U stávajících jednotek může být použitelnost omezena stávající kapacitou pro rekuperaci síry a prostorem, který je k dispozici.

BAT 32. Aby se snížily emise prachu do ovzduší z procesu kalcinace koksu, nejlepší dostupnou technikou je kombinace technik, které jsou popsány níže:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Elektrostatický odlučovač (ESP)	Viz oddíl 1.20.1	U stávajících jednotek může být použitelnost omezena prostorem, který je k dispozici. U grafitové a anodové kalcinace koksu může být použitelnost omezena kvůli vysokému měrnému odporu částic koksu.
ii. Vícetupňové cyklónové odlučovače	Viz oddíl 1.20.1	obecně použitelná

Úrovně emisí související s BAT: Viz tabulka 8.

Tabulka 8

Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise prachu do ovzduší z procesu kalcinace koksu

Parametr	Úroveň emisí související s BAT (měsíční průměr) mg/Nm^3
Prach	10–50 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Spodní meze rozpětí lze dosáhnout pomocí elektrostatického odlučovače o 4 polích.

⁽²⁾ Nelze-li použít elektrostatický odlučovač, mohou hodnoty dosáhnout až $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

1.8. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces odsolování

BAT 33. Aby se snížila spotřeba vody a emise do vody z procesů odsolování, nejlepší dostupnou technikou je použití jedné z technik, které jsou popsány níže, nebo jejich kombinace.

Technika	Popis	Použitelnost
i. Recyklace vody a optimalizace procesu odsolování	Soubor dobrých odsolovacích postupů, které mají zvýšit účinnost odsolovacího zařízení a snížit spotřebu prací vody, např. využitím míchacího zařízení s nízkou čepelí nebo nízkého tlaku vody. Zahrnuje řízení klíčových parametrů pro kroky praní (např. řádné míchání) a oddělování (např. pH, hustotu, viskozitu, potenciál elektrického pole pro spojení).	obecně použitelná
ii. Vícetupňové odsolovací zařízení	Vícetupňová odsolovací zařízení fungují s doplňováním vody a dehydratací, které se opakují ve dvou či více stupních za účelem zlepšení účinnosti při oddělování, a tím snížení koroze během dalších procesů.	použitelná u nových jednotek
iii. Krok dodatečného oddělení	Dodatečné důkladnější oddělení oleje/vody a tuhých látek/vody, kterým se má snížit obsah oleje v čistírně odpadních vod a má se recyklovat do procesu. Součástí je např. sedimentační buben nebo využití mechanismů pro kontrolu optimální úrovně rozhraní.	obecně použitelná

1.9. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro spalovací jednotky

BAT 34. Aby se zabránilo emisím NO_x do ovzduší ze spalovacích jednotek nebo aby se tyto emise snížily, nejlepší dostupnou technikou je jedna z následujících technik nebo jejich kombinace.

I. Primární techniky nebo techniky týkající se procesu, např.:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Výběr nebo úprava paliva		
a) Využití plynu k nahrazení kapalného paliva	Plyn obecně obsahuje méně dusíku než kapalina a při jeho spalování vzniká méně emisí NO _x . Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost mohou limitovat omezení související s dostupností plyných paliv s nízkým obsahem síry, což může být ovlivněno energetickou politikou daného členského státu.
b) Využití rafinérského topného oleje s nízkým obsahem dusíku (RTO), např. výběrem RTO nebo hydrorafinací RTO	Výběr rafinérského topného oleje upřednostňuje paliva s nízkým obsahem dusíku mezi možnými zdroji, které mají být v jednotce použity. Hydrorafinace má snížit obsah síry, dusíku a kovů v palivu. Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost mohou limitovat omezení související s dostupností paliv s nízkým obsahem dusíku, kapacitou pro výrobu vodíku a úpravu sirovodíku (H ₂ S) (např. aminové jednotky a Clausovy jednotky).

Technika	Popis	Použitelnost
ii. Úprava spalování		
a) Postupné spalování: — postupné zavádění vzduchu — postupné zavádění paliva	Viz oddíl 1.20.2	Postupné zavádění paliva pro spalování smíšených či kapalných paliv může vyžadovat zvláštní konstrukci hořáku.
b) Optimalizace spalování	Viz oddíl 1.20.2	obecně použitelná
c) Recirkulace kouřového plynu	Viz oddíl 1.20.2	Použitelné při využití specifických hořáků s vnitřní recirkulací kouřového plynu. Použitelnost může být omezena na vybavení jednotek s provozním režimem vynuceného/vyvolaného tahu externí recirkulací kouřového plynu.
d) Vstřík ředidla	Viz oddíl 1.20.2	Obecně použitelné u plynových turbín, u nichž jsou k dispozici vhodná inertní ředidla.
e) Využití hořáku s nízkými emisemi NO _x (LNB)	Viz oddíl 1.20.2	Obecně použitelné pro nové jednotky s ohledem na omezení u konkrétních paliv (např. u těžkého oleje). U stávajících jednotek může být použitelnost omezena složitostí v důsledku podmínek v dané lokalitě, např. konstrukcí pecí, okolních přístrojů. Ve velmi specifických případech mohou být vyžadovány rozsáhlé úpravy. Použitelnost může být omezena u pecí v procesu zpožděného koksování, a to kvůli možné tvorbě koksu v pecích. V plynových turbínách je použitelnost omezena na paliva s nízkým obsahem vodíku (zpravidla < 10 %).

II. Sekundární techniky nebo koncové techniky, např.:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Selektivní katalytická redukce (SCR)	Viz oddíl 1.20.2	Obecně použitelná pro nové jednotky. U stávajících jednotek může být použitelnost omezena v důsledku požadavků na značný prostor a vstřík optimálního reaktantu.
ii. Selektivní nekatalytická redukce (SNCR)	Viz oddíl 1.20.2	Obecně použitelná pro nové jednotky. U stávajících jednotek může být použitelnost omezena požadavkem na teplotní interval a dobu prodlevy, jichž má vstřík reakčního činidla dosáhnout.

Technika	Popis	Použitelnost
iii. Oxidace při nízké teplotě	Viz oddíl 1.20.2	Použitelnost může být omezena potřebou dodatečné prací kapacity a skutečností, že je třeba se náležitě zabývat tvorbou ozonu a řízením souvisejících rizik. Použitelnost může být omezena potřebou dodatečného čištění odpadní vody a souvisejícími mezikolovými vlivy (např. emisemi dusičnanů) a nedostatečnou dodávkou kapalného kyslíku (pro výrobu ozonu). U stávajících jednotek může být použitelnost techniky omezena prostorem, který je k dispozici.
iv. Kombinovaná technika pro SNO _x	Viz oddíl 1.20.4	Použitelné pouze pro mohutný tok kouřového plynu (např. > 800 000 Nm ³ /h) a je-li nutné kombinované zmírnění emisí NO _x a SO _x .

Úrovně emisí související s BAT: Viz tabulka 9, tabulka 10 a tabulka 11.

Tabulka 9

Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise NO_x do ovzduší z plynové turbíny

Parametr	Typ zařízení	Úroveň emisí související s BAT ⁽¹⁾ (měsíční průměr) mg/Nm ³ při 15 % O ₂
NO _x vyjádřený jako NO ₂	plynová turbína (včetně plynové turbíny s kombinovaným cyklem – CCGT) a turbíny s kombinovaným cyklem s integrovaným zplyňováním (IGCC))	40 – 120 (stávající turbína)
		20 – 50 (nová turbína) ⁽²⁾

⁽¹⁾ Úroveň emisí související s nejlepšími dostupnými technikami odkazuje na kombinované emise z plynové turbíny a doplňkového regeneračního kotle, je-li instalován.

⁽²⁾ U paliva s vysokým obsahem H₂ (tj. nad 10 %) je horní mez rozpětí na úrovni 75 mg/Nm³.

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

Tabulka 10

Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise NO_x do ovzduší z plynové spalovací jednotky s výjimkou plynových turbín

Parametr	Typ spalování	Úroveň emisí související s BAT (měsíční průměr) mg/Nm ³
NO _x vyjádřený jako NO ₂	spalování plynu	30 – 150 pro stávající jednotku ⁽¹⁾
		30 – 100 pro novou jednotku

⁽¹⁾ Pro stávající jednotku využívající předehřev vzduchu na vysokou teplotu (tj. > 200 °C) nebo s obsahem H₂ v topném plynu vyšším než 50 % je horní mez rozpětí emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami 200 mg/Nm³.

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

Tabulka 11

Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise NO_x do ovzduší ze spalovací jednotky spalující více druhů paliv s výjimkou plynových turbín.

Parametr	Typ spalování	Úroveň emisí související s BAT (měsíční průměr) mg/Nm ³
NO _x vyjádřený jako NO ₂	spalovací jednotka spalující více druhů paliv	30 – 300 pro stávající jednotku ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ U stávajících jednotek < 100 MW spalujících topný olej s obsahem dusíku vyšším než 0,5 % hmotnostních nebo kapalná paliva > 50 % nebo u jednotek využívajících přehřátí vzduchu se mohou vyskytnout hodnoty až do 450 mg/Nm³.

⁽²⁾ Spodní meze rozpětí lze dosáhnout pomocí techniky SCR.

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

BAT 35. Aby se zabránilo emisím prachu a kovů ze spalovacích jednotek do ovzduší nebo aby se tyto emise snížily, nejlepší dostupnou technikou je jedna z následujících technik nebo jejich kombinace.

I. Primární techniky nebo techniky týkající se procesu, např.:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Výběr nebo úprava paliva		
a) Využití plynu místo kapalného paliva	Při spalování plynu místo kapalného paliva vzniká méně emisí prachu. Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost mohou limitovat omezení související s dostupností paliv s nízkým obsahem síry, např. zemního plynu, dostupnost může být ovlivněna energetickou politikou daného členského státu.
b) Využití rafinérského topného oleje s nízkým obsahem síry (RTO), např. výběrem RTO nebo hydrorafinací RTO	Výběr vstupní suroviny upřednostňuje suroviny s nízkým obsahem síry mezi možnými zdroji, které mají být v jednotce zpracovány. Hydrorafinace má snížit obsah síry, dusíku a kovů v palivu. Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost mohou limitovat omezení související s dostupností paliv s nízkým obsahem síry, kapacitou pro výrobu vodíku a úpravu sirovodíku (H ₂ S) (např. aminové jednotky a Clausovy jednotky).
ii. Úprava spalování		
a) Optimalizace spalování	Viz oddíl 1.20.2	Obecně použitelné pro všechny typy spalování
b) Atomizace kapalného paliva	Využití vysokého tlaku ke zmenšení velikosti kapiček kapalného paliva. Nejnovější optimální konstrukce hořáků obvykle obsahují funkci parní atomizace.	Obecně použitelná pro spalování kapalných paliv

II. Sekundární techniky nebo koncové techniky, např.:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Elektrostatický odlučovač (ESP)	Viz oddíl 1.20.1	U stávajících jednotek může být použitelnost omezena prostorem, který je k dispozici.
ii. Třístupňový zpětný filtr	Viz oddíl 1.20.1	obecně použitelná
iii. Mokrá vypírka	Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost může být omezena v suchých oblastech a v případě, kdy není možné vedlejší produkty čištění (včetně např. odpadní vody s vysokým obsahem solí) znovu použít nebo řádně odstranit. U stávajících jednotek může být použitelnost technik omezena prostorem, který je k dispozici.
iv. Odstředivé pračky	Viz oddíl 1.20.1	obecně použitelná

Úrovně emisí související s BAT: Viz tabulka 12.

Tabulka 12

Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise prachu do ovzduší ze spalovací jednotky spalující více druhů paliv s výjimkou plynových turbín.

Parametr	Typ spalování	Úroveň emisí související s BAT (měsíční průměr) mg/Nm ³
Prach	Spalování více druhů paliv	5 – 50 pro stávající jednotku ⁽¹⁾ ⁽²⁾
		5 – 25 pro novou jednotku < 50 MW

⁽¹⁾ Spodní meze rozpětí lze dosáhnout u jednotek využívajících koncové techniky.

⁽²⁾ Horní mez rozmezí odkazuje na využití vysokého procentního podílu spalování oleje a případy, kdy jsou použitelné pouze primární techniky.

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

BAT 36. Aby se zabránilo emisím SO_x ze spalovacích jednotek do ovzduší nebo aby se tyto emise snížily, nejlepší dostupnou technikou je jedna z následujících technik nebo jejich kombinace.

I. Primární techniky nebo techniky týkající se procesu založené na výběru nebo úpravě paliva, např.:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Využití plynu místo kapalného paliva	Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost mohou limitovat omezení související s dostupností paliv s nízkým obsahem síry, dostupnost může být ovlivněna energetickou politikou daného členského státu.

Technika	Popis	Použitelnost
ii. Úprava rafinérského topného plynu (RFG)	Zbytková koncentrace H_2S v RFG závisí na parametru procesu úpravy, např. na tlaku aminové vypírky. Viz oddíl 1.20.3	U málo výhřevného plynu, který obsahuje karbonylsulfid (COS), např. z koksovacích jednotek, může být před odstraněním H_2S vyžadován konvertor.
iii. Využití rafinérského topného oleje s nízkým obsahem síry (RFO), např. výběrem RFO nebo hydrorafinací RFO	Výběr vstupní suroviny upřednostňuje mezi možnými zdroji, které mají být v jednotce zpracovány, suroviny s nízkým obsahem síry. Hydrorafinace má snížit obsah síry, dusíku a kovů v palivu. Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost limitují omezení související s dostupností paliv s nízkým obsahem dusíku, kapacitou pro výrobu vodíku a úpravu sirovodíku (H_2S) (např. aminové jednotky a Clausovy jednotky).

II. Sekundární techniky nebo koncové techniky:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Neregenerativní vypírka	Mokrý vypírka nebo vypírka slanou vodou Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost může být omezena v suchých oblastech a v případě, kdy není možné vedlejší produkty čištění (včetně např. odpadní vody s vysokým obsahem solí) znovu použít nebo řádně odstranit. U stávajících jednotek může být použitelnost techniky omezena prostorem, který je k dispozici.
ii. Regenerativní vypírka	Využití zvláštní činidla, které absorbuje SO_x (např. absorpční roztok), což zpravidla umožňuje využít síru jako vedlejší produkt v regeneračním cyklu, v němž je činidlo znovu použito. Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost je omezena na případ, kdy lze regenerovaný vedlejší produkt prodat. Vybavení stávajících jednotek může být omezeno stávající kapacitou pro rekuperaci síry. U stávajících jednotek může být použitelnost techniky omezena prostorem, který je k dispozici.
iii. Kombinovaná technika pro SNO_x	Viz oddíl 1.20.4	Použitelné pouze pro mohutný tok kouřového plynu (např. > 800 000 Nm^3/h) a je-li vyžadováno kombinované zmírnění emisí NO_x a SO_x .

Tabulka 13

Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise SO_x do ovzduší ze spalovací jednotky spalující rafinérský topný plyn (RFG) s výjimkou plynových turbín

Parametr	Úroveň emisí související s BAT (měsíční průměr) mg/Nm ³
SO ₂	5 – 35 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Při specifické konfiguraci čištění RFG s nízkým provozním tlakem v pračce a pouze s rafinérským topným plynem s molárním poměrem H/C vyšším než 5 může horní mez rozpětí úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami dosáhnout až 45 mg/Nm³.

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

Tabulka 14

Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise NO_x do ovzduší ze spalovací jednotky spalující více druhů paliv s výjimkou plynových turbín a stacionárních plynových motorů

Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami odkazují na vážené průměrné emise ze spalovací jednotky spalující více druhů paliv v rafinerii s výjimkou plynových turbín a stacionárních plynových motorů.

Parametr	Úroveň emisí související s BAT (měsíční průměr) mg/Nm ³
SO ₂	35 – 600

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

BAT 37. Aby se snížily emise oxidu uhelnatého (CO) ze spalovacích jednotek do ovzduší, nejlepší dostupnou technikou je jedna z následujících technik nebo jejich kombinace.

Popis

Viz oddíl 1.20.5.

Úrovně emisí související s BAT: Viz tabulka 15.

Tabulka 15

Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise oxidu uhelnatého ze spalovací jednotky do ovzduší

Parametr	Úroveň emisí související s BAT (měsíční průměr) mg/Nm ³
Oxid uhelnatý vyjádřený jako CO	≤ 100

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

1.10. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces eterifikace

BAT 38. Aby se snížily emise z procesu eterifikace do ovzduší, je nejlepší dostupnou technikou zaručení vhodného čištění provozních odpadních plynů jejich odvedením do systému pro rafinérský topný plyn.

BAT 39. Aby se zabránilo narušení biologické úpravy, nejlepší dostupná technika spočívá ve využití skladovací nádrže a vhodného plánu řízení výrobní jednotky s cílem kontrolovat množství rozpuštěných toxických složek (např. metanol, kyselinu mravenčí, étery) v proudě odpadní vody před konečným čištěním.

1.11. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces izomerizace

BAT 40. Aby se snížily emise chlorovaných sloučenin do ovzduší, nejlepší dostupnou technikou je optimalizace využití chlorovaných organických sloučenin, které se používají k udržení aktivity katalyzátoru, je-li takový proces zaveden, nebo využití nechlorovaných katalytických systémů.

1.12. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro rafinerii zemního plynu

BAT 41. Aby se snížily emise oxidu siřičitého do ovzduší ze zařízení pro zemní plyn, nejlepší dostupnou technikou je technika BAT 54.

BAT 42. Aby se snížily emise oxidů dusíku (NO_x) do ovzduší ze zařízení pro zemní plyn, nejlepší dostupnou technikou je technika BAT 34.

BAT 43. Aby se zabránilo emisím rtuť, je-li přítomna v surovém zemním plynu, nejlepší dostupnou technikou je odstranit rtuť a využít kal obsahující rtuť pro účely odstranění odpadu.

1.13. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces destilace

BAT 44. Aby se zabránilo tvorbě toku odpadní vody z procesu destilace nebo aby se tento tok snížil, nejlepší dostupnou technikou je využití vodokružných vývěv nebo povrchových kondenzátorů.

Použitelnost

Technika nemusí být použitelná v některých případech dodatečného vybavení. U nových jednotek může být nutné použít vývěvy, ať v kombinaci s parními ejektory, nebo bez nich, aby bylo dosaženo vysokého vakua (10 mm Hg). Rovněž by mělo být k dispozici náhradní čerpadlo, pokud vývěva selže.

BAT 45. Aby se zabránilo znečištění vody z procesu destilace nebo toto znečištění omezilo, nejlepší dostupnou technikou je odvedení kyselé vody do stripovací jednotky.

BAT 46. Aby se zabránilo emisím z destilačních jednotek do ovzduší nebo aby se tyto emise snížily, nejlepší dostupnou technikou je zaručení vhodného čištění provozních odpadních plynů, zejména nekondenzovatelných odpadních plynů, a to odstraněním kyselého plynu před dalším použitím.

Použitelnost

Technika je obecně použitelná na jednotky pro destilaci ropy a vakuové destilační jednotky. Nemusí být použitelná pro samostatné rafinerie maziv a asfaltu, u nichž emise sloučenin síry nepřesahují 1 t/d. V konkrétních rafinérských konfiguracích může být použitelnost omezena např. potřebou velkého potrubí, kompresorů nebo dodatečné kapacity pro aminové čištění plynu.

1.14. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro proces úpravy produktů

BAT 47. Aby se snížily emise do ovzduší z procesu úpravy produktů, nejlepší dostupnou technikou je zaručení vhodné likvidace odpadních plynů, zejména zapáchajícího použitého vzduchu ze změkčovacích jednotek, a to odvedením za účelem likvidace, např. spálením.

Použitelnost

Technika je obecně použitelná na procesy úpravy produktů, u nichž lze proudy plynů bezpečně odvést do likvidačních jednotek. Z bezpečnostních důvodů nemusí být použitelná u změkčovacích jednotek.

BAT 48. Aby se omezila tvorba odpadu a odpadní vody v případě, že je zaveden proces úpravy produktů za použití žraviny, nejlepší dostupnou technikou je využití kaskádového žravého roztoku a globálního řízení použité žraviny včetně recyklace po vhodné úpravě, např. stripováním.

1.15. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro procesy skladování a manipulace

BAT 49. Aby se snížily emise těkavých organických sloučenin do ovzduší ze skladování těkavých kapalných uhlovodíkových sloučenin, nejlepší dostupnou technikou je využití skladovacích nádrží s plovoucí střechou vybavených vysoce účinným těsněním nebo nádrží s pevnou střechou napojených na systém rekuperace par.

Popis

Vysoce účinná těsnění představují specifický nástroj k omezení úniku par, např. zlepšená primární těsnění, dodatečná složená (sekundární nebo terciární) těsnění (podle množství emisí).

Použitelnost

Použitelnost vysoce účinných těsnění může být omezena na případy dovybavení stávajících nádrží terciárním těsněním.

BAT 50. Aby se snížily emise těkavých organických sloučenin do ovzduší ze skladování těkavých kapalných uhlovodíkových sloučenin, nejlepší dostupnou technikou je jedna z technik, které jsou popsány níže, nebo jejich kombinace:

Technika	Popis	Použitelnost
i. Ruční čištění nádrží na ropu	Čištění nádrží na ropu provádějí pracovníci, kteří vstoupí do nádrže a ručně odstraní kal.	obecně použitelná
ii. Použití systému uzavřené smyčky	Za účelem vnitřních prohlídek se nádrže pravidelně vyprazdňují, čistí a vyvětrávají od plynu. Při tomto čištění se také rozpouštějí usazeniny v nádrži. Systémy uzavřené smyčky, které lze kombinovat s koncovými mobilními zmírňovacími technikami, brání vzniku emisí těkavých organických sloučenin nebo tyto emise snižují.	Použitelnost může být omezena např. druhem reziduí, konstrukcí střechy nádrže nebo materiály použitými v nádrži.

BAT 51. Aby se zabránilo vzniku emisí do půdy a spodní vody ze skladování kapalných uhlovodíkových sloučenin nebo se tyto emise snížily, nejlepší dostupnou technikou je jedna z technik, které jsou popsány níže, nebo jejich kombinace.

Technika	Popis	Použitelnost
i. Program údržby včetně sledování, prevence a kontroly koroze	Systém řízení, jehož součástí je zjišťování netěsností a provozní kontroly, které mají zabránit přeplnění, inventární kontroly a prohlídky nádrží založené na rizicích, a to v pravidelných intervalech, aby se prokázala jejich neporušenost, a údržba s cílem zlepšit těsnost nádrže. Součástí systému je rovněž systém reakce na důsledky úniku, který umožňuje jednat dříve, než se úniky dostanou do spodních vod. To je zejména posíleno během období údržby.	obecně použitelná
ii. Nádrže s dvojitým dnem	Druhé nepropustné dno, které slouží jako ochrana proti únikům z prvního materiálu.	obecně použitelná u nových nádrží a po důkladné údržbě nádrží stávajících (*)
iii. Nepropustná membránová pouzdra	Jednotlivá zábrana proti netěsnostem pod celou plochou dna nádrže.	obecně použitelná u nových nádrží a po důkladné údržbě nádrží stávajících (*)

Technika	Popis	Použitelnost
iv. Dostatečná kontrola štětových stěn komplexu nádrží	Štětová stěna komplexu nádrží je konstruována tak, aby zachytila velké úniky, které by mohly být způsobeny prasklinou v plášti nebo přeplněním (jak z environmentálních, tak bezpečnostních důvodů). Velikost a související stavební požadavky jsou zpravidla definovány místními předpisy.	obecně použitelná

(¹) Techniky ii a iii nemusejí být obecně použitelné v případech, kdy jsou nádrže určeny pro produkty, které vyžadují teplo pro manipulaci s kapalinou (např. asfalt) nebo kdy není kvůli tuhnutí pravděpodobné, že dojde k úniku.

BAT 52. Aby se zabránilo vzniku emisí těkavých organických sloučenin z plnění a stáčení těkavých kapalných uhlovodíkových sloučenin do ovzduší nebo aby se tyto emise snížily, nejlepší dostupnou technikou je jedna z technik, které jsou popsány níže, nebo jejich kombinace s cílem dosáhnout alespoň 95 % míry využití.

Technika	Popis	Použitelnost (¹)
Rekuperace par: i. kondenzací ii. absorpcí iii. adsorpcí iv. membránovou separací v. hybridními systémy	Viz oddíl 1.20.6	Obecně použitelná pro plnění/stáčení, kde se roční průtok pohybuje na úrovni > 5 000 m ³ /rok. Není použitelná pro plnění/stáčení u námořních plavidel s ročním průtokem < 1 milion m ³ /rok.

(¹) Jednotka likvidace par (např. spálením) může nahradit jednotku rekuperace par, není-li rekuperace par bezpečná nebo technicky možná kvůli objemu vracejících se par.

Úrovně emisí související s BAT: Viz tabulka 16.

Tabulka 16

Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise nemetanových těkavých organických sloučenin a benzenu do ovzduší z plnění a stáčení těkavých kapalných uhlovodíkových sloučenin.

Parametr	Úroveň emisí související s BAT (hodinový průměr) (¹)
Nemetanové těkavé organické sloučeniny (NMVOC)	0,15 – 10 g/Nm ³ (²) (³)
Benzen (³)	< 1 mg/Nm ³

(¹) Hodinové hodnoty v nepřetržitém provozu vyjádřené a měřené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 24).

(²) Spodní hodnoty lze dosáhnout pomocí dvoustupňových hybridních systémů. Horní hodnoty lze dosáhnout pomocí jedno-
stupňového adsorpčního či membránového systému.

(³) Monitorování benzenu nemusí být nutné v případech, kdy jsou emise NMVOC na spodní hranici rozpětí.

1.16. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro visbreaking a jiné termické procesy

BAT 53. Aby se snížily emise do vody z termického krakování – procesu visbreakingu a jiných procesů termického štěpení, nejlepší dostupnou technikou je zaručení vhodného čištění proudů odpadní vody uplatněním technik popsaných v BAT 11.

1.17. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro odstranění síry z odpadních plynů

BAT 54. Aby se snížily emise síry do ovzduší z odpadních plynů, které obsahují sirovodík (H_2S), nejlepší dostupnou technikou je využití všech technik, které jsou popsány níže.

Technika	Popis	Použitelnost ⁽¹⁾
i. Odstranění kyselého plynu např. aminovým čištěním	Viz oddíl 1.20.3	obecně použitelná
ii. Jednotka výroby síry (SRU), např. Clausovým procesem	Viz oddíl 1.20.3	obecně použitelná
iii. Jednotka zpracování koncového plynu (TGTU)	Viz oddíl 1.20.3	Použitelnost dovybavení stávajících SRU může být omezena velikostí SRU a konfigurací jednotek a druhem již zavedeného procesu rekuperace síry.

⁽¹⁾ Nemusí být použitelná pro samostatné rafinerie maziv či asfaltu, u nichž emise sloučenin síry nepřesahují 1 t/d.

Úrovně environmentální výkonnosti související s nejlepšími dostupnými technikami (BAT-AEPL): Viz tabulka 17.

Tabulka 17

Úrovně environmentální výkonnosti související s nejlepšími dostupnými technikami pro systém rekuperace síry (H_2S) v odpadních plynech

	Úroveň environmentální výkonnosti související s BAT (měsíční průměr)
Odstranění kyselého plynu	Odstranění sirovodíku (H_2S) z vyčištěného rafinerického topného plynu s cílem dosáhnout BAT-AEL pro spalování plynu pro BAT 36.
Účinnost rekuperace síry ⁽¹⁾	nová jednotka: 99,5 – > 99,9 %
	stávající jednotka: ≥ 98,5 %

⁽¹⁾ Účinnost rekuperace síry se počítá v celém řetězci čištění (včetně SRU a TGTU) jako frakce síry ve vstupní surovině, která je rekuperována v proudu síry nasměrovaném do sběrných jímek. Pokud použitá technika nezahrnuje rekuperaci síry (např. vypírka slanou vodou), odkazuje na účinnost rekuperace síry v % síry odstraněné během celého řetězce čištění.

Související monitorování je popsáno v BAT č. 4.

1.18. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro fléry

BAT 55. Aby se zabránilo vzniku emisí z flér do ovzduší, nejlepší dostupnou technikou je využívání flér pouze z bezpečnostních důvodů nebo za mimořádných provozních podmínek (při uvádění do provozu, odstavování z provozu).

BAT 56. Aby se snížily emise z flér do ovzduší v případě, že je využití fléry nevyhnutelné, nejlepší dostupnou technikou jsou níže popsané techniky.

Technika	Popis	Použitelnost
i. Správná konstrukce zařízení	Viz oddíl 1.20.7	Použitelné pro nové jednotky. Stávající jednotky mohou být vybaveny systémem rekuperace flérového plynu.
ii. Řízení zařízení	Viz oddíl 1.20.7	obecně použitelná
iii. Správná konstrukce flérovacích zařízení	Viz oddíl 1.20.7	použitelná pro nové jednotky
iv. Monitorování a podávání zpráv	Viz oddíl 1.20.7	obecně použitelná

1.19. Závěry o nejlepších dostupných technikách pro integrované řízení emisí

BAT 57. Aby bylo dosaženo celkového snížení emisí NO_x ze spalovacích jednotek a z jednotek pro fluidní katalytického krakování (FCC) do ovzduší, nejlepší dostupnou technikou je technika integrovaného řízení emisí jako alternativa k uplatnění technik BAT č. 24 a BAT č. 34.

Popis

Technika spočívá v integrovaném řízení emisí NO_x z několika či všech spalovacích jednotek a jednotek fluidního katalytického krakování v rafinerii, a to prováděním a provozováním nejvhodnější kombinace nejlepších dostupných technik v různých dotčených jednotkách a monitorováním jejich účinnosti, aby se výsledné celkové emise rovnaly emisím, jichž by bylo dosaženo individuálním uplatněním úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami podle BAT 24 a BAT 34 v jednotlivých jednotkách nebo aby výsledné emise byly nižší.

Tato technika je obzvláště vhodná pro rafinerie ropy:

- které byly uznány jako složité, se spalováním více druhů paliv a provozními jednotkami navzájem propojenými z hlediska vstupní suroviny a dodávky energie,
- s častými úpravami procesů nutnými v závislosti na kvalitě obdržené ropy,
- u nichž je z technického hlediska nutné využít části reziduí z procesů jako interních paliv, což je příčinou častých úprav skladby paliv podle provozních požadavků.

Úrovně emisí související s BAT: Viz tabulka 18.

Kromě toho zůstávají pro každou novou spalovací jednotku nebo novou jednotku FCC, které jsou součástí integrovaného systému řízení emisí, nadále použitelné úrovně BAT-AEL stanovené v rámci BAT 24 a BAT 34.

Tabulka 18

Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise NO_x do ovzduší při uplatnění techniky BAT 57

Úroveň emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise NO_x z jednotek, jichž se týká technika BAT 57 vyjádřené v mg/Nm^3 jako měsíční průměrná hodnota, se rovná váženému průměru koncentrací nebo je nižší než vážený průměr koncentrací NO_x (vyjádřených v mg/Nm^3 jako měsíční průměr), jehož by bylo dosaženo, pokud by na každou z uvedených jednotek byly v praxi uplatněny techniky, které by jednotkám umožnily splnit tyto požadavky:

- pro jednotky katalytického krakování (regenerátor): rozpětí BAT-AEL je stanoveno v tabulce 4 (BAT 24);
- pro spalovací jednotky spalující buď rafinérská paliva samotná, nebo souběžně s jinými palivy: rozpětí BAT-AEL jsou stanovena v tabulkách 9, 10 a 11 (BAT 34).

Tato úroveň BAT-AEL je vyjádřena následujícím vzorcem:

$$\frac{\Sigma [(\text{průtok kouřového plynu v dotčené jednotce}) \times (\text{koncentrace NO}_x \text{ , již by bylo utěto jednotky dosaženo})]}{\Sigma (\text{průtok kouřového plynu ve všech dotčených jednotkách})}$$

Poznámky:

1. Použitelné referenční podmínky pro kyslík jsou podmínky stanovené v tabulce 1.
2. Vážení úrovní emisí individuálních jednotek se provádí na základě průtoku kouřového plynu v dotčené jednotce, který je vyjádřen jako měsíční průměrná hodnota (Nm³/h), která je pro danou jednotku reprezentativní při běžném provozu rafinerie (uplatní se referenční podmínky podle poznámky 1).
3. V případě významných a strukturálních změn paliv, které mají vliv na použitelnou úroveň BAT-AEL pro danou jednotku, nebo jiných významných a strukturálních změn v povaze či fungování dotčené jednotky nebo v případě nahrazení jednotky či rozšíření nebo doplnění spalovacích jednotek nebo jednotek fluidního katalytického krakování je nutné odpovídajícím způsobem upravit úrovně BAT-AEL definované v tabulce 18.

Monitorování související s technikou BAT 57

Nejlepší dostupnou technikou pro monitorování emisí NO_x v rámci integrované techniky řízení emisí je BAT 4 doplněná těmito prvky:

- plánem monitorování, který obsahuje popis monitorovaných procesů, seznam zdrojů emisí a zdrojových toků (produkty, odpadní plyny), které jsou u každého procesu monitorovány, a popis použité metodiky (výpočty, měření) a základních předpokladů a související míry spolehlivosti,
- nepřetržitým monitorováním průtoků kouřových plynů u dotčených jednotek buď přímým měřením, nebo rovnocennou metodou,
- systémem řízení údajů pro účely shromažďování, zpracovávání a vykazování všech monitorovaných údajů nutných k určení emisí ze zdrojů, na které se vztahuje integrovaná technika řízení emisí.

BAT 58. Aby bylo dosaženo celkového snížení emisí SO₂ do ovzduší ze spalovacích jednotek, jednotek pro fluidní katalytické krakování (FCC) a jednotek výroby síry z odpadních plynů, nejlepší dostupnou technikou je technika integrovaného řízení emisí jako alternativa k uplatnění technik BAT 26, BAT 36 a BAT 54.

Popis

Technika spočívá v integrovaném řízení emisí SO₂ z několika či všech spalovacích jednotek, jednotek fluidního katalytického krakování a jednotek výroby síry z odpadních plynů v rafinerii, a to prováděním a provozováním nejvhodnější kombinace nejlepších dostupných technik v různých dotčených jednotkách a monitorováním jejich účinnosti, aby se výsledné celkové emise rovnaly emisím, jichž by bylo dosaženo individuálním uplatněním úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami podle BAT 26 a BAT 36, jakož i BAT-AEPL stanovené v technice BAT 54 v jednotlivých jednotkách, nebo aby výsledné emise byly nižší.

Tato technika je obzvláště vhodná pro rafinerie ropy:

- které byly uznány jako složité, se spalováním více druhů paliv a provozními jednotkami navzájem propojenými z hlediska vstupní suroviny a dodávky energie,
- s častými úpravami procesů nutnými v závislosti na kvalitě obdržené ropy,
- u nichž je z technického hlediska nutné využít části reziduí z procesů jako interních paliv, což je příčinou častých úprav skladby paliv podle provozních požadavků.

Úroveň emisí související s BAT: Viz tabulka 19.

Kromě toho zůstávají pro každou novou spalovací jednotku, novou jednotku FCC nebo novou jednotku výroby síry z odpadních plynů, které jsou součástí integrovaného systému řízení emisí, nadále použitelné úrovně BAT-AEL stanovené v rámci BAT 26 a BAT 36 a úroveň BAT-AEPL stanovená v rámci techniky BAT 54.

Tabulka 19:

Úrovně emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise SO₂ do ovzduší při uplatnění techniky BAT 58

Úroveň emisí související s nejlepšími dostupnými technikami pro emise SO₂ z jednotek, jichž se týká technika BAT 58, vyjádřené v mg/Nm³ jako měsíční průměrná hodnota se rovná váženému průměru koncentrací nebo je nižší než vážený průměr koncentrací SO₂ (vyjádřených v mg/Nm³ jako měsíční průměr), jehož by bylo dosaženo, pokud by na každou z uvedených jednotek byly v praxi uplatněny techniky, které by jednotkám umožnily splnit tyto požadavky:

- a) pro jednotky katalytického krakování (regenerátor): rozpětí BAT-AEL je stanoveno v tabulce 6 (BAT 26);
- b) pro spalovací jednotky spalující buď rafinérská paliva samotná, nebo souběžně s jinými palivy: rozpětí BAT-AEL stanovená v tabulce 13 a tabulce 14 (BAT 36); a
- c) pro jednotky výroby síry z odpadních plynů: rozpětí BAT-AEPL stanovená v tabulce 17 (BAT 54).

Tato úroveň BAT-AEL je vyjádřena tímto vzorcem:

$$\frac{\Sigma [(\text{průtok kouřového plynu v dotčené jednotce}) \times (\text{koncentrace SO}_2, \text{ jíž by bylo utěto jednotky dosaženo})]}{\Sigma (\text{průtok kouřového plynu ve všech dotčených jednotkách})}$$

Poznámky:

1. Použitelné referenční podmínky pro kyslík jsou podmínky stanovené v tabulce 1.
2. Vážení úrovní emisí individuálních jednotek se provádí na základě průtoku kouřového plynu v dotčené jednotce, který je vyjádřen jako měsíční průměrná hodnota (Nm³/h), která je reprezentativní pro běžný provoz dané jednotky v rámci rafinerie (uplatní se referenční podmínky podle poznámky 1).
3. V případě významných a strukturálních změn paliv, které mají vliv na použitelnou úroveň BAT-AEL pro danou jednotku, nebo jiných významných a strukturálních změn v povaze či fungování dotčené jednotky nebo v případě nahrazení jednotky či rozšíření nebo doplnění spalovacích jednotek, jednotek fluidního katalytického krakování nebo jednotek výroby síry z odpadních plynů je nutné odpovídajícím způsobem upravit úroveň BAT-AEL definované v tabulce 19.

Monitorování související s technikou BAT 58

Nejlepší dostupnou technikou pro monitorování emisí SO₂ v rámci integrovaného přístupu k řízení emisí je BAT 4 doplněná těmito prvky:

- plánem monitorování, který obsahuje popis monitorovaných procesů, seznam zdrojů emisí a zdrojových toků (produkty, odpadní plyny), které jsou u každého procesu monitorovány, a popis použité metodiky (výpočty, měření) a základních předpokladů a související míry spolehlivosti,
- nepřetržitým monitorováním průtoků kouřových plynů u dotčených jednotek, buď přímým měřením, nebo rovnocennou metodou,
- systémem řízení údajů pro účely shromažďování, zpracovávání a vykazování všech monitorovaných údajů nutných k určení emisí ze zdrojů, na které se vztahuje integrovaná technika řízení emisí.

SLOVNÍK POJMŮ**1.20. Popis technik pro prevenci a regulaci emisí do ovzduší****1.20.1. Prach**

Technika	Popis
Elektrostatický odlučovač (ESP)	Elektrostatické odlučovače fungují tak, že částice působením elektrického pole získávají náboj a odlučují se. Elektrostatické odlučovače jsou schopné provozu v nejrůznějších podmínkách.

Technika	Popis
	Účinnost zmírňování může záviset na počtu polí, době prodlevy (velikosti), vlastnostech katalyzátoru a zařízeních pro odstranění částic v horní části toku. V jednotkách FCC se běžně používají elektrostatické odlučovače o 3 a 4 polích. Elektrostatické odlučovače lze používat v suchém režimu nebo se vstřikem amoniaku, aby se zlepšil sběr částic. Pro kalcinaci koksu může být účinnost odchytu ESP snížena vzhledem k tomu, že je obtížné dodat částicím koksu elektrický náboj.
Vícetupňové cyklónové odlučovače	Zařízení pro cyklónový sběr nebo systém s nainstalovanými dvěma stupni cyklónů. Obecně je toto zařízení známé jako třístupňový odlučovač, jehož běžnou konfiguraci tvoří jedna nádoba obsahující řadu konvenčních cyklónů nebo zdokonalenou technologii vírové trubice. V případě FCC závisí výkonnost na koncentraci částic a rozložení katalytických částic podle velikosti v dolní části interních cyklónů regenerátoru.
Odstředivé pračky	Odstředivé pračky kombinují cyklónový princip a intenzivní kontakt s vodou, např. Venturiho pračka.
Třístupňový zpětný filtr	Zpětné keramické filtry nebo zpětné filtry ze slinutého kovu, v nichž jsou pevné částice po zadržení ve škraloupu na povrchu vytlačeny zahájením zpětného toku. Vytlačené pevné částice jsou poté odstraněny ze systému filtrů.

1.20.2. Oxidy dusíku (NO_x)

Technika	Popis
Úprava spalování	
Postupné spalování	— Postupné zavádění vzduchu – zahrnuje substechiometrické (nedokonalé) spalování v prvním kroku a následné dodávání zbývajících vzduchu nebo kyslíku do pece, aby spalování bylo úplné. — Postupné zavádění paliva – v hrdle hořáku vzniká plamen o slabých impulzech, sekundární plamen pokrývá kořen primárního plamene a snižuje teplotu jeho jádra.
Recirkulace kouřového plynu	Spočívá v opětovném vhánění odpadních plynů z pece do plamene, aby se snížil obsah kyslíku, a tím i teplota plamene. Využívání speciálních hořáků je založeno na vnitřní recirkulaci kouřového plynu, které ochlazuje kořen plamene a snižují obsah kyslíku v nejteplejší části plamene.
Využití hořáku s nízkou úrovní NO _x (LNB)	Tato technika je založena na principu snížení maximální teploty plamene, čímž se spalování zpomalí, ale je úplné a zvýší se přenos tepla (vyšší emisivita plamene). Může být spojena s úpravou konstrukce spalovací komory pece. Struktura hořáků s mimořádně nízkou úrovní NO _x (ULNB) zahrnuje postupné spalování (vzduch/palivo) a recirkulaci kouřového plynu. Suché hořáky s nízkým obsahem NO _x (DLNB) se používají pro plynové turbíny.
Optimalizace spalování	Na základě soustavného monitorování vhodných parametrů spalování (např. obsah O ₂ , CO, poměr paliva a vzduchu (nebo kyslíku), nespálené složky) technika využívá kontrolní technologii k dosažení nejlepších podmínek spalování.

Technika	Popis
Vstřík ředícího činidla	Inertní ředící činidla, např. kouřový plyn, pára, voda, dusík, dodaná do spalovacího zařízení snižují teplotu plamene, a tím koncentraci NO_x v kouřových plynech.
Selektivní katalytická redukce (SCR)	Tato technika je založena na redukci NO_x na dusík v katalytickém loži reakcí s amoniakem (většinou vodným roztokem) při optimální provozní teplotě přibližně 300–450 °C. Lze použít jednu nebo dvě vrstvy katalyzátoru. Větší redukce NO_x se dosáhne použitím většího množství katalyzátoru (dvě vrstvy).
Selektivní nekatalytická redukce (SNCR)	Tato technika je založena na redukci NO_x na dusík reakcí s amoniakem nebo močovinou při vysoké teplotě. Pro optimální reakci je nutné udržovat provozní teplotu v rozmezí 900 až 1 050 °C.
Oxidace NO_x při nízké teplotě	Při procesu oxidace při nízké teplotě je ozon vstřikován do toku kouřového plynu při optimálních teplotách pod 150 °C, aby NO a NO_2 zoxidovaly na vysoce rozpustný N_2O_5 . N_2O_5 je odstraněn v mokré pračce tvorbou odpadní vody se zředěnou kyselinou dusičnou, kterou lze použít v procesech v zařízení nebo neutralizovat pro účely vypuštění a z níž může být nutné dodatečně odstranit dusík.

1.20.3. Oxidy síry (SO_x)

Technika	Popis
Úprava rafinérského topného plynu (RFG)	Některé rafinérské topné plyny mohou být u zdroje prosté síry (např. za katalytického reformování a izomerizace), ale při většině ostatních procesů vznikají plyny, které síru obsahují (např. odpadní plyny z jednotek pro termické krakování, hydrorafinaci nebo katalytické krakování). Tyto proudy plynů vyžadují odpovídající úpravy, aby byly plyny zbaveny síry (např. odstraněním kyselého plynu – viz níže – s cílem odstranit H_2S), než jsou uvolněny do systému rafinérského topného plynu.
Odsíření rafinérského topného oleje hydrogenační úpravou	Kromě výběru ropy s nízkým obsahem síry je odsíření paliva dosaženo procesem hydrorafinace (viz níže), v němž dochází k hydrogenační reakci a ke snížení obsahu síry.
Využití plynu k nahrazení kapalného paliva	Snížení využití kapalného rafinérského paliva (obecně těžký topný olej s obsahem síry, dusíku, kovů atd.) jeho nahrazením zkapalněným ropným plynem (LPG) nebo rafinérským topným plynem, které se nacházejí v rafinerii, nebo externě dodaným plynným palivem (např. zemním plynem) s nízkým obsahem síry a jiných nežádoucích látek. Na úrovni individuální spalovací jednotky je při spalování více druhů paliv nezbytná minimální úroveň spalování kapalného paliva, aby byla zaručena stabilita plamene.
Využití katalytických přísad snižujících obsah SO_x	Využití látky (např. katalyzátor obsahující oxidy kovů), která převádí síru související s koksem z regenerátoru zpět do reaktoru. Nejúčinněji funguje v režimu úplného spalování, ne tedy v hlubokém režimu neúplného spalování. Poznámka: Katalytické přísady snižující obsah SO_x by mohly mít nepříznivý vliv na emise prachu tím, že zvýší ztráty katalyzátoru obrušem, a také na emise NO_x účastí na podpoře CO , rovněž by způsobily oxidaci SO_2 na SO_3 .

Technika	Popis
Hydrogenační úprava	Na základě hydrogenačních reakcí má hydrrorafinace především vytvořit paliva s nízkým obsahem síry (např. 10 ppm benzinu a nafty) a optimalizovat provozní konfigurace (přeměna těžkých reziduí a výroba středních destilátů). Snižuje obsah síry, dusíku a kovů ve vstupní surovině. Jelikož je nezbytný vodík, je nutná dostatečná výrobní kapacita. Jelikož technika převádí síru ze vstupní suroviny na sirovodík (H_2S) v provozním plynu, může být možným úskalím také kapacita úpravy (např. aminová jednotka a Clausova jednotka).
Odstranění kyselého plynu např. aminovým čištěním	Odloučení kyselého plynu (především sirovodíku) z topných plynů jeho rozpouštěním v chemickém rozpouštědle (absorpce). Běžně používanými rozpouštědly jsou aminy. Jde zpravidla o první krok úpravy, který je nutný předtím, než je možné rekuperovat elementární síru v jednotce SRU.
Jednotka výroby síry (SRU)	Specifická jednotka, kterou zpravidla tvoří Clausův proces odstranění síry z proudu plynů bohatých na sirovodík (H_2S) z jednotek s aminovým čištěním a odstraňovačů kyselé vody. Po SRU zpravidla následuje jednotka zpracování koncového plynu (TGTU), ve které je odstraněn zbývající H_2S .
Jednotka zpracování koncového plynu (TGTU)	Soubor technik, které doplňují SRU s cílem zlepšit odstranění sloučeniny síry. Tyto techniky lze rozdělit na čtyři kategorie podle uplatněných principů: — přímá oxidace na síru — pokračování Clausovy reakce (podmínky pod rosným bodem) — oxidace na SO_2 a rekuperace síry z SO_2 — redukce na H_2S a rekuperace síry z tohoto H_2S (např. aminový proces)
Mokrý vypírka	Při vypírce plynů se plynné sloučeniny rozpouštějí ve vhodné kapalině (vodě nebo zásaditém roztoku). Zároveň lze odstranit pevné a plynné sloučeniny. Po průchodu pračkou se kouřové plyny nasycují vodou a před jejich vypuštěním je nutné oddělení kapiček. Výslednou kapalinu je třeba vyčistit v čističce odpadních vod a nerozpustné látky se zachycují usazováním nebo filtrací. Podle typu pracího roztoku může jít o: — neregenerativní techniku (např. na bázi sodíku nebo hořčíku) — regenerativní techniku (např. aminový či sodný roztok) Podle kontaktní metody mohou různé techniky vyžadovat např.: — Venturiho trubici využívající energii z plynu v místě vstupu jeho postřikem kapalinou — naplněné destilační věže, destilační věže s deskami, postřikové komory Mají-li pračky především odstraňovat SO_x , je třeba zajistit vhodnou konstrukci, aby byl rovněž účinně odstraněn prach. Typická orientační účinnost odstranění SO_x se pohybuje v rozmezí 85-98 %.
Neregenerativní vypírka	Roztok na bázi sodíku nebo hořčíku se používá jako alkalické činidlo, které má absorbovat SO_x obecně jako sulfáty. Techniky jsou založeny např. na: — mokřím vápenci — vodném roztoku amoniaku — slané vodě (viz infra)

Technika	Popis
Vypírka slanou vodou	Zvláštní druh neregenerativní vypírky využívající zásaditost slané vody jako rozpouštědla. Obecně vyžaduje, aby byly na horním konci toku zmírněny emise prachu.
Regenerativní vypírka	Využití zvláštního činidla, které absorbuje SO _x (např. absorpční roztok), což zpravidla umožňuje využít síru jako vedlejší produkt v regeneračním cyklu, v němž je činidlo znovu použito.

1.20.4. *Kombinované techniky (SO_x, NO_x a prach)*

Technika	Popis
Mokrý vypírka	Viz oddíl 1.20.3
Kombinovaná technika pro SNO _x	Kombinovaná technika odstranění SO _x , NO _x a prachu, kdy nastává nejprve fáze odstranění prachu (ESP), poté probíhají určité katalytické procesy. Sloučeniny síry jsou rekuperovány jako koncentrovaná kyselina sírová obchodní jakosti, NO _x je zredukován na N ₂ . Celková míra odstranění SO _x se pohybuje v rozmezí: 94 – 96,6 %. Celková míra odstranění NO _x se pohybuje v rozmezí: 87 – 90 %

1.20.5. *Oxid uhelnatý (CO)*

Technika	Popis
Regulace spalování	Zvyšování emisí CO v důsledku úprav spalování (primární techniky) pro snížení emisí NO _x lze omezit důsledným řízením provozních parametrů.
Katalyzátory s promotory oxidace s oxidem uhelnatým (CO)	Využití látky, která selektivně podporuje oxidaci CO a CO ₂ (spalování)
Kotel využívající oxid uhelnatý (CO)	Specifické zařízení k dospalování, v němž je CO obsažený v kouřovém plynu za regenerátorem spotřebován za účelem rekuperace energie. Obvykle se používá pouze u jednotek FCC s neúplným spalováním

1.20.6. *Těkavé organické sloučeniny (VOC)*

Rekuperace par	Emise těkavých organických sloučenin z plnění a stáčení většiny těkavých produktů, zejména ropy a lehkých produktů, lze zmírnit pomocí různých technik, např.: — absorpce: Molekuly par se rozpouštějí ve vhodné absorpční kapalině (např. glykolech či frakcích minerálního oleje, např. kerosenu nebo reformátu). Naplněný prací roztok je podroben desorpci opětovným zahřátím v dalším kroku. Desorbované plyny musejí být buď kondenzovány, dále zpracovány a spáleny nebo znovu absorbovány ve vhodném proudě (např. produktu, který je rekuperován)
----------------	---

	— adsorpce: Molekuly par jsou pomocí aktivních míst udrženy na povrchu adsorbujících pevných materiálů, např. aktivního uhlí (AU) nebo zeolitu. Adsorbent je pravidelně regenerován. Výsledný desorbát je poté absorbován v cirkulujícím proudu produktu, který je rekuperován v pracovním sloupci na dolním konci toku. Reziduální plyn z pracovního sloupce je poté odveden k dalšímu čištění. — membránová separace plynu: Molekuly par jsou přefiltrovány přes selektivní membrány, aby se oddělila směs par/vzduchu, a odvedeny do fáze s obohacenými uhlovodíky (permeát), která je následně zkondenzována nebo absorbována, a do fáze s vyčerpanými uhlovodíky (retentát). — Dvoustupňové chlazení/kondenzace: chlazením směsi par/plynu molekuly par kondenzují a oddělují se jako kapalina. Jelikož v důsledku vlhkosti dochází k namrzání výměníku tepla, je třeba proces dvoustupňové kondenzace, který zajišťuje střídavý provoz. — hybridní systémy: kombinace dostupných technik <i>Poznámka:</i> Absorpce a adsorpce nemohou výrazně snížit emise methanu.
Zneškodnění par	Likvidace těkavých organických sloučenin lze dosáhnout např. termální oxidací (spalováním) nebo katalytickou oxidací, není-li rekuperace snadno proveditelná. Je třeba stanovit bezpečnostní požadavky (např. lapače ohně), aby se zabránilo výbuchu. K tepelné oxidaci dochází zpravidla v oxidátorech s jednou žáruvzdornou komorou, která je vybavena plynovým hořákem a komínem. Je-li v komoře přítomen benzín, je účinnost výměníku tepla omezená a teploty přehřívání jsou udržovány pod 180 °C, aby se snížilo riziko vznícení. Provozní teploty se pohybují od 760 °C do 870 °C a doby zdržení zpravidla trvají 1 vteřinu. Není-li pro tento účel k dispozici zvláštní spalovací zařízení, lze použít stávající pec, aby byla zajištěna požadovaná teplota a doby zdržení. Ke katalytické oxidaci je nezbytný katalyzátor, aby se urychlilo tempo oxidace adsorbovaním kyslíku a těkavých organických sloučenin na jeho povrchu. Katalyzátor umožňuje, aby k oxidační reakci došlo při nižší teplotě, než jaká je nutná u tepelné oxidace: zpravidla se pohybuje v rozmezí od 320 °C do 540 °C. Dochází k prvnímu přehřátí (elektricky nebo plynem), aby bylo dosaženo teploty nezbytné k zahájení katalytické oxidace těkavých organických sloučenin. K oxidaci dochází, když vzduch prochází ložem pevných katalyzátorů.
Program LDAR (program pro zjišťování a odstraňování netěsností)	Program LDAR (program pro zjišťování a odstraňování netěsností) představuje strukturovaný přístup ke snížení fugitivních emisí těkavých organických sloučenin zjišťováním a následnou opravou či nahrazením netěsných součástí. V současnosti jsou pro zjišťování netěsností k dispozici metody pachové kontroly (popsané v normě EN 15446) a optického zobrazování plynu. Metoda pachové kontroly: Prvním krokem je detekce za pomoci ručního analyzátoru těkavých organických sloučenin, jímž se měří koncentrace v okolí přístroje (např. pomocí plamenoionizace nebo fotoionizace). Druhým krokem je zabalení součásti tak, aby bylo možno provést přímé měření u zdroje emisí. Tento druhý krok bývá někdy nahrazen matematickými korelačními křivkami odvozenými ze statistických výsledků, které byly získány z velkého počtu předchozích měření u obdobných součástí. Metody optického zobrazování plynu: Optické zobrazování využívá malé lehké ruční kamery, jejichž pomocí lze vizualizovat úniky plynu v reálném čase, takže úniky na videozáznamu vypadají jako „kouř“, přičemž je zároveň normálně zobrazena dotčená součást, aby bylo možno snadno a rychle lokalizovat významné úniky těkavých organických sloučenin. Aktivní systémy vytvářejí obraz pomocí zpětně rozptýleného infračerveného laserového světla, které se odráží od součásti a jejího okolí. Pasivní systémy jsou založeny na přirozeném infračerveném záření z vybavení a jeho okolí.

Monitorování difuzních emisí těkavých organických sloučenin	Úplný screening a kvantifikace emisí v dané lokalitě lze provádět vhodnou kombinací navzájem se doplňujících metod, např. měřením toku při solární okultaci (SOF) nebo kampaněmi pro diferenciální detekci absorpce světla a měření délky (DIAL). Tyto výsledky lze použít pro vyhodnocení trendu v průběhu času, křížové kontroly a aktualizaci/validaci probíhajícího programu LDAR. Měření toku při solární okultaci (SOF): Technika je založena na záznamu a spektrometrické Fourierově analýze širokopásmového infračerveného a ultrafialového/viditelného slunečního spektra podél dané geografické trasy, přičemž dochází ke křížení směru větru a také oblaků těkavých organických sloučenin. Diferenciální absorpce LIDAR (DIAL): DIAL je laserová technika využívající diferenciální adsorpci LIDAR (detekce a měření délky světla), jedná se o optickou obdobu radaru využívajícího zvukové rádiové vlny. Technika je založena na zpětném rozptylu svazku laserových paprsků na atmosférických aerosolech a analýze spektrálních vlastností vracejícího se světla zachyceného teleskopem.
Vybavení s vysokou integritou	Vybavení s vysokou integritou zahrnuje např.: — ventily s dvojitým těsněním — magneticky poháněná čerpadla/kompresory/míchačky — čerpadla/kompresory/míchačky vybavené mechanickým těsněním namísto obalů — těsnicí kroužky s vysokou integritou (např. spirálově vinuté kroužkové klouby) pro kritické aplikace

1.20.7. Jiné techniky

Techniky, které mají zabránit emisím z flérování nebo tyto emise snížit	Správná konstrukce zařízení: zahrnuje dostatečnou kapacitu systému pro rekuperaci flérového plynu, využití odvodušňovacích ventilů s vysokou integritou a další opatření, která využívají flérování pouze jako bezpečnostní systém pro mimořádné operace (spouštění, odstavení a mimořádné události), Řízení zařízení: zahrnuje organizační a kontrolní opatření k omezení flérování vyvažováním systému rafinérského topného plynu, využívání vyspělé provozní kontroly atd. Konstrukce flérovacích zařízení: zahrnuje výšku, tlak, asistenci parou, vzduchem či plynem, druh flérových špiček atd. Má umožnit bezkouřové a spolehlivé operace a zaručit účinné spalování přebytečných plynů při flérování u mimořádných operací. Monitorování a podávání zpráv: Soustavné monitorování (měření toku plynu a odhady jiných parametrů) plynu odvedeného na flérování a souvisejících parametrů spalování (např. tok plynné směsi a tepelný obsah, poměr asistence, rychlost, průtok čistícího plynu, emise znečišťujících látek). Podávání zpráv o flérování umožňuje využít flérovací poměr jako požadavek zahrnutý v systému environmentálního řízení a zabránit budoucím událostem. Pomocí barevných televizních obrazovek lze při flérování také provádět vizuální monitorování fléru na dálku.
Výběr katalytického promotoru s cílem zabránit tvorbě dioxinů	Během regenerace reformujícího katalyzátoru je obvykle zapotřebí využít organický chlorid, aby byly výsledky reformujícího katalyzátoru účinné (aby se znovu nastolila řádná rovnováha chloridu v katalyzátoru a zaručilo správné rozptýlení kovů). Výběr vhodné chlorované sloučeniny ovlivní možnost emisí dioxinů a furanů.

Zpětné získávání rozpouštědel pro procesy výroby základových olejů	Jednotku regenerace rozpouštědel tvoří stupeň destilace, v němž jsou rozpouštědla získávána z proudu oleje, a stupeň stripování (s párou nebo inertním plynem) ve frakcionační koloně. Použitá rozpouštědla mohou být směsí (DiMe) 1,2-dichlorethanu (DCE) a dichlormethanu (DCM). V jednotkách zpracování vosků se zpětné získávání vosků (např. u DCE) provádí za použití dvou systémů: jednoho pro vosk zbavený oleje a jednoho pro měkký vosk. Oba tvoří tepelně integrované mžikové destilační kolony a vakuový striper. Toky z odparafinovaného oleje a voskové produkty jsou stripovány, aby se odstranily stopy rozpouštědel.
--	---

1.21. Popis technik, které brání emisím do vody nebo je regulují

1.21.1. Předčištění odpadních vod

Předčištění toků kyselé vody před opětovným použitím nebo čištěním	Odvedení vyrobené kyselé vody (např. z destilačních, krakovacích, koksovacích jednotek atd.) k vhodnému předběžnému čištění (např. ve stripovací jednotce)
Předčištění jiných toků odpadní vody před čištěním	Aby byla zachována výkonnost čištění, může být nutné provést vhodné předběžné čištění.

1.21.2. Čištění odpadních vod

Odstranění nerozpustných látek zpětným získáním oleje	Tyto techniky obvykle zahrnují: — odlučovače API — lapače s vlnitými deskami CPI — lapače s paralelními deskami PPI — lapače s nakloněnými deskami TPI — nárazníkové a/nebo vyrovnávací nádrže
Odstranění nerozpustných látek zpětným získáním suspendovaných tuhých látek a dispergovaného oleje	Tyto techniky obvykle zahrnují: — flotaci rozpuštěným plynem (DGF) — indukovanou flotaci plynem (IGF) — filtraci pískem
Odstranění rozpustných látek včetně biologické úpravy a čištění	Techniky biologické úpravy mohou zahrnovat: — systémy s pevným ložem — systémy se zavěšeným ložem Jedním z nejběžněji používaných systémů se zavěšeným ložem v čistírnách odpadních vod v rafineriích je proces s aktivovaným kalem. Systémy s pevným ložem mohou zahrnovat biologický filtr nebo skrápěný filtr.
Dodatečné čištění	Specifické čištění odpadní vody, které má doplnit předchozí kroky čištění např. s cílem dále redukovat sloučeniny dusíku nebo uhlíku. Obecně se používá v případech, kdy jsou stanoveny místní požadavky na ochranu vody.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS